

ያገር ቤት ገጅዬ

ጌታቸው አበራ

መስከረም ፲፱፻፹፰ አምስተርዳም

ምስጋና !

የብዙ ዓመታት ወዳጆ ለሆነውና ዘወትር የማበረታቻ ቃላት ላልተለዩኝ ለበጋይሉ ክፍሌ፥ እንዲሁም ግጥሞቼን በማሰባሰብ ለጎትመት እንዳበቃ ያለመታከት ሲጎተጉቱኝና የማበረታቻ ድጋፋቸውን ሲለግሱኝ ለነበሩ ውድ የሀገሬ ልጆች በሙሉ ልባዊ ምስጋናዬን አቀርባለሁ።

ማስታወሻ

ይህች መጽሐፍ፡- የመኖር ህልውናዬን ለማረጋገጥና ብሉም ትምህርቴን ለመከታተል እጅግ በጣም አስቸጋሪ የሕይወት ፈተና ገጥሞኝ በነበረበት የልጅነት “የመከራዬ” ወቅት ለደረሱልኝና ላለሁበት የሕይወት ደረጃ እንድበቃ ላስቻሉኝ፤ ምንም ዓይነት ዝምድናም ሆነ የጸና እውቂያ ሳይኖረን፥ ማናቸውም ዓይነት ማህበራዊ ግዴታ ሳይኖርባቸው፥ በቅን ልቦና ተነሳስተው ልናጣው ጥቂት የቀረጥን የኢትዮጵያውያንን የአብሮ መኖር ፀጋ በመጎናጸፋቸውና ውድ ገንዘባቸው በማድረጋቸው ብቻ፥ ማንም እና ምንም ያልሆንኩትን እኔን አንድ መናጢ ኮሳሳ ተማሪ ወደ ቤታቸው በማስጠጋት፥ ከቤተሰቡ እንደ አንዱ በመቆጠርና የማይገባኝን ሁሉ ከብር በመለገስ ላኖሩኝ፤ በመልካም ኢትዮጵያዊ ሥነ-ምግባር የታነፀ፥ አርአያነቱን በሕይወት እስካለሁ የምጠቀምበትንና አጉልቼ የምመስክርለትን ልዩ የሆነ ድንቅ ቤተሰባዊ ፍቅርን ላስተማሩኝ፤ ለክፉ ቀን ደራሽ ባለውለታ ወገኖቼ ! ለውድ ቤተሰቤ ! ለሸንቆጤ ወ/ማርያም፥ ለፈለቁ ደሜ፥ ለዝናሽ ሸንቆጤ፥ ለታሪኩ፥ ለግሩም፥ ለአሸናፊ፥ ለተሾመ፥ ለትህትና እና ለሚክያስ ሸንቆጤ ማስታወሻ ትሁን !

መግቢያ

የሥነ ግጥም ሰው ባለሆንም፣ ከልጅነቴ ወቅት ጀምሮ ለግጥም የነበረኝ ከፍተኛ ዝንባሌ እየገፋፋኝ የየወቅቱን የሕይወት ገጠመኞቼን በግጥም መልክ ከትቤ ለማስቀረት እፍጨረጨር ነበር። ዝንባሌዬ ፍላጎትን፣ ፍላጎት ደግሞ ተግባርን፣ ተግባርም ልምድን እያዳበሩ በመምጣታቸው ግጥሞችን አድኖ የማንበብም ሆነ የመጫጫሩ ነገር “ሱስ” እየሆነብኝ ሄደ።

ቃላትን ከቃላት በማስማማት ሮርቃ ስንኞችን መቋጠር የጀመርኩት በአዲስ አበባ ከተማ ፈረንሳይ ሊጋሲዮን ሰፈር አካባቢ በሚገኘውና በዚያን ጊዜ ልዑል ራስ ሥዩም ተብሎ ይጠራ በነበረው የአንደኛ ደረጃ ት/ቤት ውስጥ የአምስተኛ ክፍል ተማሪ ሆኜ ነበር። በወቅቱ የአማርኛ ቋንቋ መምህራችን የነበሩት (ባልሳሳት መምህር ጋሻው) የክፍሉን ተማሪዎች በቡድን እየከፋፈሉ የድርሰት ውድድር እንድናዘጋጅ ያደርጉ በነበረበት ጊዜ ነበር የግጥም ብልጭታ ሮራ ከአእምሮዬ ጓዳ መፈንጠቅ የጀመረው። ያኔ! በአማርኛ ቋንቋ መምህራ ባለቀይ ቀለም ብዕር በደብተራ ላይ ይሰፍሩ የነበሩት እንደ “ያኮራሃል በርታ!...” ዓይነቶቹ ሞራል ገንቢ ቃላት በሙከራዬ እንድገፋበት የማለዳ ስንቅና ትጥቅ በመሆን ጉልህ አስተዋጽኦ አበርክተውልኛል።

ይበልጥ በመስኩ እንድዘልቅ ያስገደደኝ ደግሞ፣ ኃያል የተፈጥሮ ምስጢር ግኝት የሆነው “ፍቅር” ነበር። የእናት ሀገር ፍቅር፣ የሀገር ልጅ ፍቅር፣ የሕዝብ ፍቅር...! የዚህም ክስተት ውጤት በአብዛኛዎቹ ሥራዎቼ ላይ ተንጸባርቆ ይገኛል። ልብ በእውነተኛ ፍቅር ተሞልቶ፣ የማይገልጹት ዓይነት ልዩ ስሜት በመላ አካላት ተሰራጭቶ ሲያቁነጠንጥና ሲያቅበጠብጥ...፣ በእጅጉ ለሚወዱትና ለሚንሰፈሰፉለት መወደሰ-ፍቅር “ቅኔን” ለመቀኘት መዳከሩ ምንኛ የመንፈስ እርካታን ያጎናጽፋል!! ግጥም - ግሩም የስሜት ሐኪም!

ሌላው ለግጥሞቼ ይዘትና ጥራት በየጊዜው መሻሻል ዓይነተኛ ድርሻ ያበረከተልኝ መገናኛ-በዙጋን ነው። ለመጀመሪያ ጊዜ (በወቅቱ በመረጥኩት የብዕር ስም) ግጥሜ በአዲስ ዘመን ጋዜጣ የባህል ዓምድ ላይ ታትማ ስትወጣ፣ ያን ያህል አቅም እንዳለኝ ለመገመት በመቻሌ በድርጊቱ በመደጋገም ገፋሁበት። በዚህች ጥራዝ ከተካተቱት ግጥሞቼ መካከል በየወቅቱ በአገር ውስጥና በውጭ በሚታተሙ ጋዜጦችና መጽሔቶች ላይ ታትመው የወጡ ይገኙባቸዋል።

ወደበኋላው ደግሞ የባህል ሚ/ር ለአማተር ከያኒያን በየወቅቱ ያዘጋጃቸው በነበሩት የግጥምና የመዝሙር ውድድሮች በተደጋጋሚ አሸናፊ የሆኑ በዜማ የተቀነባበሩ ግጥሞችና ሥነ-ግጥሞች ለመጻፍ የበቃሁ ሲሆን፣ ከአሸናፊ ግጥሞቼ መካከል አንደኛው (የጀግና ልጅ ነኝ ገጽ 81) በዚህች መጽሐፍ ውስጥ ተካቶ ይገኛል። (“ለኢትዮጵያ ሕዝብ-መዝሙር” ገጽ 101) የምትለዋ ግጥሜም በ *፲፱፻፸፰* ዓ/ም በወቅቱ የነበረው መንግሥት ቀድሞ የነበረውን የሕዝብ-መዝሙር ለመለወጥ ባወጣው የግጥም ውድድር አሸናፊ ከነበሩት ሦስት ግጥሞች አንዱ የነበረች ስትሆን፣ በወቅቱ ሦስቱም ግጥሞች ለሙዚቃ ደራሲዎች ተሰጥተው ለውድድር ቀርበው ነበር። ከዚያ በኋላ እኔ ለትምህርት ወደ ውጭ ሀገር በመሄዴ ጉዳዩ ምን እንደደረሰና ለምን እንደቀረ አልተከታተልኩም። በዚህ አጋጣሚ ግን ኢትዮጵያውያን ሁሉ ስሜታችን ተነክቶ ዘወትር ልንዘምረው የምንችለው፣ መንግሥት በተለወጠ ቁጥር እማይለወጥ የሀገር ፍቅርን፣ ክብርንና ሉዓላዊነትን... የሚያንፀባርቅ ቋሚ ብሔራዊ የሕዝብ መዝሙር ቅርስ እንዲኖረን ምኞቴ ከፍተኛ ነው።

...ባሕላዊና ዘመናዊ የሙዚቃን ትምህርት ለመቅሰም መቻሌ ለግጥሞቼ ዜማዊ ባህሪንና ስልታዊ ምትን (ሪትም) ለማሳበስ ያስቻለኝ ሲሆን፣ አያሌ የሀገራችንና ጥቂት የውጭ ገጣሚዎች ሥራዎችም፣ በተለይም በጥልቀት የእውቁና የአንጋፋው ኢትዮጵያዊ ባለቅኔ የሎሬት ጸጋዬ ገብረመድገን እና የኢትዮጵያዊነት ደም ያለበት የእውቁ ሩስያዊ ባለቅኔ የአሌክሳንደር ሰርጌቪች ፑሽኪን ሥራዎች በመምህርነታቸውና በታላቅ ባለውለታነታቸው የሚጠቀሱ ናቸው።

ለማጠቃለል ያህል ገጥሞቼን በማሰባሰብ በጎትመት መልክ እንዳወጣቸው ለኔ ቀረቤታ ያላቸው ሁሉ በየጊዜው ስለገፋፉኝ፤ በተለያዩ ጊዜያትና ገጠመኞች ከተፃፉት ሥራዎቼ መካከል ጥቂቶቼን በማሰባሰብ በዚህች ጥራዝ አማካኝነት ለማቅረብ ሞክራለሁ። እንዳትሟቲኖ ከገጥሞቼ መካከል አንዳንዶቼን፤ በሕይወት ለሌሉ በመታሰቢያነት፤ በሕይወት ላሉ ደግሞ በማስታወሻነት ሰጥቻለሁ። “የያዙትን ከወረወሩ...” እንዲሉ አበው እነሆ...!

ጌ.አ

ማውጫ

ርዕስ	የተጻፈበት ጊዜና ቦታ	ገጽ
የኔ ጽጌረዳ	ጥር 1976 አዲስ አበባ.....	1
ያንድ ዕለት ትዝታ	ግንቦት 1982 ሴኔግላድ.....	2
ቀዩ መብራት	ነሐሴ 1984 አምስተርዳም....	4
ተፈጥሮሽ ናፈቀኝ	ጥር 1980 ሴኔግላድ.....	5
ማንን ልመን	የካቲት 1981 ሴኔግላድ.....	7
ከርሳም	መጋቢት 1987 አምስተርዳም	8
የወታደር መኪና	መጋቢት 1987 አምስተርዳም	9
ለሰማዕታት ቀን	የካቲት 1972 አዲስ አበባ....	10
አምላክ ሆይ	ግንቦት 1983 ሌ/ግ.....	11
(ለጥናት ወጥሮ የገጠመ)		
ዳግም ላይመለስ	የካቲት 1972 አ/አ	12
በቻለኝ	የካቲት 1979 ሞስኮ.....	13
ፍቅርሽ	ሐምሌ 1979 ሞስኮ.....	13
ምን በደልኩ? (ለባ.አ.)	ታኅሣሥ 1978 አ/አ	14
“መወለድ ቋንቋ ነው”	ነሐሴ 1986 ፍራንክፈርት.....	19
(ለጥናት ወጥሮ እና ለሌላው ደግሞ)		
የኢትዮጵያ ባንዲራ (ለጸሐፊው ተሰኝ)	ነሐሴ 1984 አምስተርዳም.....	20
ጓደኛ ልበለው? (ለተሾሙ ሸገተሙ)	ጥር 1980 ሌ/ግ.....	22
ፈውስ-አልባ በሽታ	መስከረም 1984 ሜድላቡርግ.	23
መምህር ሆይ	ሐምሌ 1975 አ.አ.	24
(ለጸሐፊው ስራ ትዝታ መምህርነት)		
መጋል ዳለቻዬ	ጥር 1977 አዲስ አበባ.....	25
የፍቅርሽ ትዝታ (በአወርገው በጋ)	ሐምሌ 1979 ሞስኮ.....	28
የፍቅርሽ ትዝታ (በአወርገው በላግ)	ጥቅምት 1979 ሞስኮ.....	28
የፍቅርሽ ትዝታ (በአወርገው ከረዎት)	የካቲት 1979 ሞስኮ.....	29
የፍቅርሽ ትዝታ (በአወርገው ወደይ)	ሚያዝያ 1979.....	30
የለመዱት ሲቀር	ነሐሴ 1978 ሞስኮ.....	30
ከተሰማግሽ (ለአርተራ)	ግንቦት 1985 አምስተርዳም....	31
በቃኝ (ለተፈረሙት)	መጋቢት 1982 ሌ/ግ.....	33
የጅብ ጩሽት ናፈቀኝ	ሐምሌ 1987 አምስተርዳም....	36
ስደተኛ	ሐምሌ 1983 ቫይትኬን.....	37
በው ሰራጹ አምራ	ጥር 1982 አዲስ አበባ-አቴንስ	38
“ብርሃናዊ ሌሊት”	ሰኔ 1980 ሌ/ግ.....	39

ደረጃ	የካቲት 1980 ሌ/ግ.....	40
ለታሪክ	ሐምሌ 1983 አምስተርዳም.	41
ደራሲው	ጥር 1982 አዲስ አበባ.....	42
አዋቢ	ጥቅምት 1971 አዲስ አበባ...	44
የቅጽበት ዕይታ	ጥር 1983 አዲስ አበባ.....	45
እኔም	ሚያዝያ 1981 ሌ/ግ.....	46
አዲስ አበባ (በአ.አ. - ቀን ሞት)	መስከረም 1979 ሞስኮ.....	47
የፍቅር ሰሜኔ	ጥቅምት 1980 ሌ/ግ.....	48
የተዳረገ አሳት	መስከረም 1976 አ.አ.	52
ክራራ (ለግብር ገዛው)	ሰኔ 1975 አዲስ አበባ.....	52
የተፈጥሮ ፀጋ	ጥር 1975 አዲስ አበባ.....	53
ምግብም አልሻ	ታኅሣሥ 1977 አ.አ.	53
እኔስ ቻይ ነኝ	የካቲት 1980 ሌ/ግ.....	54
አምን አማራ ነኝ	ነሐሴ 1985 አምስተርዳም..	55
(ለአሥራት ወደባቸው የገረጹ)		
እኩይ	ግንቦት 1983 ሌ/ግ.....	56
አፋር	ነሐሴ 1985 አምሴ.	57
(ለሙሉ ግን አይገኝም)		
ናፍቆትሽ	ጥር 1980 ሌ/ግ.....	58
"ቴሌቪዥን"	ግንቦት 1985 አምሴ.....	59
ተሟገታችው (ለአሥራት ወደባቸው /አ/ር)	መጋቢት 1987 አምሴ.....	60
ለፍቅር ሞቻለሁ	ታኅሣሥ 1977 አ.አ.	61
ከየተኛው ልሁን?	ኅዳር 1984 ሚድላቡርግ.....	62
ለቤ	ሐምሌ 1979 ሞስኮ	63
ውሻና ሰው	ነሐሴ 1987 አምሴ.	64
ያገርቤት ኅጃይ	መጋቢት 1979 ሞስኮ.....	65
(ለዘመን ያደጉ እና ለአደጋ ወርቅኑ)		
የኔታ	ኅዳር 1983 ሌ/ግ.....	67
ያገር ልጅ ትርጉም	መስከረም 1979 ሞስኮ.....	69
ወጣልኝ አልቅሼ	ሚያዝያ 1976 አ.አ.	70
የሕይወት ሁለት መልክ	መስከረም 1977 አ.አ.	71
ጥሪዬን ባሰማ (ለሰራተኛው)	ኅዳር 1977 አ.አ.	73
እንዲህ ነው ኑሮዬ	ታኅሣሥ 1979 ሞስኮ.....	75
የጉዛቤ ቃላት	የካቲት 1980 ሌ/ግ	77
ቢቻለኝ	የካቲት 1979 ሞስኮ.....	78
ግንው እሱ?	ጥር 1980 አ.አ.	79
የጀግና ልጅ ነኝ	ሚያዝያ 1978 አ.አ.	81
የኢትዮጵያ ለንበሶች	ሚያዝያ 1983 ሌ/ግ	85
ኅሐደዮን	ጥር 1983 ኅሐደዮን.....	87
(ለደረጃ አይደለም እና ለአጠቃላይ የሚገኝ)		
ለካሰ...	መስከረም 1984 ዶርድረኝት	89

ማን እንደሰ	ሐምሌ 1980 ሌ/ግ	91
የሌሊት ኑዛቤ	መጋቢት 1979 አ.አ.	92
ማንን ለዚህ እንጂ	ነሐሴ 1978 አ.አ.	94
(ለ"ወጥቶ" መሆኑ ሊሆን ይችላል)		
ዴቩቨን	ሐምሌ 1983 አምስተርዳም.	96
ደብዳቤ	መስከረም 1979 ሞስኮ.....	98
በክራር ወደቀታ	ግንቦት 1976 አ.አ.	99
የአንድ እናት ብዙ ልጆች	ሚያዝያ 1984 ሲርዳም	100
"ለኢትዮጵያ ሕዝብ መዝሙር"	መጋቢት 1978 አ.አ.	101
አይ ኢትዮጵያ (ለሰላም ጥርጣሬ)	1983 - 1984 ሌ/ግ - አምሴ.	102
እግዚር ምንውን?	መጋቢት 1987 አምስተርዳም	110
(ለመረጃ እና ለጥያቄ)		
ትዝ ይለኛል	*ነሐሴ 1973 አዲስ አበባ	113

* የተጠቀሱት ጊዜያት በሙሉ አንድ ኢትዮጵያውያን ዘመን አቆጣጠር ናቸው::

የኔ ጽጌረዳ

ው ጨያዊው ፈገግታሽ መንፈስን አመርቂ
 ብ ረት አጥር እሾሽ ክብርሽን ጠባቂ፥
 ጽ ኑ እምነት አለኝ በመላ አካልሽ
 ጌ ጥ ነው መመኪያዬ ልዩ አበቃቀልሽ፥
 ረ ቂቅ አስደናቂ ውቧ ጣፋጭ ፍጡር
 ዳ ግም አዲስ ሕይወት ካንቺ ጋራ ልኑር።

የኔ ጽጌረዳ አበባዬ ስልሽ
 ኩራት ይሰማኛል የኔ በመሆንሽ፤
 የተፈጥሮ ፀጋ መልካሙ ጠረንሽ
 የዐይኔ እርካታ አስደሳች ፈገግታሽ፥
 አንቺን በመመኘት ልቤ እየተጎዳ
 አልቻልኩም ፍቅርሽን የኔ ጽጌረዳ።

ተዋጊው እሾሽሽ የሕይወቴ መከታ
 መዐዛ ውበትሽ ለኔነቴ አለኝታ፥
 መናገሪያዬ ነሽ ልሣን አንደበቴ
 ከጎኔ አትለይኝ አትጥፈ ከፊቴ፤
 ከአበቦች መካል አንቺን አስበልው
 ሁሉን ያጫወትኩሽ ሃሳቤን ገልጹ፥
 ስለምወድሽ ነው የኔ ጽጌረዳ
 መጣሁ አስተናግጂኝ የመስክሽ እንግዳ።

ጥር ፲፱፻፸፯ ዓ/ም
 አዲስ አበባ

የአንድ ዕለት ትዝታ

በጠራው ብሩህ ሰማይ ከለላ...

ከተንግለለው ባሕር አጠገብ ተቀምጠኝ

ጀምበር ወጥታ ጀምበር ስትጠልቅ...

ምነው ሁሌ እንዲያ ባይሽ !

የወርቃማዋ ፀሐይ ጨረር ጠይም ፊትሽን አስውቦት
ችምችም ያሉት ዛፎች ጥላ ስስ አልባስ ደርቦበት፥
ቀረብ ብለው ሲያማትሩሽ ጠለቅ ብለው ሲያስተውሉሽ
ድብቅ ውበት የተላበሰሽ ለካስ ውብ ነሽ !

..ማዕበል ያሳደደው ውሃ አረፋ እየደፈቀ ሲደነፋ

ከባህሩ ዳር ቁጭ ብለን እየፈነደቅን ስንላፋ፥

ውሃውን ማገድ ትችይ ይመስል...

ጠጦሮች እየለቀምሽ ስትወረውሪ

ከተንግለለው ባህር ዳር ተቀመጠሽ ከውሃ ስትፎካከሪ፥

አገርሸቶ ውሃው ተቆጥቶ ወዳንቺ ሲፈናጠቅ

በጨሽት ፊትሽን ወደኔ አዙረሽ...

በሽሽት እጆችሽ አንገቴ ሲጨመቅ፥

በጠራው ብሩህ ሰማይ ከለላ...

ከተንግለለው ባህር አጠገብ ተቀምጠኝ

ጀምበር ወጥታ ጀምበር ስትጠልቅ...

ምነው ሁሌ እንዲያ ባይሽ !

ነዶ ፀጉርሽ ከጀርባሽ ላይ ዘንፈል ያለው

የበጋ ልብስ ስስ ቀሚስሽ የተዋበው፥

በነፋስ መንሽ ብትን--- ቢልል---ግልብ ሲሉ

ቅርፁ-አካልሽ ጉልህ ሆኖ ሲታይ ምስሉ፥

አቤ---ት ! እኔስ ያኔ የሆንኩት ትዝ ይለኛል

ጉጉ ልቤ አታሞውን ሲደልቀው ዛሬ ድረስ ይሰማኛል።

ከሰማያዊው ሰማይ በታች ከተንግለለው ባህር ዳርቻ
ጀምበር ወጥታ በጠለቀች ቁጥር...

እስላሁ፥አልማሁ አንቺን ብቻ!

የናፍቆትን ሥቃይ መለኪያ የትዝታን ጉልበት መገመቻ
ሆኖች ቀረች ያቺ ቅፅበት የባህሯ ዳርቻ።

የተቀመጥሽበት ደንጊያ ከባህሩ ዳር ጉብታ

ሐውልት ሆኖ ቢቀረፅ ፍጡር ቢጎበኘው ላፍታ፥

ምንኛ ነፍሴ በታደለች ያፍቃሪሽ የእንግልቱ

ሳያልፍላት የኖረችው ሳይመቻት በከንቱ ! ።

ገንቦት 18፻፳፪ ዓ/ም

ሴፒፕፕሬድ (ሬግንድ ባሕር-ሰጠ)

“ቀዩ መብራት”

(“ዘሬድ ላይት”)

ቀይ ቢጫ፥ ነጭ ጥቁር...
ከመላ ዓለም የሲቶች ዘር፥
ከማዕዘናት ተሰባስቦ
ለዕይታ ዕርቃን ቀርቦ፥
ድንገት ደርሶ ታምር ሲታይ
በግልፅ ብርሃን በአደባባይ ፥
ላዲስ ገቢ ለእንግዳ ላልነበረ በዚህ ዓለም
እግዚእ! ያሰኛል! ቀዩ መብራት የአምስተርዳም።

ሲሸምነምን ሲሸፋፈን የነበረ ክቡር ገላ
ገሃድ ወጥቶ በመስተዋት ከአውላላ፥
የቱሪዝም ቅርስ ይመስል ኅብኚ ጠርቶ
በአድናቆት በግርምታ አስጎምጅቶ፥
ወጪ ወራጅ አፍ ሲያስከፍት
ጉድ ያሰኛል! አምስተርዳም “ዘ ሬድ ላይት” !

“ሥጋ” ሽያጭ በመደዳ ሱቅ ተከፍቶ
የአመሻሽ ሲላይ ሃድራው ገቢያው ደርቶ፥
ሽንጥና ባት ሥም አይጠሬም በያይነቱ
ተደርድሮ መልክ ከመልክ በመስኮቱ፥
“እንትን” በአዋጅ “እንትን” ፍለጋ
እንደ ባሌት ዳንስ ኮንሰርት እጥፍ-ዘርጋ
ሕይወት-የለሽ ስሜት-አልባ ሙዚቃ
የ“ሬድ ላይት” ምሽት ቋንቋ ።

ኅሐሴ 1988 ዓ/ም
አምስተርዳም

ተፈጥሮሽ ናፈቀኝ

የጥንተ-ታሪክ መዘከር የነፃነት ዓርማ ተምሳሌት
የዓለምን ልብ ያስቀናሽ በተፈጥሮሽ ረቂቅ ውበት፥
ጥንታዊቷ ! ቀደምት የአፍሪቃ ግርማ ሞገስ
እናት ሀገር ! ዛሬም ጋያል ዝናሽ ያስተጋባ-ይንገስ !

ከዘመናት-ዘመን ሕይወት እምረሽ ደምቀሽ
በተፈጥሮሽ ሠናዩ-ጌጥ ተከትበሽ፥
በክብር የኖርሽ፥ ለዝንተ-ዓለም የምትኖረው...
ከልጅሽ ልብ የማይፋት ሕያው ፍቅር ያተረፍሽው፥
ከአድማስ ወዲያ ከባሻገር
ያለሽው ገፁ-ምድር
ተፈጥሮሽ ናፈቀኝ! እናት ሀገር !

የእለዋፍሽ ስፍር- ቀለብ የተፈጥሮ ችሮታ
ጫካ-ጋራሽ ያፈሯቸው ሸላ+ኮሽም+አጋም+ቀጋ!
አረንጓዴ ጨፈ ገላሽ ጌጥ ምንጣፎች አበቦችሽ
ተፍለቅላቂ ! የጥም ማርኪያ ኩል ምንጮችሽ፥
ሃብት ወንዞችሽ በውብ ገላሽ በዳሰሳ የሚጓዙት
ኩሬ ሐይቆችሽ ካንቺው ረግተው የሚኖሩት፥
የወንዞችሽ ፏፏቴ ምሥል የገደሉችሽ ማሂቶ
ቆላ-ደጋ፥ ወይናደጋሽ ረባዳማ ሸለቆ፥
አሸዋማ በረሃሽ፥ ድንግል ምድርሽ...

ያንቺ የሆነ ሁለመናሽ
እናት ሀገር! ይናፈቃል ለዘወትር! ነግቶ ሲመሽ ።

የጠራው ብሩህ ሰማይ የዓየር ክልል ግዛትሽ
ወርቃማ ፀሐይ የዘወትር ብርሃን ምግብሽ፥
የተፈጥሮ አድናቆት ምንጭ የመንፈስ-ነፍስ እርካታ
የፀሐይ ስንብት ወትት የአድማስ ክልል ውብ ገፅታ፥

የከዋክብት የጨረቃ ልዩ ድምቀት ከበላይሽ
 የአመሻሽ ሕይወት ምግብ ነፋሻማ ዓየርሽ፥
 ደመናችሽ፤ ነጭ-ጥቁር፥ ብትን-ቁልል...
 ያረንጓዴው ውበት ፈውስ የዝናብሽ ካፊያ ፀበል፥
 የግዛተ-ሰማይ የውበት መቀነት
 የቀስተ-ደመናሽ ሐምራዊ ቀለማት...፥

የአእዋፍሽ ጣዕሙ-ዜማ ያረንጓዴው ደንሽ ውበት
 የዱር ዓለም ነዋሪያን የተፈጥሮ ፀጋ አራዊት፥
 ሠንሰለት ተራሮችሽ የአንድነትሽ ሕያው ክብር
 ወጣ-ገባው መልካዓ-ምድርሽ የተፈጥሮሽ ውበት ድንበር፥
 ይናፈቃል ! ውብ ተፈጥሮሽ ለዘወትር...
 እናት ሀገር !!

ከዘመናት-ዘመን ሕይወት እምረሽ ደምቀሽ
 በተፈጥሮሽ ሠናዩ-ጌጥ ተከትበሽ፥
 በክብር የኖርሽ ፥ ለዝንተ-ዓለም የምትኖረው...
 ከልጅሽ ልብ እግዳፋት ሕያው ፍቅር ያተረፍሽው፥
 ከአድማስ ወዲያ ከባሻገር
 ያለሽው ገፀ-ምድር
 ተፈጥሮሽ ናፈቀኝ እናት ሀገር !

ለውስን ወቅት ተለይቼሽ የምኖረው
 በናፍቆትሽ ኃያል ጉልበት እንዲህ ሆኜ የተረታሁ፥
 ለዘወትር የተለየሽ ቀን የከዳው ያልታደለ
 ከቶ ዳግም ሳያገኝሽ ወጥቶ የቀረ የዋለለ
 በተፈጥሮሽ ናፍቆት ነዲድ ልቡ አሮ የከሰለ ፥
 እንዴት- እንዴት ሆኖት ይሆን ?!
 ለውስኗ ቆይታዬ አልቻልኩትም እኔስ አሁን !
 ከአድማስ ወዲያ ከሩቅ ድንበር
 ተፈጥሮሽ ናፈቀኝ እናት ሀገር !

ጥር 18፻፳፻ ፶/ም
 ለኢገግራድ

ማንን ልመን?!

ማፍቀሬ ካስጠቃኝ ማክበር ካስደፈረኝ
 ግልፅነቴ ጎልቶ “ጅላጅል” ካሰኘኝ፥
 ትዕግሥተኛ መሆን ትህትና ማብዛቴ
 ችሎ ማደር ደጉ ከሆነ ጥፋቴ፥
 ደግነቴ በዝቶ ዐይነ-ጥላ ሆኖ ሰውን ከጋረደ
 ታዲያ እንዴት ይሻላል?...
 የከፋት ጦር መሳል ልቤ አልለመደ።

አንገቴን ደፍቼ ለፍቅር ማደሬ
 ከሰው በታች ሆኜ ለሰው ስል መኖሪ፥
 እንደ ርካሽ ነገር ከተቆጠረብኝ
 እኔ እራሴ ለኔ ጠላቴ ከሆንኩኝ፥

እረ አንዴት ልሁነው?!...

ጨለማ ልብ የለኝ እንደ አውሬ ዋሻ
 ከዚህ ነውር ዓለም ከፀያፍ መሸሻ!

ለዓመታት ተጨንቀው ያለሙት ቁም-ነገር
 እንደ ነፋስ በኖ አልሆን ብሎ ሲቀር፥
 ካስቀመጡት ቦታ ለእምነት ከታጣ
 ከሰው ወዲያ ወዳጅ እንግዲህ ከየት ይምጣ?!

ጥቂት 18፻፳፻ ፶/ም
 ለኢገግራድ

ከርሳም !

(ለአዳም-ጥላጥፍ)

አንዱ ሲወድቅ አንዱን ተንጠልጥሎ
“ድሮም እኮ ካንተው ነበርኩ” ተገዝቶ ምሉው
እንደ- እስከት ያረፈበትን ቀለም ተቀብቶ
ያለ-የሌለውን ቀበጣጥሮ ወሻክቶ
ክብሩን እሱነቱን ለሳንቲም ለውጦ
ወንድም-እህቱን...ሕዝብን ለጉርሻ ሸጦ
ከዚያም ከዚህም እሚበላ
ሆድ - አምላኩ ደላላ !

ወዲያ-ወዲህ አጎብጥቦ አመሳቅሎ
ካንዱ ላንዱ ጉቦ በጥቶ ተቀብሎ
የሃሰት ጀልባ በምላሱ ነፋስ ቀዝፎ
የአገሩን የወገኑን ሃብት ዘርፎ! አስዘርፎ...+

አቋም-የለሽ እምነት-የለሽ
የወንድሙን..ትግል አርካሽ
ሕሊና-አልባ፣ በንፁሐን ደም እሚታጠብ
ከርሳም! ሆዳም! በልቶ እንኳን እማይጠግብ፤

ደም መጣጭ አጥንት ጋጭ
ክብር-የለሽ ወራዳ ! ሙላጭ !
አቃጣሪ ! አጭበርባሪ! ተለጣፊ “ፈታላ” !
በሁለት+“በሦስት”+“ባራት”... ቢላ እሚበላ !

መጋቢት 18፻፳፯ ዓ/ም
አምስተርዳም

የወታደር መኪና

ወንድሜን ነጥቆ የበረረ
እህቱን ከመንገድ አፍሶ ያስቀረፈ
ቅጠልያ የለበሱ ወታደሮች የሜን
ጠብ-መንጃ፤ መትረፍ...የደገነ፤
አገር ምድሩን አሸማቅ ያሰገደ
“ነፃ እርምጃ”ን ያራመደ ፤
ጂፕ፣ ዋዝ፣ አይፋ፣ ማክ...
እኔስ የወታደር መኪና አክ..!

በግላጭ ባደባባይ
ቀትር በጠራራ ፀሐይ፤
የደም ነጻጅ ሞልቶ
በነጻና በቲቢት ፈንጭቶ፤
ውድቅት ሌሊት በጨለማ
ጊዜ ሳይለይ የሚሰማ...

ጣ-ጣ-ጣ-ጣ፤ ተርርርር+ድው-ድም
የሽብር “መዚቃ” ለጆሮ እማይጥም፤
ሲያዘንብ የነበረ ነበልባል ዲን እሣት፤
ሲያወርድ የነበረ በፍጥረት ላይ መሆኑ፤
ጂፕ በሉት ዋዝ፣ አይፋ በሉት ማክ
ብረት ንማ ያዲስ አባን..መሬት ያረሰ ታንክ...
እኔስ የወታደር መኪና እንትፍ ! አክ !

ስቶኮልም ብሄድ ጆሃንስበርግ
ቶኪዮ ሆንኩኝ ኒውዮርክ፥
በርሊን ሄድኩኝ አቴንስ
ጄኔቫ ገባሁ ፓሪስ፥
ሎንዶንም ይሁን ዳሬስላም
ሞስኮም ኖርኩኝ አምስተርዳም፥
ግልጥም ይሁን ቨራ-ለበስ
የወታደር መኪና ሳይ እኔ ሁሌም እፈራለሁ!...
እናንተስ?!

መጋቢት ፲፱፻፳፯ ዓ/ም
አምስተርዳም

ለሰማዕታት ቀን

የሰማዕታት ቀን ወርሃ የካቲት
ለነፃነት ሲሉ ጀግኖች ያለፉበት!

ነፃነት ፍለጋ የተሰደዳችሁ
ባረመኔው ፋሽስት የተገረፋችሁ፥
ሳገራችሁ ክብር በትግል ያለፋችሁ
ክብር ይሰማናል ስናስታውሳችሁ።

በደማችሁ ፀድታ ባጥንታችሁ ታጥራ
በትግላችሁ ደምቃ ታፍራና ተከብራ፥
የተረከብናትን ከናንተ ባደራ
እንጠብቃታለን ልጆቿ በጋራ።

የካቲት ፲፱፻፳፯ ዓ/ም
አዲስ አበባ-ሰርዓተ ኪሉ

አምላክ ሆይ !

(ልዩነት ማጥናት ማረፊያ)

አባክህን አምላኬ ኢትዮጵያን ይቅር በላት
ከቁንቅ ምጧ ገላገለህ ከሞት ጥላ ሰውራት፤
እምባዋን አፍሳ በታዘን ተከራምታ
በደጄ ተጠቅታ በልክፍት በሽታ፥
ለዘመናት ሕይወት ደቃለች፥ ደምታለች
ውድ ልጆቿንም መስዋዕት ከፍላለች፥
መንምና ሞግጋ ከሰውነት ወጥታ ሽባ እንደሆነች
ምህረት ፍለጋ እጆቿን ዘርግታ ትግፀንሃለች፤
አምላክ ሆይ !
መሃሪ ነህና ምህረት አውርድላት ፍቀህ “ሐጢአትን”
ለዚያች ለጥንታዊት ለገናናዋ ምድር ለሃራዋ ምስኪን፤

ለልጆቿ ሳታንስ የርግግን ሆኖባት
ፍጡሯ ሲንከራተት በሽሽት በስደት
ሲተላለቅባት በርስ-በርስ ጦርነት
በልጆቿ እልቂት አስከሬን አጣቧት
ጥንብ እንላ እንኳን ንጽት፤
ችግር ስቃይ ድቀት ተደራርበውባት
ተለብልባ እየጋዩት በነበረበት ሰደድ እሣት፥
ብቸኛዋ ኢትዮጵያ ከግር እስከ ራሷ...
በሶት እንገሽገሽት
“ኤሉ-ሄ” ! ትላለች፥ እግዚር ፍፁም ግራት።

“ምድርን ያለካሰማ-ሰማይን ያለባላ” በተፃምር ያቆምህ
ሕዝብ-እሥራኤልን ከስደት መልሰህ አገር ያገናጸፍህ
የሠራዊት ጌታ፥ የዓለማት ገዢ፥ ሁሉ እማይሳንህ፥
አቤቱ አምላክ ሆይ! ሃራዋ በኢትዮጵያ እጅህን ዘርጋላት
ዋይ-ዋይ ! አሁኑኛዋን በእልልታ ተካላት፥
የሰፈረባትን ጋኔን ሠይጣን ነበላት፤

...የናስን ከማዕበል፥ ኖህን ከውሃ ጥፋት
ሎጥን ከገሞራ፥ ቂርቆስን ከእሣት፥
በኪነ-ጥበብህ ያጸንክ ሕያው አምላክ
ለምስኪኗ ኢትዮጵያም ምህረትህን ላክ፤

እንደ ታላቂቱ ነገዜ ከተማ+እንደ ምድረ-ከንፃን
 እምላክ እዘንሳት ከጥፋት አድናት ምድረ-ኢትዮጵያን
 ገዲት እንደ ሙሴ፥ ጠቢብ እንደ ሰሎሞን...
 ጀግና እንደ ዳዊት
 ከለላ መከታ መሪ የሚሆኗት
 ገፁሐን ዜጎችን ቀብተህ ሳክላት።

ከምድር ሲያል ገብቶ ፍጥረት ተጨናንቆ ሰቆቃ ያነሳል
 ለሃጢአት የመጣ ለግድቃንም ተርፏል
 እናም ፤ እግዚህ አንተ እግዚር ቅጣትህ ይበቃል፤
 አውቀህ እንዳላወቅህ ሆነህ
 ምስጢር ጉዲን ሸፋፍነህ፥
 ሌላም አልለምንህ እግዚር ጸረ ስማች ፤
 ብቻ ኢትዮጵያዬን ከመከራ አውጥተህ ፀጋ አላብሰልኝ
 ለንፁህ ሕዝቧ ሠላም አውርድልኝ፤
 እምላክ ሆይ! እግወንሃለሁ አደራ! ኢትዮጵያን
 ከብር ምስጋናም ላንተው ሁሌ ይሁን
 ለዘልዓለሙ አሜን ፤ አሜን! አሜን!

ገንቦት ፲፱፻፳፫ ዓ/ም
 ሴኔገራድ

ዳግም ላይመለስ

ዳግም ላይመለስ የሞተ ሰው ከቶ
 በሰለታም ምላጭ ፀጉርን ተላጭቶ፥
 ደረትን በድንጋይ ዋይዋይታው ቀልጦ
 አርባ ቀንና ሌት መሬት ላይ ተኝቶ፥
 ቅልጥ ያለ ድግስ ተዝዝር የሙት ዓመት
 ሲሚንቶ እብን-በርድ ግበራቱ ሐውልት
 ፍፁም ምን ሲጠቅመው? ሳይነሳ ከሞት።
 እውነተኛ ዘመድ ከሆኑ ወዳጅ
 በቁም መረዳላት እያሉ ነው እንጂ፥
 “እኔንም አስከትል ጋሽዬ...ወጌ”
 ለሙት የሚበጀው አይመስለኝም ለኔ።

ጥቂት ፲፱፻፳፮ ዓ/ም
 አዲስ አበባ

ቢቻለኝ

የመኖር ክፍፍል የዝርያ መደብ በምድር ላይ ባይኖሩ
 እንደፍላጎት መብቱም አልፍ ቢሆን...
 ያሻበት እንዲኖር...ፍጡር እንደምርጫው፥

እውነት ከሌለበት ከዚህ ሁከት መንደር አልፎ ወጥቼ
 ተፈጥሮ አድምቆ ከሰራው ውብ ጫካ ከደኑ ገብቼ፥
 ከአራዊት ዕድር ከአለዋፍ መንደር
 ምግብ ፍራፍሬ፥ ሰራ-ሰር፥ አገዳ፥ ለምለም ቅጠል... ሆኖ፥
 በጣፋጭ መዘቃ በተፈጥሮ ውበት መገፈሌ ታጅባ...
 ከሕይወት ደስታ ምንጭ እየተገነጨሁ...፥

እንቺን ቀድመው ያዩሽ አፍቃሪ ዐይኖቼ ሌላ እንዳያዩ
 ከልቤ ውስጥ ሠርኅ የገባ ፍቅርሽን ኃያል ቁምነገርሽን፥
 በሌላ ሳልተካ እንቺን እያሰታወስኩ...

ፍቅርሽን በመንፈስ አድርጌው ቀለበ

ቢቻለኝ! ከሰዎች መኖሪያ ከግርግር ሰፈር እኖር ነበር ርቂ

ጥቂት ፲፱፻፳፮ ዓ/ም
 ጥሰክ

ፍቅርሽ

ከማላየው ልቤ በሽሽን ተቀምጦ
 ሠርክ በየሥፍራው በሰሜት አስምጦ፥
 ከቻይ ሆዴ ወርዶ ከአንጀቴ ዘልቆ
 በውስጡ-ገላዬ ተዳፍኖ ታምቆ፥
 ለሚያቅበጠብጠኝ ጊዜ ነግቶ ሲመሽ
 ምን ምትክ ሊገኝ ለውብ ሕያው ፍቅርሽ።

ሐምሌ ፲፱፻፳፮ ዓ/ም
 ጥሰክ

ምን በደልኩ?!

(ሐይኤ)

“የእህት ልጅ ባይወልዱትም ልጅ ነው” እንዳላልሽ
ምነው ታዲያ ባንዲት ቀን ጀምበር ቃልሽን አጠፍሽ?
“...ወደ መጣህበት ሂድ! ቅግላም የደሃ ልጅ!” አልሽ!
በ“እናትነትሽ” ታምኜ ካላንቺ የለኝም እያልኩ
በሮርቃው ልቤ ቋጥሬ ፍቅርሽን ባስተናገድኩት

“የደሃ ልጅ...” ነው ያልሽኝ?
የሌላ መሆኔን ስትነግሪኝ!

ድህነቴን መቸ አጣሁትና ካፈር-ገፈ ገበሬ መፈጠሬን
እማፍርበትም እማይደል የሀገር የሕዝብ አካል መሆኔን፥
አንቺስ ብትሆኚ ድህነትን በምን ሚዛን ለኩትሽ
“ደሃ”! ለማለት የበቃሽው ደፍረሽ አፍሽን ሞልተሽ፥
እንዲያው በምላስ ወለምታ ቂም ለማትረፍ ብቻ ካልሆነ
ጓዳሽንስ አጣሁት እንዴ ማን ምን እንደሆነ?!

“ወደመጣህበት ሂድ” አልሽኝ?
ለምኜ የመጣሁ ስታስመስዬኝ!

...ትዝ አይልሽ ይሆን? እንዴት እንደነበር
የኔና ያንቺ ግንኙነት ሲጀመር፥
ልብሽ እያወቀው ከካደ
ሕሊናሽ ለሐቅ ካልፈረደ...፥

እስኪ እኔው ላጫውትሽ በለጋ እእምሮዬ የቀረጽኩትን
ያኔ! የሰማሁትን፥ ያየሁትን...

የማትደግሟውን መልካም ፀባይ አሳይተሽ
ያንቺ ባልሆነ ፈገግታ ደልለሽ፥
የልጅነት ፍላጎቴን አንገጉተሽ
እናት አባቴን አስከደሽ አታለሽ
“አስተምርሃለሁ...” ብለሽ...
ነበር የወሰድሽኝ
ከቤቴ የለየሽኝ!

ከለመድኩት ቀዬ ከአብሮ አደጋኛ
ቅር እያለኝ ስሄድ ርቄ ተለይኛ፥
አዲስ አባን ማየቴ...
የትምህርት ጉጉቴ...
ነበር አንቺን ያስከተለኝ
ኅጅዬን ያስከዳኝ!

ከናት ካባቴ ነጥለሽኝ
ከእህት ወንድሞቼ ለይተሽኝ
አንቺው ለምነሽ ወስደሽኝ...፥
አዝነሽ አሳዝነሽ አንገትሽን ደፍተሽ
ብቸኝነትሽን፥ መሽንነትሽን ተናዘሽ፥
“የተረፈኝን እሚበላ ውሻ እንኳን የለኝም..” ብለሽ
ለማደግ ጠይቀሽ ወስደሽ፥
ምነው ታዲያ?!...
ኑሮ ተወደደ? የሚተርፍ ጠፋ?
የውሻውም “ምትክ” ባፍጢሙ ይደፋ?!

...ቤተሰቤን ትቼ አንቺን በተከተልኩ
ለእናትነት ፍቅርሽ በሰገድኩ፥
ጥቃት ሕመምሽን፥ ክፉሽን ሳይ...
የልጅነት እምባዬን ባረገፍኩ
ማዕድ-ቤት ጓዳሽን በትጋት ባገለገልኩ
ቡና ባፈላሁ፥ ወጥ በወጠወጥኩ ...
እስኪ ታዲያ ምን በደልኩ?!

አፈን ለጉመሽ
 አንደበቴን ቆልፈሽ፥
 ሃሳቤን እንዳልገልጽ አግደሽ
 ፈሪ አድርገሽ አሳድገሽ፥
 ቁልቁል ቀጭተሽ ኮርኩመሽኝ
 ከሰው ሳላንሰ፥ ከሰው በታች አድርገሽኝ፥
 “ልጅ ምን ያውቃል- ወደ ማጀት ግባ” ብለሽ
 ሳልጫወት ሳልበርቅ ልጅነቴን አሳልፈሽ
 እንደፈለግሽ እንዳሻሽ
 ባንቺው መንገድ ኮትኩተሽ፥
 ዝቅ ብዬ ሁሉን ችዬ
 የመጣውን ተቀብዬ፥
 የልጅነት ፍላጎቴን ጉጉት አምሮቴን አምቄ
 ለኩርማን እንጀራሽ አድራ በኖርኩኝ አውቄ...

አንጀቴን በረሃብ አጣብቀሽ...
 ለረጂም ጉዞ ጠኔ የዳረግሽኝ
 ምን አድርጌሽ ነበር ? እባክሽ አክሱቴ ንገሪኝ!

እንደሰባሪ ቁስ ግልጋሎት እንደማይሰጥ ዕቃ
 እንደሚጸዩት በሽተኛ በደዌ እንደተጠቃ፥
 እንደቤት ጥራጊ እንዳልባሌ ጉድፍ
 እንደቆሻሻ ወረቀት ከመጣዎ ቅርጫት እንደሚወተፍ፥
 በቅፅበት ብያኔ በአንዲት ዕለት “አዋጅ”
 እንዲህ ነበር እንዴ የኖት ፍቅር ለልጅ ?!

ሰማይና መሬት እንደተደባለቀ
 ያለም ፍፃሜ እንዳለቀ፥
 ድንገተኛ መፃት ከ“ሳይ” የወረደ ይመስል
 እኮ ምን ነበር!? እንዲያ አሚያጣድፍ...
 ለክፋት እሚያስቸኩል?

የቤተሰቤን ፍቅር አጥቼ
 እንቺን ተከትዬ ርቄ ወጥቼ፥
 በእናትና ልጅ አምሳል ተጠርተን
 ለዓመታት አብረን ኖረን፥
 እንዳልተመከሁብሽ ያላንቺ የለኝም ብዬ
 ምንው እትዬ?!

ያለፈ አልፏልና እስኪ ልጠይቅሽ
 ፍቅርሽን ከልቤ እንድፍቅ ለምን አረግሽ?!

ስጥ-ለጥ ብዬ ለቤትሽ ሥርዓት በተንበረከኩ
 ትዕዛዛትሽን ሳላንገራግር በተቀበልኩ
 አሽከር ሆኜሽ ጉልበቴን በገበርኩ፥
 የእልህ የንዴት ማብረሻሽ በሆንኩ
 ራስ-ምታት እንገት መድፋት ባተረፍኩ፥
 ጧት-ማታ በዝምታ በተቀጠቀጥኩ
 ምርቃት ስጠብቅ እርግማን ባተረፍኩ
 እኝኝ.....ንዝንዝሽን ችዬ በኖርኩ፥
 ስትታመሚ አብሬሽ በታመምኩ
 በደል ጥቃትሽን አላይም-አልሰማም ባልኩ
 ላንቺው ስቅሰቅ ብዬ ባለቀስኩ...፥
 እኮ! ሻረ ምን በደልኩ ?!

ልጅነቴን ቀጭተሽ፥ እንዳገዳ መጠሽ..
 ጉልበቴን በዝብዝሽ እንደወረወርሽኝ
 ባልተገራ ልብሽ፥ ባልወለደ አንጀትሽ..
 በውድቅት ሌሊት እንደፈረድሽብኝ፥

ወድቄም አልቀረሁ አምላክ ይመስከው
 ከትቢያ ተነሳሁ ለሁሉም ጊዜ አለው፤
 እኔስ ተወጣሁት አለፍኩት ያን! ጊዜ
 የክፉን ቀን ዕልመት የመከራ አባዜ፥

ጭራር ለቅሜ፥ ቅጠል እንጨት ሸጪ
በሰለጠነው ከተማ አዲስ አበባ ተቀምጧል...፥
ኩራዝ ላምባ አብርሼ
አቀርቅሬ አጥንቼ፥
የእየብን ትዕግሥት ዕናትን ሸምቼ...
እኔስ ተወጣሁት አለፍኩት ያን! ጊዜ
የከፋን ቀን ፅልመት የመከራ አባዜ!

ከፋዬን እንደተመኘሽ
“ከኔ ቤት ከወጣ ዱርዬ ይሆናል...” ብለሽ
ላገር-ምድሩ “ትንቢት” እንደነገርሽ፥
ንግርትሽ አልሰመረ፤ ከቆውንም አልሞላልሽ!

ጥርሲን ነክሺ
ወራጅ ለብሺ

ከጠኔ ታግዬ አንጀቴን አጣብቄ፥
አንገቴን ደፍቼ በሰው ፊት ተሸማቅቄ
መንምኜ ሞግጌ፥ ከሰፍ ደቅቄ...፥
እኔስ ተወጣሁት አለፍኩት ያን! ጊዜ
በሞትና ሕይወት መካከል ተጉገር።

የሆደ ውስጥ ነባር ቀስል
መርቅዞ እንዳይመገል፥
አብሮኝ ላይኖር ታጅሎ
ቢወጣልኝ ተመንግሎ...፥
ብዬ እንጂ ያለፈውን ግንኙነት
ቂም አይደለም መቆጫቴ
ደህና ሁኔ አክሰቴ !!

ታኅሣሥ 1988 ግ/ም
አዲስ አበባ

“መወለድ ቋንቋ ነው”

(ለሸንቆቤ ማጥናት እና ለሌላ ጸሐፊ)

ፍቅር ሕይወት-አልባ ጠጣር ልብ ታቅፈ
በብቸኝነት መርዝ ስኖር ተለክፈ፥
በሕይወት ጎዳና ስመላለስ ድንገት
የእናትነት ፍቅርን ካንቺ ካገኘሁት፥
መውደድሽ በድብቅ ልቤን ከጎበኘው
መወለድ ቋንቋ እንጂ ምን ትርጉም ሊኖረው?!

የእናትነት ፍቅርሽ ስሜት - ማዕበል ሞገድ ሆኖ
በሄድኩበት ተከትሎ - ልቤን ካስጨነቃት አድኖ፥
ለዘጠኝ ወራት ባይተኛም - ሽሌ ተደላድሎ ከማገፀንሽ
አምጠሽም ባትወልጃኝ - ባታጠቢኝ ከጡትሽ፥
በናትነት ፍቅርሽ ተከትቤ - ከኖርኩኝ አብሬሽ
እመ-ሰብ ነሽና እምዬ - እቴጌና እናቴ.. ብልሽ
ምንድን ስህተት አለው - እስኪ ልጠይቅሽ?!

ለትህትናሽ.. ለውለታሽ
ለእንስፍስቶ በብ- ልብሽ፥
ለማይሻር ንጹህ ፍቅርሽ
ለእናትነት ውድ ቃልሽ፥
ለተፈጥሮሽ ረቂቅ ምስጢር
አብሮኝ ላለው ለዘወትር
ምን ቃል አለኝ የመግለጫ
ፍቅር እንጂ ላንቺው አቻ!

በሕይወት ጎዳና ስመላለስ ድንገት
የእናትነት ፍቅርን ካንቺ ካገኘሁት
መውደድሽ በድብቅ ልቤን ከጎበኘው
መወለድ ቋንቋ እንጂ እኮ ምን ሊባል ነው?!

ነሐሴ 1988 ግ/ም
ፍራንክፈርት

የኢትዮጵያ ባንዲራ !

(ለደራሲ ተሰኝ)

ያለም ግርማ ሞገስ የነፃነት ዓርማ
አልመች ቢላት ቤቷ ፥ ሰንደቁ ተጣማ
ባገሯ ተረግጣ ተረግማ ተወግራ
ባርሴሉና ታዮች የኢትዮጵያ ባንዲራ።

የመጀመሪያዋ የአፍሪቃ መኩሪያ
በአሉምፒክ መድረክ ታዋቂዋ ኢትዮጵያ
መታወቂያ ልብፃጅ ሽማግሌን ተገፋ
እንዲያው ለአጋዝ ብቻ ሂዳ ተሰልፋ፤
በባርሴሉና ምድር “በዓለ-አሀዱ” በደስታ ሲከበር
ፈንጠዚያው ደርቶ እስከዓለም ዳርቻ በሆታ ሲጨፈር፤
“አበሻ”ም ከድርሻው ለመካፈል ጓጉቶ
ባዩር ሞገድ መልዕክት ቲቪውን ሲያይ ከፍቶ
በአዲሱ ፈሊጥ ከልብ ተቆጭቶ
በምሬት በንዴት ሁሉ አንገቱን ደፍቶ...

መች ቀረ አቀርቅሮ፤ ከቀናት በኋላ
ደራርቱ ! ካሰችው ኢትዮጵያዊን ሁላ !
የኢትዮጵያ ባንዲራ ከፍ እያለ ወጣ
ጉንጮች በእምባ ራሱ፤ አንጀት ቂቤ ጠጣ፤
የቁጭት የደስታ የበቀል የእጩይታ
ምስትልቅሉ የወጣ የሥሜት ፍንዳታ...!

ሲያሾፍ ሲመፃደቅ የኢትዮጵያ ጠላት
“ባንዲራ ጨርቅ ነው” ባለ በዚያው ማግስት
የጥንት የጠዋቱ የኢትዮጵያ ባንዲራ
ደራርቱ ! ላይ ደምቆ ለዓለም አበራ፤
በሴት ልጇ ኢትዮጵያ ስትሆን ያለም አውራ
ዓለም ሳይወድ በግድ በክብር ሥሟን ጠራ።

...አያኔ ኬ አያና ቢያ
ሆነን ኬ አልፈና ኬኛ
አመስ ደራሪ ያ ደራርቱ ቀሉ ...
በራሃ ኢትዮጵያ አጼ ቢያ
አከሲ ያ እንተሉ ጀባፋቶ ኤጊ ...
ሲረቲ በራዲ ባንዲራን ኢትዮጵያ ።

ገድሽ የናት ሀገር መኩሪያ
መልካም ሥራሽ የሕዝብ መመኪያ
አሁንም አብቢ የማማዋ አበባ
የእማማ ኢትዮጵያ የድል ጉር ወሽባ፤
የጭንቅ ቀን ደራሽ ደም-መላሽ ደራርቱ
ለኢትዮጵያ ባንዲራ አንቺው ነሽ ውበቱ !

ነሐሴ ፲፱፻፳፱ ዓ/ም
አምስተርዳም

ጓደኛ ልበለው?!

(ለተሾሙ የገጽጫ)

የሕይወቴን ብልጫ ለኔ ሕይወት ቸሮ
ፍቅርን ያስተማረኝ በቤተሰብ ኑሮ+
የአንድ ልብ ተግባር በሁለት አካል ውስጥ
በመንፈስ ተቀርፆ ሰርጎ እንዲቀመጥ+
በታላቅ ህሊናው በገፁ ለአንደበት
በሐቀኛ ፍቅሩ በጠንካራ ዕምነት+
ለሕይወቴ ውለታ መስዋዕት የሆነውን
“ጓደኛዬ” ብለው ሥሙ ያንስበት ይሆን?

ሳይከብድ ሳይነፃ ሚዛን ሳይ ሳይወጣ
በአብሮ መኖር ፈሊጥ በቅርበት ጨዋታ+
ያባላ+ ያጣጣ በእጅ ሲኖር ብቻ
ተለጣፊ ሆኖ እንደ ጌጥ ጉትቻ+
መንገድ የለወጠም ጊዜን ተመረኩህ ሲከሰት መከራ
“ምናምኑ” ሁላስ “ጓደኛ” ተብሎ በጅምላ ሲጠራ+
ባልንጀራ + ወዳጅ+ ጓደኛ እሚለው ቃል
ከልቤ ማህደር ሥፍራ ለተቸረው ለእውነተኛው ሰው...
እንደኔ እንደኔስ ፍፁም ያንስበታል!

...ሀገሬው አምኖበት
“ዕድሩ” ተስማምቶ ሊገለገልበት
ያወጣው ሥያሜ ለኔ ካልተሰማማኝ
ምንድን መላ ልምታ ታዲያ ምን ይበጀኝ?!

ይህ እውቀት መጠሪያ ከልቤ ውስጥ ስሜት አንሰብኝ ስቸገር
ገና ምን ይደረግ? ሀገሩ እማያውቀው ሌላ ሥም አልፈጥር!

እና እውን ሆኖ በወል ሥም መጠሪያ ሀገር በፈቀደው
በመልካም ምግባሩ በኃያል ሰውነቱ የምመከበትን...
ያንንም ከቡር ሰው “ጓደኛ” ልበለው?!

ጥር 1988 ዓ/ም

ሊነገገረድ

ፈውስ-አልባ በሽታ

መብላት እበላለሁ አልተራበም ሆዴ
መጠጣት ጠጣለሁ አልተጠማም ሆዴ+
አንጀቴን በርብሮ እሚያኮማትረኝ
ከልቤ ውስጥ ሠርጎ እሚያቅጠጠጠኝ+
አካሌን ሰርስሮ በቀም አንሰፍስፎ
ህሊናዬን ወግቶ የያዘኝ ቀስፎ+
ሃኪም ያላወቀው ፈውስ-አልባ በሽታ
ያገር ፍቅር ሥሜት የሩቅ ጠረን ሽታ!

በህሊና ነፃነት እንዳሻኝ እምሆን
የሕይወቴ ብርሃን የኔ ቀን መቸ ይሆን?!

የዐውደ-አመት ዝክር+ሃይማኖት ማተሴን..
የኔነቴን ጋሻ
የልደት በዓሌን+ የትውልድ ዕለቴን..
ከብር ማስታወሻ+
ከትውልድ መንደሪክ ከዕትብቴ አቃፊ አፈር
ከጎጆዬ ሆኜ ከዘመድ-አዝማድ ጋር+
በደስታ እማከብረው ሥሜት ሱሴ ረከቶ
ሙሉ ሰው እምባለው መቼ ይሆን ከቶ?!

..አገር ያደላችሁ ደስ ብሏችሁ ኑሩ
በሕብረ-ዜማ ጣዕም ሰላምን ዘምሩ+
እኔስ ያልታደልኩት ቀን የጎደለብኝ
ለምለም አገር ኖሮኝ ሳላጣ ያጣሁኝ+
አገሬን ሳልጠቅም በአገር ሳልጠቀም
በወጣትነቴ በምርኩዝ ሳዘግም+
በዓለም ስንከራተት እያሰማሁ ሮሮ
ዕድሜዬን ገፋሁት በጣዕም-የለሽ ኑሮ!

የሰው ፊት የሰው እጅ አይቶ አዳሪ
በብሶት በጭንቀት ሠርክ አንጎራጎሪ፤
አስታማሚ የራቀው ሆኖ በሽተኛ
ጠያቂ የሌለው የአልጋ ቁራኛ፤
ባዶ ልብ ታቅፌ ሥሜት-የለሽ ገላ
ለመኖር ዋስትና ያልሆነኝ ከለላ፤
ላልጠቀመኝ ሕይወት ለሰቆቃ እምኖር
እኔስ ሸረ ወዲያልኝ የማልረባ ፍጡር !

መስከረም ፲፱፻፳፱ ዓ/ም
ጊድለበርጉ-ህገንድ

መምህር ሆይ !

(ልጆቼ መዘቃ ት/ቤት መምህር)

የዕውቀት መገኛ የብርሃን ጮራ
ዘልዓለማዊ ነው የሚሰራው ሥራ፤
ምግባሩ ነውና የቅን ሰው ሀገሩ
ሲታወስ ይኖራል በተዋበው ግብሩ።

ያወረሰክኝ ጥበብ ታላቅ ክቡር መቃ
የለገሰክኝ ምክር ለሕይወቴ መመሪያ፤
መመኪያ ቅርሦቼ ከሁሉም የላቀ
ሰንሰለቶች ናቸው በጣም የጠበቁ።

ሐምሌ ፲፱፻፳፭ ዓ/ም
አዲስ አበባ

“መጋል ዱለቻዬ”

የጊዜ በረከት የተፈጥሮ ሲሣይ
የማህፀኔ ግኝት የአብራኬ ከፋይ፤
አካሌ የሆንከው መጋል ዱለቻዬ
እስኪ ምላሽ አምጣ ለዚህ ጥያቄዬ...

እኔ እየቀጠንኩኝ ስሄድ እየሰለልኩ
አንተ እየጠበደልክ ምድር የጠበበህ፤
ምንድን አግኝተህ ነው? የድሉት መድሐኒት
እስኪ ምክር ለገስ ሥጋዬ እያለቀ ባጥንቴ ላለሁት!
ሆድህ እየገፋ፤ ሻኛህ እያበጠ-እየተቆለሌ..
ቦታ የጠበበህ “ካለኔ ማን” ያልከው
በምሰላነት ዕድሜህ ከኔ በጠባሽው የናትህ ወተት ነው?!
ወይስ ሌላ- ሌላ...
አትደብቅ አስረዳኝ፤ ልድረስበት እንጂ...
እኔም ይህን መላ።

ከእኔ ከእናትህ ከአህት ወንድሞችህ
መራቅ ከጀማመርክ ውለህ አድረህ ሰነበትህ፤
ምላሽ ስጥ ላድምጥህ...
ከቶ ምን አገኘህ ?

ቀንበር እማያርፈው ካንገት ከትከሻህ
ሞፈር እማትጎትት እማትሰብ ማረሻ፤
ጎንበስ-ቀና እማትል ሥራ እርሙ የሆንከው
ሲወርድ-ሲወራረድ የመጣውን “ባሕል”...
ወደጎን የተውከው፤
በል እኮ! ንገረኝ ከእናት ምን ሊደበቅ
ምን ተደንጋጋ። እንደሆን እስኪ በል ተጠየቅ !

ተራራ ያከልከው እንዲህ በአንድ አፍታ
የድሎት ነው እሱ ወይስ የበሽታ ?
መጋል ዱለቻዬ ! ከቶ ምን በልተህ ነው ?
የተንበራፋኸው እንዲህ የደለብከው?
እስኪ ለኔም መላ፥ ምን እንዴት ብበላ
እንዳንተ እሚመቸኝ፥ እንዳንተ እሚደላኝ!

... ከፍ-ከፍ ስትል ስታምር ስትወፍር
እኔማ ምን ገደኝ ደስታዬም አልነበር?
ግና ያንተ ልዩ ሆነና ቸገረኝ
ከእህት ወንድሞችህ፥ ከሻሺ-ከቡራ...
ከዳለች-ከሻንቆ፥ የራቀ መሰለኝ።

ታዲያ ምን ቢሆን ነው እንዲህ መፋፋትህ?
ሳሩን ግላንሰሩን ሁሉን በመብላትህ?
ወይስ አልፈህ ተርፈህ
የሌሎችን ድርሻ ጠራረግኸው አብረህ?...

ሸለቆውን ዘልቀህ በየወንዛወንዙ ፈፋ ተንጠልጥለህ
ደጋ-ቆላ ለፍተህ፥ ዋተህ፥ ግረህ-ጥረህ፥
እንደሆን ብዬ እንጂ የተቀዳጀኸው ይህን ውበት ፀጋ...!

ገልመጥ - ገልመጥ ብለህ በተንኮል አድብተህ
ጠባቂ የሌለበት ሰፊ ማሳ ገብተህ፥
ሌሎች ወንድሞችህ ሞፈር እየሳቡ
ጉለበት ላባቸውን እያንጠፈጠፉ፥
ሆዳቸው ተጣብቆ እነሱ ጭድ በልተው
ለአዝመራ ካበቁት ዓመት ሙሉ ለፍተው፥
ልፋት ጥረታቸው ምንም ሳይሰማህ
ከሰፈው አዝመራ ለምለም ማሳ ሰጥመህ
አግበሰብሰህ ውጤህ ሲተርፍህ ለውሰህ..

ከሆነ የወፈርከው በሌሎች ላብ ጥሪት
አትንገረኝ ይቅር ይህን ከንቱ መዐት !
በእንደዚህ ከሆነ የውፋሬህ ነገር
አይሰማው ጆሮዬ ይህን ፀያፍ ምግባር፥
እንዲሁም ውጉዝ ሁን እርግግኔ ይድረስህ
ሳትሰራ የበላኸው ትል ይሁን ከሆድህ !
የህሊና ፀፀት ሥር ሰዶ ይውገርህ !

ግን መቼም ...የናት ሆድ አይጨክን
ምክር ልለግስህ ትሰማኝ እንደሆን፥
ከእንግዲህ ይበቃል ከዕድር መራቁ
ብቻህን አድፍጠህ መዋጥ መሰለቁ...፥
የሃገሬውን ወዝ መምጠጡን ተውና
ፀያፏን ሀኪትን በሃሴት ለውጠህ...
በልዩ አዲስ-መንፈስ አብጅተህ ልቡና፥
እዚህም እዚያም ሲረግጥ ሲለውስ ሲያበካ...

የነበረ እግርህን
ሁሉን ሲያግበሰብስ የኖረ ሆድህን፥
አፅድተህ በማጠብ፥ በልኩ በመግራት ...
እንደ እህት ወንድሞችህ እረፍትን ሳትሻ...
ተጠመድ በሥራ

በጥረትህ ፍሬ በውጤትህ ኩራ !
እንተም እንድትረካ እኔም እንድከበር
መጋል ዱለቻዬ ! ተዘክር ! ተመክር !

ጥር 1986/2 ገ/ም
አዲስ አበባ

የፍቅርሽ ትዝታ

በአውሮፓው በጋ

የማለዳን ፀሐይ አብረን የምትንበት
በቀትሩ ጨረር ከጥላ ያረፍንበት
የምሽትን ውበት የአድማስን ገፅታ
የምናደንቅበት በተመስጦ ዕይታ
ኮከቦች ሲዘሩ በጠራው ሰማይ ላይ
እኛም አምረን ደምቀን ከምድር ስንተያይ
ጨረቃ ስትወጣ በውበት ተኩላ
የደስ-ደስ ያለውን የኛን ፍቅር መስላ
እጄን በእጅሽ ይዘሽ ዐይኔን ከውብ ዐይንሽ
ከንዲን ተንተርሰሽ እጄን ከትከሻሽ
በፍቅር ተጣምረን እንዲያ! የሆንበት
በጊዜ የተጓዘው ያማረው የበጋ ወቅት
ከወንዝ ባሻገር ባልለመድኩት ግድር ብቻዬንም ብገኝ
በአዲስ አገር በጋ የጥንቱን አስታወስኩ ትዝታሽ ነሽጠኝ።

ሐምሌ ፲፱፻፳፱ ዓ/ም
ጥስኮ

የፍቅርሽ ትዝታ

በአውሮፓው በልግ

መሬት ውሃ አቀራ ደመና አዝሎ ሰማይ
ብቅ ጥልቅ ስትል ተናፋቂዋ ፀሐይ፥
ቲፍ--ቲፍ ዝናም ነጎድጓድ ውሽንፍር
ሳሮች ጤዛ ቋጥረው የረጠበ ግድር ፥
ቀን እንደ ጨለማ በሚስተዋልበት
በዚህ በነጭናጫው ጥቁር የበልግ ወራት...፥

ተራሮችን ወጥቶ፥ ደመናን ስንጥቆ
ደናደኑን ጥሶ፥ ሽንተረሩን ዘልቆ፥
ውቅያኖስን ዋኝቶ፥ ባሕር ወንዝ ተሻግሮ
ሜዳውንም ጋልበ፥ ፈረሱን ኮርኩሮ፥
የበልግ ዝናም ከምር ጭጋ ሳይበግረው
ይመጣል ወደኔ፤ የፍቅርሽ ትዝታ ርቀት ሳያግደው።

ጥቅምት ፲፱፻፳፱ ዓ/ም
ጥስኮ

የፍቅርሽ ትዝታ

በአውሮፓው ከረምት

አለዋፍ ዕፅዋት የማይታዩበት
ውበት ጣዕሟ ጠፍቶ ድርቀት ያየለበት፥
የአገር ሰማይ ግድር መሬቱ የከበደ
አፈር ሳር ቅጠሉ በውርጭ የነደደ፥
ጭጋ ግንም በረዶ ኃያል ነው ከረምቱ
አስፈሪ ገፅታ ጥቁረቱ ግርጣቱ፤

እጅግ ብርቱም ቢሆን ቅዝቃዜ ብርዱ
የኃይለኛው ነፋስ ግፊቱ ሞገዱ፥
እኔን ግን አይነካም ብርዱም አይሰማኝ
የፍቅርሽ ትዝታ እያጨዋወተኝ፤

ድርብ ሞቃት ልብሴ አጋር መከታዬ
የከረምት ቤቴ ጥላ ከለላዬ፥
ከልቤ ተነስቶ በመላ አካላቴ የሚቀጣጠለው
የፍቅርሽ ትዝታ ሙቀቱ ሕያው ነው።

ጥቅምት ፲፱፻፳፱ ዓ/ም
ጥስኮ

የፍቅርሽ ትዝታ

በአውሮፓው ፀደይ

ክረምቱም ተሸኘ በፀደይ ተተካ
ተፈጥሮም ደመቀች እፅዋቱ ፈካ፥
በፍቅሯ ሞቅታ በፀሐይ ውብ ጨረር
በአበቦች ፍንዳታ በእፅዋቱ ማማር፥
በእለዋፍ ዜማ ታጅቤ ብኖርም
የተሟላ ደስታ ለኔ አይሰማኝም፥
ከመንፈሴ አምባ ከአካሌ የጎደለ
የሚያቅበጠብጠኝ ኃያል ነገር አለ!

በርቀት ታግጂ በቅርብ ላላገኘው
በጊዜ ታስራ በፍጥነት ላላየው፥
ከባሕር ማዶ ነኝ ብጣራ አይሰማ ጩኸቴ
ይህኑ አውቄ ነው አንገቴን ደፍቼ እህህ ማለቴ።

ግሪክ ፀሐይ ግ/ም
ጥስኮ

የለመዱት ሲቀር

መሸ ደግሞ ልሂድ መምጫዋ ደረሰ
ማዶ-ማዶውን ሳይ ዐይኔም ደፈረሰ፥
በሃሳብ ፈረሰ ላይ ኮርቻውን ጭኖ
ልቤ እየጋለብ ቀረ ሳይደርስ ባክኖ፥
ቅር-ቅር ይለኛል ትዝታው ሲመጣ
እኔስ አልቻልኩትም የናፍቆትን ጣጣ።

ነሐሴ ፲፱፻፳፮ ግ/ም
ጥስኮ

ከተስማማሽ

(በኢርትራ)

“በዘር፥ በሃይማኖት፥በባህል... አንገናኝም” ብለሽ የሸመጠጥሽኝ
እናትሽን “ደንገጠራ ናት - እንጀራ እናቱ” ብለሽ ለባዕድ ያማሽኝ
“ጥቁር ኮሎኒያሊስት ናት” ብለሽ የሌለኝን ስም የለደፍሽብኝ፥
መስሎሽ ከሆነ ለበብ ዘዴ - ምርኩዝ መንገድሽን እሚመራ
ጠላት መካሪ ገብቶብሽ - በእጅጉ ተሳሳትሽ ኤርትራ!

ምን ያህል ዓለም ይታዘብሽ
ከአፍሽ በወጡት ቃላትሽ?
ያንቺ ከሀደት አንሶ ...
“ኢትዮጵያ እምትባል የለችም” ብለሽ
ልደት ዕድሜዬን - ስትወራጩ ለማስከዳት ክደሽ፥
በእጅጉ እዘንኩ አንጀቴ ተኮማተረ
በሸፍጥ ቃላትሽ ጥይት ልቤ ቆስሎ ተኮማተረ!

..የእናትሽን ሙቀት እስትንፋስ አሌ ብለሽ ከናቅሽ
የበላሽበትን ወጭት ባንድ ዕለት ጀምበር ከሰበርሽ፥
እኔነቴን ክደሽ በባዕዳን ጩኸት ከታመንሽ
እኔስ ምን ቃል አለኝ በያ እስኪ ይቅናሽ!

ከእናትሽ ጡት ወተት በጥንካሬ ከሚያቆምሽ
“ቦክራ” መርጠሽ ከሄድሽ በይ እስቲ ያፋፋሽ፤
ደልቶሽ ጠግበሽ ካደርሽ በድራጎት እንጀራ
ጊዜ መስተዋት ሁሉን ያሳየኝ!...
ምን አፍ አለኝ ብዬ አሁን ላውራ!

...እናትን ከአባት + ወንድምን ከእህት ነጥሎ ማራቁ
የወንድም የእህትን .. “ወርቅ ጥርስ” ማውለቁ፥
በ“ነፃነት” ለበብ ሰብዕናን መናቁ
ንፁሐን ዜጎችን በግፍ ማማቀቁ፥
ለዘር ቂም ለማትረፍ ለጥፋት መርጠ
የነበረን ክዶ ታሪክን መርገጠ፥

ባዲስ ዘመን ፊሊጥ ጊዜ-አመጣሽ ክስተት
ከሆነ እሚመራው በሸፍጥ ያንቺ ሕይወት+
እናም የኛ ነገር እንደዚህ ከሆነ
ምስጢራችን ባክኖ ጠፍቶ ከተነነ+
ለእኔም እንደዕጣዬ ላንቺም እንዳመልሽ
ምን እላለሁ ሌላ የእጅሽን አይንላሽ !

..የተቋጠርንበትን ውል እትብታችንን በጥሰው
የዘመናት አድባር ጥላችንን በሸፍጥ ምሳር ገርስሰው
ሆይ ! ሆይ ! ያሉሽ ሁላ እብረውሽ አስከዳር ላያዛልቁ
በይ ! በይ ! ብለው ገፋፍተውሽ ነገ ባንቺው ሊሳለቁ+
ደግሞም መጋዝ ጥርሶቻቸውን አሸለው ሊቀራመቱሽ
ኋላ መምጣታቸውን ለብቻ ተከፍለሽ ሲያገኙሽ+
አትዘንጊ እንዳይቀርልሽ የእርኩላን መናፍስት ፀበል
ሀሰት ከሆነ ቃሌ ከምላሌ ፀጉር ይነቀል !

..ያያቶችን ...ታሪክ ባህል ወጉን ንቀሽ
የተረት-ተረት ቤት አዲስ ግንብ ካጠርሽ+
ዓለምም በኔ አምዖ ወዳንቺ ካደላ
በያ እንግዲህ ይሁን ምን እላለሁ ሌላ !
እሱስ ብዙ.. ብዙ.. እምለውስ ነበር
ብዙ ከመናገር ሆድ ባዶ እንዳይቀር+
የሆዴን በሆዴ አምቄ ቋጥሬ
ባክኖ እንዳይበተን የጨዋ ምስጢራ...!

እናት በልጄ አትጨክን
እናት በልጄ አትመቅን+
የእናት አንጀት ሆኖ አንጀቴ ባይቆርጥም
እስከመጨረሻው ደህና ሁኒ ባልልም+
በመረረ ህዘን በይ ልሰናበትሽ
ከተስማማሽ ላንቺ እስኪ ይሁን ከቀናሽ !!

ገንቦት ፲፱፻፹፭ ዓ/ም
አምስተርዳም

በቃኝ !

(ሐተረፈ መነገን)

መስሎኝ ነበር - አላምሬ ቤቴን ዐለት ላይ የሰራሁ
ለካስ አሸዋ ኑሯል - እየሰረገ ከስር ሲሸሽ አየሁ+
ደግሞ ይባስ - የኔው ከንቱነቴ መጃጃሌ
አሸዋው ቤቴን እየናደው - መልሼ ለማቆም መታገሌ+
ቆይቶ ..ቆይቶ.. አሁን ገባኝ - ቤቴ አሸዋ ላይ ላይረጋ
ላልኖርበት ለቅፅበት - አንዲት ሌሊት በውስጡ ላላነጋ+
ታዲያ ምን ይበጀኝ - ምን ይዋጠኝ ብዬ ዘዴ ሳሰላ በብርቱ
መነጋግሉ መጣል - ማፍረስ ነበር ለካስ መድሐኔቱ+
መልካም ቤት - በጠንካራ መሠረት ላይ ማነፅ እያለ
ምነው እኔስ - በከንቱ ጊዜዬ ተቃጠለ ?!

አውቆ መታለሉ
በትዕግሥት መቻሉ
ዝምታን ማዘሉ
ደስተኛ መምሰሉ+
እውነት በሌለበት
ፍቅር ላያድርበት
ክብርን መነፈጉ
ላይክበር ወጉ
ጥቅም ለሌለበት
ምነው ውርደት? !
እኮ በቃኝ !
ሬት ሬት አለኝ !

በመጽሐፍ ላይፈታ
በመስቀል ላይፈታ
የያዘሽ አባዜ ላይለቅሽ
ወይ ላይደቁስ ወይ ላይጥልሽ
ጥሎሽ ላይሄድ ካንቺ ርቆ
የሙጢኝ ብሎሽ ተጣብቆ
አንደበትሽ ለምክር ላይገዛ
ልብሽ ለንፁህ ፍቅር ላይነሳ
ሃቁ አንቆሽ ከስቀቀ
ካልተዋጠሽ ካልደቀቀ
ኋላ ለምኑ ነው እምለፋ ?
ወርቃማ ጊዜዬን እማጠፋ +

እኮ በቃኝ ! እኮ ገለል
ገለል በይ ገለል ልበል
የምን መድረቅ የምን መቄል
ከእባብ ምላስ መርዝ እንጂ ማር ጠብ ላይል !

አሻፈረኝ ካለ አመፅ አዝሎ
ልብሽ ካበጠ ሃቅን ጥሎ
ቃልሽ ለፍቅር ካላደረ
የህልሜ ፍቺው ካላግረ
በቃ ከንግዲህ ሁሉ ነገር ቀረ !
ከንግዲህ እህል-ውሃ ላይኖረን
የአብርሃምና ሣራ ምሳሌ ለኛ ላይሆን
ቃሌ ከቃልሽ ላይጣጣም
ግንባሬ ከግንባርሽ ላይገጥም
ላታዋጪኝ ላላዋጣሽ
ላትቆሚልኝ ላልቆምልሽ
ውልሽ ከውሌ ላይቋጠር
አጥንትሽ ካጥንቴ ላይሰነጠር
ላልምልብሽ ላትምደብኝ
ቃል ላይኖርሽ ዕምነት ላይኖረኝ
በቃኝ ! አሻፈረኝ !

ይሆናል ብዬ ያልኩት ላይሆን
የምን መባዘን የምን መብከንከን+
ሲናድ እየታየ ሲፈታ ውሎ
ዳግም የእምቧይ ካብ መቆለሉ
ምን ሊፈይድ ለምን ሊበጅ ?
አንጀት ሊያቆስል ጊዜ ሊፈጅ ?
ፀጉር ሊያሸብት ሊያሰረጅ ?
ለኔ ያለውን ላላጣ
ምነው በከንቱ እምቀጣ !
እኮ በቃኝ !
አሻፈረኝ !

ጠረንሽ ከጠረኔ ላይዋሃድ
አካልሽ ከአካሌ ላይጋመድ
እስትንፋስሽን ጆሮቼ ላይሰሙ
ዐይኖቻችን ላይጣጣሙ+
ላንኳኋን ላንቋደስ
ካንድ ማዕድ አብረን ላንቆርስ
እጅሽ ላፈ+ እጄ ላፍሽ ላያቀብል ላንጓረስ
ዐይኔ ዐይንሽን ላያይ
በቃ እንለያይ !

በለቸኝ አስጠላኝ ታከተኝ መለማመጡ
ለፍቅር እንቆቅልሽ መጋለጡ
ከበድን ፍቅረኛ መፋጠጡ+
አምቄ መቻሌ ሁሉን እንዳመሉ
እርባና ለሌለው ሰርክ ማባበሉ
ይሁን ብዬ ማለፍ እኔን ካላዋጣኝ
አለቀ ትዕግሥቴ “ኤሎሄ” በቃኝ !
“ባጣ-ቆየኝ” ላልሆን ያስቀመጡት ዕቃ
አሁን አወኩበት ከእንግዲህስ በቃ +
ሁሉን ተረዳሁት ደረሰ ሰዓቱ
እፍ--ፋ ! በቃሽኝ እኮ !

ስደተኛ

...በቤተሰብ በአገር ጣጣ አንጀቱ አሮ
የሃሳብ መዐት በአእምሮው ተከምሮ፥
በሰው አገር ብቸኝነት ልቡን ጎድቶት
የሩቅ ናፍቆት የውስጥ ጭንቀት..ተጸናውቶት..፥

ችሎታው ስሜቱ በውስጡ ታምቆ
ሞራል ፍላጎቱ ምኞት ወኔው ላሸቆ፥
እንዳልነበር ሆኖ ሕይወቱ ተናግቶ
ካጽናፍ-አጽናፍ ርቀት በሃሳብ ባሕር ዋኝቶ፥
ዕለት ከዕለት ያበልቺ ሕይወት ቀን ይቆጥራል
ዕጣ- ክፍሉ የሰጠውን “ኑሮ” ይኖራል።

..የሰጡትን በልቶ አዳሪ
በደሙ-ነፍስ በዕድል ኗሪ፥
ሳይወድ በግድ ዝምተኛ
በሌሎች ሥር ጥገኛ
ስደተኛ ! ስደት-ተኛ !!

የራሱ የሆነ ልዩ መታወቂያ
ባሕል ወገና ቅርስ..እያለው መመኪያ፥
አጥብቆ ለመያዝ ሳይቻለው ቀርቶ
ዕድል ጨክኖበት ባያድለው ከቶ፥
ተኮራምቶ+ተጨማሪ፥ እንገት ደፍቶ
ይተከላል፥ ከቤተሰብ - ከአገሩ ተለይቶ ፤

..አንደበቱ ተቆልፎ
እጅና እግሩ ተጠላልፎ፥
አቅም ሳለ ጡረተኛ
የ“ቲቪ” ቁም እሥረኛ
ስደት-ተኛ ! ስደተኛ !!

...አያድርስ ወዳጅ ጠላት ሆኖ ሲጎዳ
በአፋ ታማኝ መስሎ በልቡ ሲከዳ፥
ጠላትን በጠላትነቱ ያውቋል
ወዳጅ ጠላት ሲሆን ግን ይጨንቃል፤

እኔስ መስሎኝ ነበር - ቤቴን አሳምሬ ዐለት ላይ የሰራሁ
ለካስ አሸዋ ትሯል - እየሰረገ ከሰር ሲሸሸ አየሁ፥
ደግሞ ይባስ የኔው - ከንቱነቴ መጃጃሌ
አሸዋው ቤቴን እየናደው - መልሼ ለማቆም መታገሌ፥
ቆይቶ .. ቆይቶ.. እሁን ገዛኝ - ቤቴ አሸዋ ላይ ሳይረጋ
ላልኖርበት ለቅፅበት - አንዲት ሌሊት በውስጡ ላላነጋ፥
ታዲያ ምን ይበጀኝ - ምን ይጥጠኝ ብዬ ዘዴ ሳሰላ በብርቱ
መነጋግሎ መጣል - ማፍረስ ነበር ላካስ መድሐኔቱ፥
መልካም ቤት በጠንካራ መሠረት ላይ ማነፅ እያለ
ምነው እኔስ በከንቱ ጊዜዬ ተቃጠል ? !

መጋቢት ፲፱፻፹፪ ዓ/ም
ሴኔገራድ

የጅብ ጨካኝት ናፈቀኝ !

ጭር ያለ ቀን - ጭር ያለ ምሽት
ደስታ-አልባ - ባዶ ሕይወት፥
የጅብ ጨካኝት - የውሻ ጨካኝት
እማይሰማበት - ባዶ ሌሊት!
አስጠላኝ... - ታከተኝ
ጭንቅ - ጥብብ አለኝ፥
አሁንስ አዉ-----ዉ!! አለኝኝ
ያገሬ የጅብ ጨካኝት ናፈቀኝ።

ሐምሌ ፲፱፻፹፯ ዓ/ም
አምስተርዳም

ሰው ሰራሹ አምራ

...በሊከፍርዶ ዳቪንቺ እርሳስ ተኩሎ
ለዘመናት፡ አድሮ ውሎ ...
በራይት ወንድማማች ውህደት
የተጎናፀፈው አሃዱ-ልደት ፡
ሰው ሰራሹ አምራ
አንራ ! ይኸ ጢአራ።

አቅራቢ-- አምሲረረ
ሸለለ ፎከረ...
አግበሰብሶ ሆድ-ዕቃውን ሞልቶ
አኮበኮበ ከንቶን ዘርግቶ፡
መጠቀ ...ምድርን ለቀቀ
እግሮቹን ሰበሰቦ ባየር ላቀ...
እራታው ምድርን ከሰማይ ደባለቀ፤

ባየር ረጋ ተንሳፈፈ
አፍንጫውን አሹሎ እያነፈነፈ፡
መጠቀ ፡ በረረ-----ከነፈ ፤
አማተረ ምድርን አዘቅዝቆ
ተሸሎከሎከ “ንጩን ጢሰ” ሰንጥቆ፡
የጥጥ ባዘቶ ከበታቹ አዋለ
ከበላዩ ሰማያዊ ጥላ አጣለ፡
ሥፍራ አይብቃኝ አለ
አዘመመ፡ዞረ፡ ዋለለ
ያለኔ ማን አለ ፤

...ደግሞ አዘቀዘቀ በቃኝ አለ ያየር ዋና
እግሮቹን ዘረጋ ተሸከረከረ በጎዳና፤
ቀዘፋው አከተመ፡ መሰከ ዞረ
ረጋ ብሎ ተሸከረከረ ፡
ከሩቅ ሥፍራ ወደሩቅ አሳለፈ
ድምፁን ገታ፡እፎይ ብሎ ሸክሙን አራገፈ፤
ሰው ሰራሹ አምራ
አረፈ ፤ አባራ።

ጥር 18፻፳፱ ዓ/ም
ከአዲስ አበባ - አቴንስ
(በሊትታይያ አየር -ማገር)

“ብርሃናዊ ሌሊት”

አይ ተፈጥሮ ?!

ብርሃን-ጨለማ ፡ ቀንና-ሌት
በተፈጥሮ ስሌት “መከሊት”፡
እኩል-በእኩል ተከፋፍሎ
ጊዜ ድንበር ተከልሎ፡
እሚመስለኝ እማይሻር
የተፈጥሮ ሕገ-ምስጢር...፡

...ብርቅካንማ አድማስ...፡
በምዕራብም - በምሥራቅም እያስተዋልኩ፡
“ብርሃናዊ ሌሊት”ን በሌኒንግራድ አሳለፍኩ፤
በታላቁ ጴጥሮስ ግኝት በሌኒንግራድ ከተማ
ላንድ መዓልት ሙሉ አይነግስም ጨለማ።

ሴ 18፻፳፱ ዓ/ም
ሌኒንግራድ

ይረገም !

በከፋ ያነሳ ወርቃማውን ሥምሽን
በሃሜት ያጎደፈ ፀዕዳ ከብርሽን፥
በከፋት ፈረሱ ወዳንቺ የጋለበ
በእሾሽም ምላሱ ሊወጋሽ ያሰበ፥
ሰላምሽን የነሳ ባንቺ ላይ ሊሳለቅ ሊቀልድ የቃጣ
መልካም ሕይወት ትክዳው ! ነፍሱ ሠላም ትጣ !

ብርሃንሽን ሊያጠፋ ውበትሽን ሊያከስም
ሽታሽን ሊበክል ሕይወትሽን ሊያጨልም፥
በከፋት ያቀደ በሻገተ ህሊናው
ብርሃኑ ይደፈን ! ጨለማ ይውረሰው !

ስትለመልሚ ስትፈኪ አይቶ
በአርኪ ፈገግታሽ በቅናት ተውጦ ፥
የቆሸሽ እጁን ባንቺ የዘረጋ
ሽባ ይሁን ይስለል ! አንደበቱ ይዘጋ !

የዘመናት ሥምሽን ዝናሽን ሊያጎድፍ
ከባዕድ አብሮ ወዲያ ሲያነፈንፍ፥
ሕይወቱን በሙሉ ላይሰራ ቁም-ነገር
ገበቶ ሲሸሉኩኩክ ከጢሻ ከቆንጥር...፥
ሊነክስ ያደባ የጠባውን ጡትሽን
ሊያጠፋ የቃጣ ሃቀኛውን ልጅሽን፥
የታሪክ መጠሪያ ቅርሣ-ቅርስ ውበትሽን፥
ሕዝብሽ ያፈራውን ጥሪት ንብረትሽን...፥
ሊያወድም ያለመ ስድ-አደግ መደዶ
እልም ብሎ ይውደም ! ለሁሌም ለአንዴ !

የጫረው ፍም እሣት እሱን ያንድደው!
ለብልቦ አቃጥሎ ጨርሶ ያንጨርጭረው!
ባንቺ ያሰበው ሁሉ በሱ ላይ ይርከፍከፍ!
የዶጋ-ዐመድ ይሁን ! ምናምኑ አይትረፍ!
በአቋም ጥንካሬሽ ሆዱ አየዋለለ
ሠናዩ-ተፈጥሮሽ ልቡን ነክቶት ላለ ፥
ከአድናቆት ይልቅ ለንቀት ያደላ
በእራት የመሰለ የማርሽን ወለላ፥
በምድር አይመቸው ! ሆኖ ይቅር ከንቱ!
ከሞቱም ባሻገር ሲያል ትሁን ቤቱ !
ይፈለጥ ! ይቆረጥ ! ይቃጠል በሰብሶ
ትቢያ ብናኝ ይሁን ! ይረገም ጨርሶ !

የካቲት ፲፱፻፳፱ ዓ/ም
ሴኒገልድ

ለታሪክ

አሜሪካዊ ሽማግሌ የጃጂ እርኩስ መንፈስ
ለንደን ድረስ ገበግቦ ያሴረ ኢትዮጵያን ለማፈራረስ፥
ለባንዳ ቡራኬ የሰጠ ቀላል የቡሽ መልዕክተኛ
እስሰት ! አደናጋሪ፥ ነጭ እባብ መርዘኛ !
እሱን ብሎ ሽማግሌ - እሱን ብሎ እስታራቂ
እንጨት ሽበት ! ወግ-ጠራቂ፥
ኮሽን !
ነፍሱ-ሥጋው ትኩንን !!

ሐምሌ ፲፱፻፳፱ ዓ/ም
አምስተርዳም

ደራሲው!

...ሕዝብን ባስተማረ
ባሕል ባዳበረ
ታሪክን በፃፈ
ሐቅን በለፈፈ +
ሽልማት ሲገባው
“አልቦ” ይሁን ዋጋው?
ደራሲው !

ወደት ነው ያለሽው ብዕርህ ይናገር
አስረው ሲያንገላቱህ እንዴት እንደነበር +
...በእግረ-ሙቅ ታስረሃል?
...ከንቱ ፀያፍ ስድቦች ጆሮችህ ሰምተዋል?
“አናርኪስት- ቅጥረኛ+ ፀረ-አብዮተኛ...
በራሹ...” ተብላለሃል?
ከእግርህ ጫፍ ጥፍር+ በማይደርሱ ጉጦች...
ውርደት ደርሶብሃል?
ከቶ አርፎ ይሆን ? ባንተም ከቡር ገላ
“የነእስታሊን በትር” የቀይ ሽብር ዱላ...+
ያንተንም ጭንቅላት ጥይት በስቶት ይሆን?...
“እንደሌላው” ሁሉ
የሥነ-ጽሑፍ ጣዕም + ፈጣሪው+ምሁሩ...

ደራሲው በዓሉ !
እንዴት ሆኖ ይጻፍ+ ምን ተብሎ ይነገር?
የመጨረሻው ውል የፍጥኔህ ነገር +
የቅርብ ወዳጆችህ ቤተሰብ ዘመዱ
እርም አውጡ ተብለው መርዶህን ተረዱ?
ወይስ በደፈናው “እንደወጣ ቀረ...”
በማለት በተስፋ እምባቸው ቀረረ !
ሞተህስ ከሆነ “ሬሳህ” የት አደረ?
“በድንህን” ማ! ፈታው ጉድጓድ ማ! ቆፈረ?!

አያረጉት የለ እኒህ ዲያቢሎች
ርኩስ አረመኔ የሰይጣን ቁራጮች...
“ማዘጋጃ ጉድጓድ” ከሰፈው ጨመሩህ?
ወይስ ጫካ ጥለው ለአውራ ዳረጉህ? !

ተናገር እውነታ
ካለህበት ቦታ+
ሕዝቡ ይናፍቅሃል
አንተን - አንተን ይላል!
ድርሰት ፍላጎት
አልረካም ጥማት !

ኖረህማ ቢሆን ቃል አታጣለትም
ወርቃማው ብዕርህ ጫፉ ነጥፎ አያውቅም !
...የህሊና ደወል+ከአድማስ ባሻገር+...
የቀይ ኮከብ ጥሪ+ ደራሲው+ እርማይ
ሕያው ምሥክሮች የሕዝብ ያገር ሲሣይ !

...ችሎት ሳይለየም አንቀጽ ሳይጠቀስ
የሰውነትን መብት ፍትህን በመጣስ+
ለርድ እንደቀረበ እንደአመት በዓሉ በግ
ለካራ ዳረጉህ ያለደንብ ያለሕግ ?!
ሞትማ እማይቀር ነው እማይሞት ማን አለ?
ሞተህ ግን ከሆነ “አሟሟትህ” እንጂ ሁሉን ያዋለለ!

የሃጢአት ዘመን ልጅ+ የስምንተኛው ሺ+ ፈጣሪውን አያውቅ
ምነው ባይወለድ+ ሽል ሆኖ በቀረ+ ከሚሆን አጥፊ ጠንቅ+
በጨለማ ዘመን በእርግጥን ተወልዶ
ልጅ አባቱን ክዶ+
አሳልፎ ሰጠው እንደ ከሃዲው ይሁዳ ?
ለውግረት+ ለውርደት+ ለ“ጥቁር ሞት” ዕዳ !?
በእርማይ ልደት
የበዓሉ “ህልፈት” ?!

ሕዝብን ባሳተማረ
 ባሕል ባዳበረ፥
 ታሪክን በፃፈ
 ሐቅን በለፈፈ፥
 ሽልማት ሲገባው
 “እርሳስ” ይሁን ዋጋው?
 ደራሲው!!

...የማለፍህ ነገር እውነት ሆኖ እንደሆነ
 በል ልሰናበትህ በእምባ ዘለላ በመረረ ሃዘን፥
 ለሥነ-ጽሑፍ ድል ለኪነት ፃርነት
 ለታሪክ እውነታ ለድርሰት ለውበት ፥
 ሕይወትህን ለግሥህ መስዋዕት ለሆንከው
 ክቡር ሆይ ! በዓሉ ! ተወዳጅ ደራሲው፥
 ሥራህ ሐውልት ይሁን ቋሚ መታሰቢያ
 በዕድለ-ቢሷ ምድር በሃገረ-ኢትዮጵያ !!!

ጥር ፲፱፻፹፫ ዓ/ም
 አዲስ አበባ

አዋኪ

ከጎመኖች መኸል አንድ ሳማ በቅላ
 የ“ዋህ” ጎመኖችን አቃጥላ በክላ...፥
 ንቀሉና ጣሷት ጎመኖቹ ይብቀሉ
 መድኃኒቶች ናቸው ሆኖን ያበርዳሉ።

ጥቅምት ፲፱፻፸፮ ዓ/ም
 አዲስ አበባ

የቅፅበት ዕይታ

ቀጭን የቀይ ዳማ መለሉ
 ልቤ እሷን እሷን ብሎ፥
 ከበለለ ባሕር ምድር አቋርጦ
 ረጂሙን ጉዞ ተጋፍጦ
 የመልዕክት የተልኮ ፍቅር
 አዲስ ጥንሰስ አዲስ ጅምር፥
 በቅፅበት ዕይታ
 መንፈሴ ለውበት ይረታ ?!

እምቡጥ ጮርቃ ጽጌረዳ
 ለምለም ቁጠማ ፀዕዳ፥
 ኩል ምንጭ መሳይ ተፍለቅላቂ
 እንደ ጀምበር ውበት ወጥቶ ጠላቂ፥
 የጥቅምት እሸት አይጠገቤ
 የትዝታ ስንቅ የናፍቆት ቀለቤ፥
 ከወንዝ ወዲያ ያለች እንኮይ
 እንዴት አርገን ልንተያይ ?!

ያዲስ ዓመት ፀጋ የብርሃን ጮራ
 ወርቃማ ውበቷ በልቤ ሲያበራ፥
 እርም አልልም መቼስ እኔማ በፍቅር
 ዳግም ልጠመድ ነው ከህመሜ ሳልሸር
 ያዝልቅልህ በሉኝ ያሁኑ እንዲረጋ
 ዳግም እንዳልባዝን ፍቅርን ፍለጋ፥
 መርቀልኝ እስኪ እንትፍ.. እንትፍ በሉ
 ካይን ቢያወጣልኝ ቢያሸረኝ ፀብሉ።
 የፍቅር ጅማሬ ትዝታ፥
 የሃሳብ ተጓዳኝ በሽታ፥
 በቅፅበት ዕይታ
 አካሌ ለውበት ይረታ ?!

ጥር ፲፱፻፹፫ ዓ/ም
 አዲስ አበባ -- ሞስኮ
 (በኢትዮጵያ ለጥር መገደ)

እኔም...

(ተስፋ)

ከንቱ ጊዜ አልፎ በበጎ ሲተካ
 ጨለማው ተገፎ ብርሃን ሲፈካ...+
 የከፋኝ ተከዶ+ የናቀኝ ተንቆ
 ያቀለለኝ ቀሎ+ የጣለኝም ወድቆ+
 መታየቱ አይቀርም አምላክ ሳለ ከላይ
 ዘላለማዊ ሕይወት ሕያው ፍርዱን አዳይ!

እውነት ሕያው ሆኖ ሃሰት ድባቅ ጉብታ
 ሲጣናዊ ተግባር በመስቀል ተመታ+
 ያባከነኝ ባክኖ+ ያሳጣኝ ተሳጥቶ
 ያረከሰኝ ረከሰ+ የጠላኝ ተጠልቶ...+
 መንፈሴ ተጠምቃ ባዲስ ፈዋሽ ፀበል
 እኔም በጊዜዬ እደሰት ይሆናል !!

ያምላክ ሥራ ገኖ ትንቢተ-ቃል ነገሥ
 ተፃራሪ መንፈስ እኩይ ምግባር ረከሰ+
 ያሳረረኝ አሮ+ ያሰነባኝ አንብቶ
 ያሰራበኝ ተርቦ+ ያጠቃኝ ተጠቅቶ+
 ጭርንቁስ ኑሮዬ ተገፎ ከላይ
 ያልፍልኝ ይሆናል እኔም በተራዬ!!!

ጊዮርጊ ፀጃፀጃ ግ/ም
 ሴፕጥፍ

አዲስ አበባ

(በአዲስ አበባ ጦቶች ግጥም)

ያዲስ ሕይወት ፅንሰ-ግዕዝል+የውድ እናት አገር መዲና
 የመቶ ዓመታት እመቤት+ ባለብዙ ታሪክ ገናና
 ይቀጣጠል ዳር እስከዳር ይብራ+ የምዕተ-ዓመትሽ ደማት ፋና !
 የመቶኛ ዓመትሽ ሻማ ይለኩስ+ ደምቆ ይብራ ከአፅናፍ አፅናፍ
 ይተኮስ ! ያስተጋባ ! ለክብርሽ የሠላም መደፍ!

አሁንም አደጊ ተመንደጊ አብቢ እንደገና
 አዲስ ውብ አበባ ሁኚ ገሰገሺ በዕድገት ብልፅግና!
 የነፃነት ፈላጊዎች መሰባሰቢያ የሠላም አምባ
 ያለም ሕዝቦች መገናኛ ሽገር+ፊንፊኔ+አዲስ አበባ ! -

ለታሪክሽ ሕያው መሠረት ያኖሩቱ
 አገር ወዳዶቹ ምንጊዜ+ ጣይቱ ...
 ባዲስ ሥርዓት ውበት እንዲህ አምረሽ ደምቀሽ
 ዛሬን ሕይወት ዘርተው ምንው ቆመው ባዩሽ ?!

ዋና ከተማችን ውብ አዲስ አበባ !
 ለክብርሽ ይቀጠፍ የሠላም ዘምባባ+
 ይታወስ የጥንቱ ይሸለል ይፎከር
 ለመልካም ልደትሽ ይጨፈር ይዘመር+
 የመቶ ዓመታት ዕድሜ ባለፀጋ
 አዲስ ሕይወት ገንቢ+ አበባ አምቡጥ ለጋ+
 አብቢ ለምልሚ በልጆችሽ መልካም ሥራ
 ግሩም ሕያው ሥምሽ ለዘላለም ደምቆ ይብራ !

መስከረም ፀጃፀጃ ግ/ም
 ጥስኮ

የፍቅር ስሜቱ

አገር ባሕር አቋርጦ ስኖር ተለይቼሽ
 ብቸኝነት ናፍቆት አስጨንቆኝ ሳስታውስሽ፥
 ስንቅ አድርጌ የሃሳብ ጭነት ጓዜን ይገር
 የማትለፁኝን የፍቅር ምርኩዜን ተመርኩገህ፥
 ሩቅ--- መንገድ ወሰን-የለሽ ፍጥሜ-አልባ
 ስንዝ! ስዞር... ስኳትነው ወዳንቺ አምባ፥
 ወጣ-ገባ ጉብታ ጋራ ተራራውን ወጥቼ
 ወንዝ-ወንዙን ተሻግራ ጨፌ ሜዳውን አቋርጧ፥
 ባሕር ውቅያኖሱን ዋኝቼ ደናደኑን ጥሼ በርሬ
 ከሩቅ አገር ልደርስ ካለሽበት እውነተኛ ፍቅሬ!
 ካለሁበት “ማዶ ቤቴ” ቁጭ ብዬ ሳሰላሰል!.. ሳብሰሰሰል
 ላይቻለኝ ሰፍጨረጨር በሃሳብ ጉዞ ሰዋልል፥
 “ምነው እውን ባደረገው” ብሎ ልቤ ይጨንቀዋል
 ትኩስ ደሙን በአካላቴ ይረጨዋል።

...ካጠገቤ ቁጭ ብለሽ ሳተኩረው ውብ ገላሽን
 በማይጠግቡሽ ዐይኖቼ ስመለከት ዐይን-ዐይንሽን፥
 ክንዴን ጠምጥሜብሽ ከደረቴ ተንተርሰሽ...
 ጉንጮችሽን እየሳምኩኝ ናፍቆት ሰቀቀኔን ልወጣ
 ስፍነክነክ ሰፈነድቅ በፍቅር ሲሳይ ስጠታ፥
 ብንን ስል ስነቃ ሆኖ ሲገኝ ህልም ቅገሾት
 የፍቅርሽን ውብ ጨዋታ ስነጠቀው ባፍታ ቅፅበት፥
 አቅፎሽ የነበረው ኃያል ክንዴ ሲላላ...
 ፈጣው ሲያዩሽ የነበሩ ጉጉ ዐይኖቼ...
 ባላለቀ የእንቅልፍ ድምር ሲገለጡ ተጨናብሰው
 አግኝቶ ያጣው ፍቅር ሱሉ ባዶ ልቤ አታሞውን ሲደልቀው፥
 .. ከዚያ ወዲያ በዚያ ሌሊት በጨለማው እንቅልፍ ጠፍቶ
 ከገራ-ቀኝ መገላበጥ መወራጨት...

በሃሳብ መስመጥ ጭንቀት በዝቶ፥

በእንሰላ በብርድ ልብስ መጠቃለል መሸማለል
 ወዲያ- ወዲህ ትራስ ይዞ ማንገዋለል...፥
 ሲሆን ሌሊት ዕጣ ክፍሌ ጭር ካለው እና ቤቴ
 ይነደኛል! ይከፋኛል! ብስጭት ይላል ሰውነቴ።

ደግሞ ሳይሽ ሌላ ጊዜ...
 በሩቅ ምስል ሳስተውልሽ
 አምረሽ ደምቀሽ...
 የሰማያቱን ከዋክብት ውብ ጨረቃን ተመስለሽ፥
 የማር ምንጮች ከንፈሮችሽ ከላይ እታች ገርብብ ብለው
 አውራቸውን ሲፈልጉ የማር- ሰፈፍ ስጠታ አዝለው፥
 በፈገግታ ጥርስሽ በርቶ...
 ጉንጭሽ በፍቅር ቀልቶ-ወዝቶ፥
 ብር ዐይኖችሽ ከብለል ሲሉ የጠፋ አካል ሲያማትሩ...
 ውብ ገፅታሽ ለፍቅር ሕይወት ተመቻችቶ
 ደም-ግባትሽ ገሃድ ወጥቶ፥
 ከአእምሮዬ ሰፊ ሜዳ ከሃሳብ ሥዕል ሰሌዳ
 ቀልጭ ብሎ ሲነበበኝ የውበትሽ ድንቅ ለዛ
 ኃያል ፍቅርሽ ያጠመደው ንፁህ ልቤ...

የእውነተኛው ፍቅርሽ ቤዛ፥

ይሳመጃል! ይሸበራል!...
 በፍቅር ሱስ ሕያው ስሜት ይወጠራል።

ብዙም ሳልቆይ ደግሞ...
 እልፍ-አእላፍ ዐይኖች ከላይሽ ሲያርፉብሽ
 ሌሎች ሲመኙብኝ “እፅን ለኔ” ሲሉ...
 ምላሹን በመሻት ፈገግታ ሲቸሩሽ፥
 “የኔዋ” መሆንሽን አውቀውም ሳያውቁ
 ለወጥመዳቸው ቀን ጊዜ ሲጠብቁ፥
 ያንቺን ከብር አካል ያንቺን ውድ ገላ...
 በቀላል ሲመኙት ለጊዜያዊ ደስታ ለእምንት እርካታ...
 ያየሁኝ ሲመስለኝ በዐይነ-ህሊና ምሥሌ
 በቅናት ነበልባል አቤት! መቃጠሌ!...

...በኑሮ ሕይወት ጎዳና አጋርህ ነኝ ብለሽ አምነሽ
በአጭር ታጥቀሽ በቁርጥ አቋም ተነሳስተሽ፥
እውነተኛ ፍቅራችንን ልታፋፈ ልትገነቢ...
የመጣውን ችግር ስቃይ ተቋቁመሽ ስትወጪ
አንቺነትሽን ለእኔ ክብር አሳልፈሽ ስትለውጪ፥
ለሕያው ፍቅር መከታነት ውለሽ አድረሽ
ለሃቅ ሰንደቅ ስታደዱ ከጊዜያዊ ጥቂት ደስታ ተቆጥበሽ
መራራዋን የትዕግስት ዕዋ ተጎንጭተሽ...
ጣፋጭ ፍሬዋን ቀምሰሽ ረክተሽ ፥
ሙሉ እምነት ከፊትሽ ላይ ሲነበበኝ...
የልብ እምነት ጥንካሬሽ እሾሽ ሆኖሽ...

እንደ አበባ ጽጌረዳ
ለቃል-ኪዳን ለቁምነገር እራስሽን አሳልፈሽ...
መስጠትሽን ስረዳ፥
ድንገት ልቤ ደንድኖ ቆራጥነት ይሰማኛል
የክብር ወኔ በእካላቴ ይሰራጫል...
ያለኝታነት አጋር ከንድሽ ያኮራኛል !

...ችግር ሲታገልሽ ለብቻሽ አግኝቶሽ
ክፉ አጋጣሚዎች ሲደራረቡብሽ፥
ጉልላት ዐይኖችሽ እንባ ሲያመነጩ
ብርቱካን ጉንጮችሽ ለእንባ በይ ሲውሉ፥
አንገትሽን ደፍተሽ ሲቃ ስታሰሚ
በትካዜ ማጥ ውስጥ ቆርቁዘሽ ስትሰጥሚ፥
የከፋሽ ሲመስለኝ ፊትሽ የከሰለ
በጭንቀት በንዴት ገላሽ የሰለለ፥
በሃዘን ተኮራምተሽ አስከፍቶሽ ኑሮ
የብቸኝነት መርዝ ሲያከላሽ ሳይ ደግሞ...
በሃዘን ይቃጠላል የኔም ሰውነቴ
አጅግ ይረበሻል ውስጣዊ ስሜቴ።

...እንዲህ ሳንራራቅ ጊዜ ሳይለያየን
በቅርበት ስንኖር እኔና አንቺ አብረን፥
የረገጥናቸውን ግዑዛን ሥፍራዎች
ያሳለፍናቸውን የደስታ “ሕይወቶች”፥
የሰሜቴን ምግቦች የፍቅር ቃላትሽን ያዳመጥኩበትን
ያነጋገር ለዛ ስልተ-እርምጃሽን ያደነቅሁበትን፥
በፍቅር ውብ ዓለም የሰጠምንበትን
ሕይወት ለኛ ብቻ ያደላችበትን፥
ብርቅ ድንቅ ጊዜያት ሳልም በትዝታ
እኔን ደስ ይለኛል! መላ ሰውነቴ ይሞላል በእርካታ።

ጊዜ እየበረረ መጥቶ ሄዶ አልፎ
መሃላችን ያለው ርቀቱ ተገፎ፥
የናፍቆት ስቀቀን የትዝታ ምሥል
ከላያችን ርቀው ከጀርባ ተጥለው፥
ዐይነ-ህሊና ጠፍቶ ለዐይነ-ሥጋ በቅተን
እንደወትሮው ጊዜ እንደልማዳችን
በፍቅር ተውጠን በደስታ አሸብረቀን፥
ሃሳብ ምኞታችን በገሃድ ተሳክቶ...
የሩቅ ዓላማችን በወቅት ሂደት ቀርቦ
ደስተኛ ጎጂችን በፍቅር ተሞልታ...
የፍቅር ሕይወታችን ዳግም ፈክቶ አብቦ፥
የፊታችንን ዕቅድ ያልደረሰንበትን...
በሃሳብ አቅርቦት ንድፈ-ምሥሉን ሳየው
ወርቃማዊ ሆኖ የውበት ዳርቻ...
ከሩቅ ምጡቅ ሥፍራ ሆኜ ስነበኘው፥
ስሜቴ ያይላል አሁን- አሁን ይላል
ፍቅር ተሸካሚው ልቤ እጅግ ይጓጓል !
የገዛ አእምሮዬ በሚፈጥረው ክስተት
እንደዚህ ይመራል የኔ ፍቅር ስሜት!
በውስጤ እሚነደው ወዳጄም ጠላቴ
የማይጠፋው እሳት የፍቅር ስሜቴ !!

የተዳፈነ እሣት !

የተዳፈነ እሣት አመድ የለበሰ
ውስጥ ውስጡን በሥሜት አየለሆሰሰ +
የንዳድ ወላፊን ውስጣዊ ግለቱ
አመዱ ሲገለጥ አይቀር መፋጀቱ!

የሚንገግግን ቀዩን ረመጥ እሣት
ከሥሩ የወጣ በላ አመድ ተቋቋሙት
ቅላቱ በንጣት ከላይ ተሸፍኖ
ነበልባሉ ከሥር አመድ በላይ ገኖ +
አንገቱን ቢደፋም የከሰለ መስሎ
ሥር-ለሥር ይኖራል እያደረ- ውሎ !

ሚር- ሚር አድርገው አመዱን ቢገልጡ
የረመጥ ፍም እሣት ብቅ ይላል ከውስጡ
ከላይ አመድ ለብሶ ቢኖርም ታምቆ
ተገልጦ ይወጣል ጊዜውን ጠብቆ !

—ስኬረም 1878/9/9
አዲስ አበባ

ክራሬ

(ለ—ላኩ ገጽ)

በሃዘን - በትካዜ + በፍቅር - በደስታ
ከኔ እማትለየው በሄድኩበት ቦታ +
የልቤ ጓደኛ የምስጢር ማገደሬ
ድምጽ-ረቂቅ ለዛ ውቢቷ ክራሬ::

በኔ 1878/9/9
አዲስ አበባ
(ቃረድ ሙዚቃ ትዩቲ)

የተፈጥሮ ፀጋ

ብርሃናዊ ጮራ ሃምራዊ ቀለምሽ
ግሩም ድንቅ ተፈጥሮ የውበት- ውበት ነሽ!

በ“ምደራዊ ገነት” በለምለሙ ሥፍራ
ወርቃማው ውበትሽ ብርሃንሽ ሲያበራ
ለፍጡራን ሕይወት ለግዑዛን ውበት
ተፈጥሯዊ ፀጋ የብርሃን እናት::

ፍንጥቅጣቂ ጨረር የውበት እርካታ
የማትዳሰሽው ፍቅራዊ ሞቅታ
ርቀሽ የምትኖሪ በሰማየ-ሰማያት
ብሩህ ግዙፍ አካል የብርሃን እናት::

ከዘመናት ዘመን የማያልቀው ሃብትሽ
ጊዜ የማይሸረው ደማቅ ፈገግታሽ
ትውልድ እያለፈ ትውልድ ሲተካ
ፍፁም አልተገኘም አንቺን የሚተካ::

ፕሮ 1878/9/9
አዲስ አበባ

ምግብም አልሻ

ገበታውን አንሱት አርቁት ከፈቱ
የሚያባላኝ የለ ተጣብቋል አንጀቴ
ጉርሻ የለመደ ሆድ ከቧ ተለይቶ
ምን እህል ሊቀበል ወዳጁን ሸኝቶ
ከትዝታ አዳራሽ ሃሳብ ነው ቀለቤ
መጋቢው ትካዜ ተጋባዢ ልቤ::

ታገሣሥ 1878/9/9
አዲስ አበባ

እኔስ ቻይ ነኝ !

(ትምህርት)

ችግርና ሃዘን ሃሳብ ከፋት ጭንቀት
እንከን የሩቅ ፍቅር ናፍቆት ብቸኝነት፥
የልጅነት ዘመን አብሮ አደገኛ
“ያንድ እናት ያንድ አባት እህት ወንድሞች”...፥
ስለሆኑ ለኔ ከኔው ጋራ ያሉ
እኔማኮ ቻይ ነኝ ሁሉን እንዳመሉ።

ትዝታና ናፍቆት ንዴት ቁጣ ፍቅር
ወደኔ የመጣውን ሁሉን ችሎ ማደር፥
ከሕብረተ-ሰቤ ኑሮ ትምህርት ቤት
ከጨካጅ ዓለም ነውና የወረሰኩት፥
ቢርበኝ ብታረዝ ያሻው ቢበድለኝ
ሰፊ ሆድ የታደልኩ እኔስ ሁሉን ቻይ ነኝ።

ሁሉን መጽጠሩን ስብስቦ ማሰሩን ሆዴ የለመደ
አጥንቴ ቆዳዬ ደሜና ሥጋዬ ለፍቅር የሰገደ፥
ደፋር ኩሩው ልቤ ኃይል የሰነገ
አካሌ በመቻል ተኮትኩቶ ያደገ ፥
ሲያስከፋኝ የምስቅ ስበደል የምክስ
ለጥላቻ ምላሽ ፍቅር የምለግስ፥
የኑሮ ውሽንፍር ገርፎ ያሳደገኝ
ከብረት ጠንካራ! እኔስ ሁሉን ቻይ ነኝ።

ጥቂት ሀይለማርያም
ጳጳስ

“አዎን አማራ ነኝ” !

(ለአሥራት ወልደበ (ፐራሊ))

እሚያነጋግረን ብዙ እሚያስጨንቀን
ሌላ ተግባር ጠፍቶ ባገር እሚከወን፥
የዕድገት ደረጃችን የደረሰንበቱ
መሸንሸን ከሆነ ዝርያን ባይነቱ
ተፈጥሮ ያደለችኝ
መርቃ የሰጠችኝ
ከሥር ሞሠረቱ
ከጠዋት ከጥንቱ
ያዳም የሔዋን ዘር ህልውና ያለኝ
በኔነቴ የማምን አዎን አማራ ነኝ !

የዋህ ሆድ-ቡቡ ሁሉን አሳዳሪ ከሁሉ አዳሪ
ልብ-ሙሉ ቆራጥ በቀምነገር ኗሪ፥
በራሴ እምታመን ባገራ እምኮራ
ለሃቅ እምታገል ሳገራ እምሠራ፥
ሸፍጥና ከሀደት ባንዳነት...ያልነካኝ
የነፃሁ የጠራሁ አዎን አማራ ነኝ !

የሀገሪን ክብር ታሪኬን እማልሸጥ
ዘመድ ወገኖቼን በብር እማልለውጥ
እማልንበረከክ ለነጭ ፍርፋሪ
ጎጠኛ ያይደለሁ ትውልድ አሳፋሪ
ጀግንነት አመሌ ወኔ ያልተለየኝ
ተጠየቅ ካላችሁ አዎን አማራ ነኝ !

የዘመኑ “ጥበብ” የኛ መታወቂያ
ከሆነ መለያው የዘር-ግንድ መጠሪያ
በኢትዮጵያዊነቴ በእኔነቴ የጸናሁ
አዎን አማራ ነኝ ! የኮራሁ የደራሁ።

ነሐሴ 1885 ግ/ም
አምስተርዳም

እኩይ

የምንሊክ ወንበር የጃንሆይ መንበር አዋቂ ያበጀው
በክብር ተይዞ ከትውልድ-ትውልድ ያልፋል የተባለው፤
ጥብቅ፣ ውብ፣ ፀዕዳ፣ ጠንካራ የነበረ
ቆሽሾ፣ ወላልቆ በመንግሥቱ ጊዜ ምነው ተሰበረ ?!

ጀግኖች የሚገለው ያ ! የማጀት “ጀግናው”
ዛሬ ተጋለጠ ልክስክስ ገመናው ፤
ኢትዮጵያዊ ነበር ?! ልቤስ ጠረጠረ
መፈርጠጥ፣ መሸሸን ከወደት ተማረ ?!

በክብር ጠብቀው ያቆዩዋትን ሀገር ንጉሠ ነገሥታት
ምነው “ሊቀ-መንበር” ምነው “ፕሬዝዳንት”...?
ወግ-ማዕረጓን ገፍ የሸሸ አራቁቷት፤

አንበሳ ነኝ ብሎ ሀገር “ያስመለከ”
ቀርጥ ቀን ሲመጣ እንዳይጥ ሾለክ ?!

ገንቦት 1885 ግ/ም
ሌኒንግራድ

አፋር !

(በሙሉ ግን አሊግራሁ...)

ያገር አፈር ያገር ድንበር
የተፈጥሮ የባሕር በር
አስከባሪ ባለአደራ
የቃል ባለውልተየሃት አውራ !
አፋር !
ልብ - ኩሩው ቆራጥ ደፋር !

የኢትዮጵያን መታወቂያ
ያንድነቷን ህያው መከራያ
ደማት ዓርማ ባንዲራዋን
አረንጓዴ፣ ቢጫ፣ ቀዩን
...አጉል ጊዜ ያፈራቸው፣
ሲያናንቁት ሲያጣጥሉት
“ጨርቅ” ብለው ሲኮንኑት...፣
አፋር ጀግናው... !
አይቶ ሰምቶ ዐይኑ ቀልቶ
በእልህ ሲቃ ተቆጥቶ፣
እምቢኝ አለ አፋር ኩሩ
ተቆርቋሪው ለሀገሩ !

ባፋር በረሃ በንዳዱ
በጀግናው ምድር በዚያው ባንዱ
ባንዲራችን ለመለመች
ኢትዮጵያ ባፋር ኮራች፤

“ቴሌቪዥን”

እረፍት የለሽ ዘላን ዛሬ
ካገር ሀገር ተሸከርካሪ
የኢትዮጵያ ድንበር ቃፊር
ላንድነቷ የዘብ አጥር፥
ባለግመል ባለካራ
ልብ-ሙሉ የጀግና አውራ !
የጭንቅ ዘመን ልጅ የኢትዮጵያ
የአዲስ ታሪክ ሃሌ ሉያ
አፋር !
ልብ-ኩፋው ቆራጥ ደፋር !

ገሰፊ ፀገቶች ገ/የ
አምስተርዳም

ናፍቆትሽ...

የንጋት ወጋገን ምልክቱ ሲታይ
ከአድማስ ባሻገር ብቅ ስትል ፀሐይ፥
ተፈጥሮ ተውባ በልዩ ፀዕዳ
የእንቅልፍ ተራው አልቆ ስነቃ ማለዳ፥
ከፀሐይ ጮራ ጋር ከፋቅ ተፈንጥቆ
አጥንት ሥጋዬን በመሰርሰር ዘልቆ፥
በስለታም ጫፉ ልቤን ይወጋዋል
ናፍቆትሽ ጨካኝ “ማማሽ ሰው” አርገኛል።

ጥር ፀገቶች ገ/የ
ሌገገራድ

የሰደት ጓደኛ
አእምሮን ማሞኛ፥
ያይን ሱስ ማጥመጃ
ለዐይን መትከያ ስደት መላመጃ፥

የዓለም ተረት ማያ
ጊዜ “ማሳለፊያ”
ዕድሜ ማሳጠሪያ፥
ቀን አይለይ ሌሊት
ሃያ-አራት ሰዓት!

በውስን ዕይታ
ዝብርቅርቅ ቴማታ...
በመስተዋት ክልል እርስት
ያለአባሪ እሥር ቤት፥

“ቦልድ ኤንድ ቢውትፋል”...
የማያባራ ማደንዘዣ
“ዎርልድ ኒውስ ሊደር...ሲ-ኤን-ኤን”...
የዓለም መከራ ጭንቅ ግብዣ!

ገዝተ ፀገቶች ገ/የ
አምስተርዳም

ተሟገታቸው !

(ለአጠቃላይ /A.C.)

ነጮች አምባ ተቀምጦህ
በአፍቃሪ-ወያኔ/ሻዕቢያ ተከበህ
መሃላቸው ሮማ ሆነህ
ፀያፍ ቃላት በሰልክ+በፋክስ...አስተናግደህ
ማስፈራሪያ ዛቻ ስድቡን... ችለህ
ለእምዬ ኢትዮጵያ ስትል ተቆጥተህ
እንደ ዘርዓይ ደረሰ ተቆጥተህ
አዎን ! ተሟገታቸው የብዕር ኅራይህን መዘህ !

...ሃቅ አንገብህ+ክብርን ብለህ ስታገላ...
አንጀቱ አሮ የነበረ+ ሀገር ምድሩ ደስ ይሰኛል
ኢትዮጵያም ትኮራለች+ የገረጣ ፊቷ ይፈካል+
በልጆቿ መልካም ሥራ
ታሪክ ዝናዋ ሲያንሰራራ+
ታገማለች ከህመሟ
እንዳይጠፋ ስታውቅ ሥሟ !

አቋምህን ሳታስነካ እምነትህን ሳትለውጥ
ታገል! ገፋ... እውነት ይዘህ ተስፋ እንዳትቆርጥ+
የሚሰማህ ብታጣ እንኳን - ጆሮ-ዳባ ቢሉህ ከቶ
ምግታቸው! እጅ እንዳትሰጥ - ለባንዳና ለሰላቶ!

ቃልህ ይገነን ካፅናፍ-አፅናፍ
ምትክ አፍራ እልፍ-አእላፍ+
ፈጥኖ ለሚደርስ ዓርዓያ
ባዘነበለች ኢ-ት-ዮ-ጵ-ያ !

...እንቅልፍ አጥተህ ተቅበጥብጦህ
ወዲያ ወዲህ ባጅተህ ባክነህ+
ጀኔቫ ወረደህ ለንደን ወጥተህ...
ኒውዮርክ ተሻግረህ- በርሊን ዘልቀህ...
ቢስቶብህ ቢያሸግጥጥህ
ቢያፈዙብህ ቢያንገጥሙህ+
እውነት ኅልታ እስክትበራ
የትግልህ ፍራ እስኪገመራ
የፈጀውን ጊዜ ቢፈጅ አትተዋቸው
የኢትዮጵያ ልጅ !... ተሟገታቸው !

መጋቢት 1988 ዓ/ም

አዋስተርላም

ለፍቅር ሞቻለሁ

አስከሬኔ ይኮነን ፍታት ይነፈገው
ምን መዋሰድት አለ በፍቅር ለሞተ ሰው+
ትጩነቀው ነፍሴ ያቺ የፍቅር አውታታ
በላይ ቤት ትወገዝ ሲኖል ይሁን ቤቷ+
ሰባዔ አታስገቡኝ ጸም ፀሎቴም ይቅር
በፍቅር ታምሜ ሞቻለሁኝ ለፍቅር !:

ታኅሣሥ 1988 ዓ/ም

አላለ አበባ

ከየትኛው ልሁን?!

ከ“ጠራ” የዘር-ግንድ ከእርሞ ተወልዶ
ይሰኛል አባቴ “ያደቴ አረዶ” ፤
የ“ጠራ” የዘር ግንድ የአማራው ግኝት
አፀደ ወርቅነህ ይሏታል የኔ እናት ፤
በሁለቱ ውህደት የሁለት ዘር ሆኜ
በጊዜ በረከት ተፈጠርኩኝ እኔ ፤
የሁለቱን ባሕል ከዚያም ከዚህም ይገድ
የኢትዮጵያዊነትን መንፈስ ተመረኩገቴ ፤
ኢትዮጵያዊ ሆኜ እስካሁን ኖራለሁ
መጠሪያዬ ብዬ ተቀብዋለሁ ።

ሳያሰጋኝ ኖሮ የዚህ ጉዳይ ምሥጢር
ዛሬን ከንከነኝ ሲከፋፈል አገር ፤
አሁን ድንገት ደርሶ ማ! ልባል ልጠራ
ባባቴ እርሞ ነኝ! በናቴ አማራ ፤
የትኛውን ከጄ ለማንኛው ልደር
ቅልቅል ሆነና ቸገረኝ የኔስ ዘር! ፤
ማንንስ በድዬ ለማንኛው ላድላ
አካል-ከአካል ጎሎ እንዴትስ ሊደላ?!

መሬት ሲሸነሸን በ“ዘር ሜትር” ቅርጫ
ከየትኛው መደብ? በወዴት አቅጣጫ?
ሊደርሰኝ ነው ለኔ በትውልድ አገሬ
“ያልተጣራ” ሆኖ አሳስበኝ ዘሬ።

እርሞው አባቴ ካማራዋ እናቴ “ውል የለኝም” ካለ
የሞቀ ትጥቅን በአንድ ዕለት ጀምበር ንቆ ካቀለለት
ወንድም እህቶቼ እኔስ ምን ይዋጠን?
ባላወቅነው ጣጣ ስትፈርስ ጎጂችን ፤
ምኑን ጎጂ ኖረን ፍቅር ማገር-አልባ
መጠለያ ላትሆን ከውስጧ ላንገባ ፤

..“እርሞ” ነኝ እኔ ወይንስ “አማራ”...
ሌላውን አጥቤ በሌላው አልጠራ ፤
ዲቃላ ተብዬ “አንት ክልስ ሰላቶ”
ከዚያም ከዚህም ሳልሆን ልቀር ይሆን ከቶ?!
የዚህን “ጉድ” ታሪክ ስለወላጆቼ
ምን ብየስ ሳስተላልፍ እኔስ ስለጆቼ...!
ካሁኑ ካልቀጩት እኔህ ወላጆቼ ነገርን በእንጭጭ
ለትውልድ ሥር ሳይሰድ ካልታወቀ እቅጩ ፤
ኋላ ማ! ያምነኛል? ማ! ጉዳዩ ብሎኝ
ታሪክን ላወራ እኔም ምላስ የለኝ ፤

..ከፈጣሪ ሌላ ማንም ያልሰጠኝን
አልነፈግ መብቴን ንፁህ ሰውነቴን፤
በ“ዲሞክራሲ” ሥም በአዲስ ትዕይንት
ወደዳር አትግፉኝ ተውኝ ልኑርበት ፤
የ“ሁለት ዘር”.. ብቃይ የጊዜው ስቀቀን
ማን ልባል? “ጨነቀኝ” ከየትኛው ልሁን?!

ሀፄር ዘፀጸበ ፡/፡
ጊደልበርግ - ሆላንድ

ልቤ

የትዝታ መድበል የሃሳብ ጎተራ
የፍቅር አዳራሽ የናፍቆት ደመራ...፤
የደም ጋት ልቤ የሁሉ ማገደር
ሆነና ቸገረኝ እንዴት ውዬ ልደር?!

ሐምሌ ፲፱፻፳፬ ፡/፡
ጥላታ

ውሻና ሰው

እኔ እማውቀው በሀገሪ
ውሻ ማለት “ጋሻ-ጃግሬ”፤
የቤት እንሰሳ ታማኝ “አሽከር”
ከሰብሳብ ሥር ውጭ እሚያድር፤
ባላደራ ቤት ጠባቂ
የአደጋ አስጠንቃቂ
ጽኑ ወዳጅ ለቤተሰብ
ለመንደሩ የክብር ዘብ

እዚህ እማየው..
በአውሮፓ ውሻና ሰው..
አብሮ በልቶ - አብሮ “አውርቶ”
አብሮ ሂዶ - አብሮ መጥቶ
አብሮ አምሽቶ - አብሮ አንግቶ
ከሰው ርቆ - ሰውን ሸሽቶ !

ከነገሩ ሁላ ከገጠመኝ
ያውሮፓ ሰው የሚገርመኝ፤
ሰውን ንቆ ተፀይፎ
ውሻ ሰሞ ! ውሻ አቅፎ !
ከውሻ ጋር ሰው ይተኛል
አይ አውሮፓ ጉድ ያሰኛል !

አበሰኩ - ገበርኩ !

ነሐሴ ፲፱፻፳፯ ዓ/ም
አምስተርዳም

ያገር ቤት ኅጅዬ

(ለከበው ያደቁ እና ለአፀደ ወርቅህ)

ተፈጥሮ ካደላት ከለምለም ጉብታ
የተቀመጠችው ከፍ ብላ ወጥታ ፤
ያይነ-ህሊና ምሥሌ ወርክ ተዝታዬ
አገር ቤት ያለችው ሣር-ክዳን ኅጅዬ !

ጤናዳም ፣ አራቲ ፣ ዳማከሴ ፣ ኮባ...
በሰብላ ፣ ጌሾ ፣ ጠጅ-ሣር ፣ ቅል፣ ዱባ...
የንቦችን ቀፎ በዙሪያዋ ታጥቃ
በመልካም መፀዛ በአጀብ አምራ ደምቃ፤
ፊት ለፊቷ በረት ከጎኗ ጉረኖ
የብዙዎች ታዛ የብዙዎች መኖ ።

የመግቢያዋን አፋፍ ጉበኗን ሲዘልቁ...
ጣሪያ ግድግዳዋ ወለሏ ሜዳዋ
በእበት ተለቅልቆ ያማረው ገላዋ ፤
አካዛ የለበሰው ልዩ መደባችን
የሌሊት መኝታ የቀን ማረፊያችን ፤
ረጃሙ ምሰሶ የኅጂችን ዋልታ
በውብ ጉልላቷ አልፎ የሚወጣው የጢሏ ቡልቅታ...

በምሽት ጨለማ ብርሃን ሰጪያችን...
ሳምባ ኩራዛችን የምትበራበት
በሕይወት ኅዳና ሃዘን፣ ችግር፣ ደስታ...
እርካታን አይቼ ኑሮን የኖርኩባት፤
የልጅነት ቤቴ ጥላ ከለላዬ
የብርሃን መንገድ መሪዋ ሻማዬ
የእሩቅ ናፍቆቴ ያገር ቤት ኅጅዬ።

...ደጋጋ-መዳመጫ፥ አንኮላ፥ ወፍጮ-መጅ...

ማድጋ-ጎታውን

የእማማን የክብር- ዕቃ መዳይ አገልግሏን፥

የአባባን መመኪያ የጀግንነት ሥሙን

በክብር የያዘችው ጋሻ-ጦር ዝናሩን

የእርሻ መሣሪያውን ማረሻ ቀንበሩን፥

የኔን ጅራፍ ወንጭፍ፥የረኝነት ዘመን...

አጫዋች ዋሽንቴን

የታዘልኩበትን በዶቃ በጨሌ ያጌጠ አንቀልባዬን፥

የእታለምን እንዝርት የጋሽዬን ከራር...

ጠብቃ የያዘችው ታማጅ ማህደር፥

ከለምለሙ አምባ ከውብ ሠላም ቀዬ

ከጉብታዋ ላይ ያለችው ጎጆዬ !

ከውልደት እስከ-እድገት እህት ወንድሞቼን...

እኔን ተንከባክባ ያሳደገችንን

እማማና አባባ በጋራ አዋቅረው ለኛ ያበቋትን፥

በሄድኩበት ሁሉ በከተሞች ዞሬ ህንፃ ልዩ ጥበብ...

ሺላ ቤት ባደንቅም

ያሳደገችኝን ያገር ቤት ጎጆዬን ዘወትር አልረሳም !

በጢስ የጠቆረው ጣሪያ ግድግዳዋ

ልዩ ውበቷ ነው መከታ ድጋፍዋ፥

የሩቅ ቅርብ ቤቴ ውበት መመኪያዬ

ዞሮ መግቢያ ቅርሴ ያገር ቤት ጎጆዬ !!!

መጋቢት 1982ዓ 9/7

ጥስኮ

የኔታ!

...ጋቢ አጣፍተው ተከናንበው

ከመንበሩ ተደላድለው ተኮፍሰው፥

እግር ጉልበት ተስሞ

የኔትዬን “ተሳልሞ”፥

የዕለት ተግባር ሲጀመር

የፊደል ዘር ሊቆጠር !

ሀሁ፥ አቡጊዳ፥ ሀ - ግዕዝ፥ ለ - ግዕዝ

ወንጌል ንባብ፥ ዳዊት፥ መልዕክተ-የሐንሴ...

ጫጫታ...ሁካታ...ሆይሆይታ...

የዬኔታ ቀዬ፥ እምባ የዬኔታ፥

በፊደል እሩምታ

በዝማሬ እምምታ።

ጠመኔ ሳይፈጠር ሠሌዳ

ትምህርት ቤት ህንፃ ሳይኖር በሜዳ፥

ከቤተክርስቲያን ጊቢ ከዛፍ ጥላ

ከደጀ-ሠላም ታዛ ከለላ...

በቃል ጥናት በዝማሬ

በሥድ ንባብ በፍካሬ...

ደቀ-መዛምርት ብዙኃን

እልፍ-አእላፍ ምሁራን፥

ያፈሩቱ የኔታ !

አድባር ዋርካ የዕውቀት ገቢታ !

ለአበቦች ህልውና ገፅ-በረከት

ቀና እድገት ልዩ ውበት፥

ለረጂም ጉዞ ሕይወት ስንቅ

የሀሁን ጥብቆ ትጥቅ...

አስታጣቂ፥የዕውቀት ካብ ካቢ

ለጋ አእምሮን መጋቢ !

የጥንቱ ! የጠዋቱ !
የኮሌጅ ዩኒቨርሲቲ መሠረቱ +
ቅድመ-አብ የቀለም ጠብታ
የኔታ !

...ያማረ የሙዚቃ ድግስ + የሕብረ-ዝማራ ቅንጅቱ
የዕለቱ ትምህርት ማሳረጊያ + “እስመላለም ምህረቱ” +
“በኛ ጉሮሮ ቀለም ይንቆርቆር...
በየኔታ ጉሮሮ ጠጅ ይንቆርቆር...”
መወድሰ-የኔታ
የስንብት የደስታ !

ሊቀ-ድን ሊቀ-ቅኔ
ቀደምት መሪ የሥልጣኔ +
የያሬድ ተክል የማህሌታይ
ረቂቅ ህያው ሙያን አዳይ +
የጥንቱ + የጠዋቱ !
የኮሌጅ + ዩኒቨርሲቲ መሠረቱ
የቀለም የግብረገብ ገበታ
የኔታ !!

ሀገር ለገጽ 9/9
ሌኒንግራድ

ያገር ልጅ ትርጉሙ

ያገር ምድርን አየር ከልሷን ሲወጡ
አፈሯን ሲለቁ ባሕር ሲያቋርጡ +
ሆድ መባባት ሲይዝ ልብ ቀርጡን ሲያውቀው
አንጀት ሲንሰፈሰፍ አእምሮን ሲጨንቀው +

የልጅነት ጊዜ ደስታና ጨዋታ
ያገር ቤት ባሕል-ወግ ያገር ልጅ ትዝታ +
ውል ብለው ሲያልፉ ከህሊና ጓዳ
በናፍቆት ስቀቀን ሰውነት ሲጎዳ +
ያገር ልጅ ትርጉሙ የወንዝ ልጅ ሽታ
ያኔ ይታወቃል + የሃሳብ ፈረስ ጭኖ ሲመጣ ትውስታ !

ከናት አገር ርቀው ሲገቡ ሰው አገር
ድንገት ሳያስቡት ሁሉ ሲቀያየር +
ልሳን እንደሌለው አፍ ጆሮን ጠርቅሞ
ሳይሳካ ሲቀር ምልክት ተጠቅሞ +
ሃሳብን ለመግለጽ እጅ-እግር ሲወራጭ
የሚያደርገው ጠፍቶት ዐይን ሲቀለጨለጭ +
እምባ ከሃሳብ ሲቀድም ሲተናነቅ ሲቃ
መግባባት ሲቸግር አንዱ ባንዱ ቋንቋ +
ይረዳል ትርጉሙን ያገርን ልጅ ዋጋ
ለዚያች ጭንቅ ጊዜ የማይገኝ ፀጋ !

በማያውቁት ባሕል ባልለመዱት አየር
ያዲስ ኑሮ ምዕራፍ ህ ብሉ ሲጀመር +
እንግድነት ሰፍኖ ጓደኛ ሲታጣ
ቶሉ ሲጋለጡ ላገር ናፍቆት ጣጣ +
ብዙ ዐይኖች ሲያፈጡ በልዩ ዕይታ
አቀርቅረው ሲያልፉ ሲጠፉ ሰላምታ +

ተፈጥሮም ስትጨክን አልነጋ ሲል መሸቶ
 ሀሊና ሲጉላላ ነፃነቱን አጥቶ፥
 የጭንቀት ማቅ ለብሰው በባይተዋርነት
 ወዲያ ሲዋልሉ እንደ ውሃ ላይ ኩበት፥
 አብሮ እሚበላ አብሮ እሚተኛ
 የልብ ወዳጅ ሲያጡ የምስጢር ንደኛ፥
 በብቸኝነት መርዝ! በናፍቆት ትካዜ! በሃሳብ ሲታመሙ
 ያኔ ይታወቃል! የውድ እናት ሀገር ያገር ልጅ ትርጉሙ።

መስከረም ፲፱፻፸፪ ዓ/ም
 ሞሐ

ወጣልኝ አልቅሼ

ሲቃ ተናነቀኝ ታጠብኩኝ በእምባ
 ተለይቼሽ ስሄድ ሆዴ እየባባ፥
 በእምባ ተለየሁሽ ወጣልኝ አልቅሼ
 የፍቅርን ጣዕም ባንቺ ላይ ጨርሼ!

ትዝታ ምንድነው መለየት ተዋደ
 የዳበረን ፍቅር እንደ ገደል ንዶ፥
 መለየት ሲመጣ ትዝታ አስከትሎ
 ያንን ሁሉ ደስታ ምስሉን ብቻ ጥሎ፥
 ምነው አያስለቅስ ምነው አያከሳ
 የሰቀቀን ፍቅር የናፍቆት አበሳ!

ዋ! ብዬ ልለይሽ ድምጼን አሰምቼ
 ዳግም ላላገኝሽ ፍቅርሽን አጥቼ፥
 ማየት ካላደለኝ የፈካውን ፊትሽን
 በሰላም ኑሪልኝ አልሰማው ክፉሽን።

ጧያሂያ ፲፱፻፸፪ ዓ/ም
 አዲስ አበባ

የሕይወት ሁለት መልክ

አጉሜ አምስት ዕለት ሰባ ስድስት ማታ
 ለዓውድ-ዓመት ዋዜማ ለ“ፓርቲው” ምስረታ
 ችቦ ተለከሰ
 ርቺት ተተከሰ...
 ጣ! ጣ! ጣ! ጣ!ድም!
 ወደ ሰማይ ጎኖ ብትን... አለ “ቀለም”፥
 ተንዠርግን ቁልቅል ወረደ ከሰመ
 እንደገና ደግሞ ወደላይ ተመመ...፥
 አረንጓዴ - ቢጫ - ቀይ - ሰማይዊ
 ሮዝ - ወርቃማ - ወይን ጣጅ - ሐምራዊ...
 የቀለማት ሁላ ዘር
 ተዘራ በዓየር!
 ያራት ኪሎ ሰማይ አማረ ደመቀ
 “ካኪ” ለባሽ - ሱፍ ለባሽ ብቻውን ተፍለቀለቀ!

ብዙም ሳይርቅ ማዶ ባዲስ አባ ዙሪያ
 ወገን ተረፍርፎ ያለመጠለያ ፥
 አንጀቱ ተጣብቆ በረሃብ ተዳክሞ
 ጊዜ በማይሰጠው ችጋር ጠኔ ታሞ
 በሞትና ሕይወት መካከል ተቀምጦ
 ባቂላ አርበት ጣዕረ-ሞቱ ቀርቦ
 እስትንፋሱ አጥሮ በሲቃ ድምፅ ቃትቶ
 ሥጋ - ደሙ አልቆ ባጥንት ብቻ ቀርቶ...፥

...ውስኪ ተቀዳ ሻምፓኝ ተከፈተ ..
ብሔራዊ ቤተ-መንግሥት ጮማ ተቆረጠ!

....ከሰውነት ወጥቶ ሟሽሽ ማቀቀ
“ኮተቤና ኮልፈ”... ወገን በረሃብ አለቀ!

የሕይወት ሁለት ገጽታ
በአንድ ከተማ - በአንድ ማታ!

ሱፍ ለባሽ ካኪ ለባሽ
ሲውረገረግ ሲንበሽበሽ፥
ውራጅ ለባሽ የተጣፈ ለባሽ
አቅም ጠፍቶት ከሞት ሊሸሽ፥
በጠኔ ተይዞ አንጀቱ ሲላወስ
ያኛው ደግሞ በሰካር በቁንጣን ሲተራመስ...፥

አዲስ አባ በደስታ ፈንደቀች፥
ደግሞም አዲስ አባ በሃዘን ተኮራመተች፥
በዚያችው ባንዲት መስክ
የሕይወት ሁለት መልክ!

—ሰከረም 1974 ዓ/ም
አዲስ አበባ

ጥሪዬን ላሰማ

(ለስፋሪ ማህ)

ለአዲስ ሕይወት ተስፋ ለዘላቂ ዓላማ
ወገኖቼ አድምጡኝ ጥሪዬን ላሰማ!

እንዳልነበር ሆኖ ያ! ደማቁ ቀዬ
እርቃኑን እስኪቀር ሰፋፊ ማሳዩ
ፀጥ እረጭ ብላ ደሳሳ ጎጆዬ...፥
አቋሙ ተናግቶ ደስተኛው ቤተሰብ
ከብቶች ተፈንግለው ከታዛ ከሰብሳብ፥
ከአብራኬ የወጡት ምትክ ልጆቼ
ጥሬ አሳድጌ ደክሜ ለፍቼ፥
ካይኔ ተሰወሩ ቡቃዮች ለግላጋ
እየተገረፉ በረሃብ አለንጋ!

እንደባይተዋር ቤት ተዘግቶ ደጃፈ
ዐይኔን ሳቀለጧልጭ እና ቤት ታቅፈ
በተፈጥሮ ሳቢያ ይሄ ሆኖ ትርፈ፥
እንዲህ አልነበረም ቀድሞ ሰውነቴ
አልተብረከረከም ኃያሉ ጉልበቴ
በእንቅብ በእርቦ ሲለፈር ከቤቴ፥
አድላዊ ተፈጥሮ ባመጣብኝ ችግር
ከኔ አልፎ ተርፎ ሌሎችን የሚያኖር
ያ! ጠንካራው እጄ ዛሬ ሲተሳሰር!
ሆዴ በመጣበቅ አንጀቴ ተላውሶ
በአስከፊው ረሃብ አካሌ ተጠብሶ፥
ገርጥቼ የምታዩኝ ከፊታችሁ ዛሬ
እንደናንተው ነበርኩ ጥንት በመንደሬ!

ከዕለት ወደ ዕለት
ይሻላል በማለት...

በተስፋ ጭላንጭላ ሰማይ ሳይ ደመና
ይኸው ጊዜ አለፈ ተፈጥሮ አመፀና፥
በጉጉት ጠበቅሁኝ ተፈጥሮ ጨክነ
አላበቅል አለ መሬቱ መከነ፤

እሸት ካየሁ አረንጓዴ
ጊዜያት አልፈው ደርቋል ሆይ...

ያያት-ቅድማያትን የናት አባቴን ደጅ
ጥዬ አልሄድም ማለት ከእንግዲህ ምን ሊበጅ?
ብዬ ይኸው መጣሁ ሳዲስ ሕይወት ጉዞ
ሰውነቴ ጓጉቶ በተስፋ ተይዞ ፤
ከችግር ሰቆቃ ከረሃብ ሰቀቀን
ከመሰሎቼ ጋር ባንድነት ተላቀን፥
ዘርተን እስከምንቅም የአዲስ እህል ፍሬ
ጥሪዬን ሰምታችሁ ድረሱልን ዛሬ፥
እስከምንቋቋም በአዲሱ ሰፈራ
እጃችሁ አይለየን ወገኖቼ አደራ።

ሠፍር ለፀጥታ ጎም
አዲስ አበባ

እንዲህ ነው ኑሮዬ

በሦስት ወፍራም ካልሲ ከጉልበት የሚደርስ ቦቲ ተሰንቅሮ
ከውስጥ የስፖርት ቱታ ከላይ ሱሪ ውሎ፥
ካኒቴራ-ሸሚዝ፥ ሹራብ-ጃኬት ሳይቀር በቅደም ተከተል
የተነፋ ፊኛ ባሉን እስክመስል፥
የሸማ ዘር ሁሉ እቤት ውስጥ ሳይቀር ምሎ ተገዝቶ
አንዱ ሌላ ጠርቶ ተከታትሎ ወጥቶ፥
በሰተመጨረሻ ወፍራሙ ካበርታ...
ምስጢሩን ሸፍኖ ከበላይ ሲከመር
ስስ ገላ ሲያወፍር !
ሌሎች ተረዳድተው ያልደረሱበትን እንገት ለመከለል
ሻርጥ ሲንጠለጠል !..
ከካፖርት ቁጥጥር አፈንግጦ ወጥቶ በክራሻት ምትክ...

ጌጥ ሊሆን ሲቃጣ
እንደልቡ ሳይዞር እንገት ተጠፍሮ ነፃነቱን ሲያጣ፥
የጭንቅላት ግዛት ጆሮንም ጨምሮ
በቆብ አስተዳደር ተጀቡኖ ታስሮ፥
ጎፈሬነት ናፍቆት ፀጉር ተደምድሞ
ሚዶ ተሰላችቶ ከተግባሩ አድሞ፥
ከታች እሳይ ድረስ መላ ሰውነቴ
በጭነት ተሞልቶ ሲሳት እኔነቴ
ሸክም እንገላቶት ሲደክም ጉልበቴ፥

እንዲህ ነው ኑሮዬ
የክረምት ውሎዬ !

በሩቅ ሲያስተውሉት ነፀብራቅ ንጣቱ
ለእይታ እርካታ ማራኪው ውበቱ፥
በህንፃ በጎዳናው በመሬት ተንጣሎ
በፀደይ የፈካ ውብ አበባ መስሎ፥
ባያሌው ለማድነቅ ሲጠጉት ተቆጧ
በውርጭ ቅዝቃዜ አባራሪ ቀጧ፥

የሚያስተናግደኝ በሩቅ እንግድነት
የሞስኮው በረዶ ከውስጡ ያለሁበት፤

እንዲህ ነው ሞስኮቫ የተቀበለችኝ
ካንገት በላይ ስቃ ልታስተናግደኝ...
ቃል የገባችልኝ!

ለትምህርት ለጉዳይ ለአስቤዛ ሸመታ
ብቅ ስል ከመንገድ ለጥቂት ቆይታ፤
ጎዳናው አኩርፎ ከባቢው ጨፍግጎ
ደስተኛ ለመምሰል ጥርሱ ብቻ አግጦ..
የተፈጥሮ ውበት ባመዛኝ ጠውልጎ፤
ከላይ-ታች በረዶ ከጎንና ከፊት
ነበልባል ግርፋት..!

ዐይኔ እምባ ሲያቀር በውርጭ ሞጭሙጮ
አፍንጫ ሲታለብ በበረዶ ጮጮ፤
እጄ ሥራ ብዙው ተግባሩ ነውና
ሁሉን ለማፅናናት ከኪስ ተመንጭቆ ከጓጓት ይወጣና፤
ላንድ አፍታ ተገርፎ በዚያ ውርጭ ቃጠሎ
ተመልሶ ይገባል ቅጣት ተቀብሎ...
እንዲህ ነው ኑሮዬ!
የውጪው ውሎዬ!

ታህሳሥ 1972 ዓ/ም
ሞስኮ

የኑዛዜ ቃሌ

እኔም እንደሌላው ሰው ነኝና ፍጡር
መቼ፤ የትና እንዴት ሞቼ እንደምቀበር፤
አላውቀውምና ዕለተ-ህልፈቴን
እስኪ ተቀበዬኝ የኑዛዜ ቃሌን!

ዕድል የከዳችኝ እጦት ያገረጣኝ
እኔ- ለእኔ ያልሆንኩ ቤላ-ቢስቲ የሌለኝ፤
መናኛ መናጢ ምስኪን በመሆኔ
ንዋይ፤ ወረት፤ ንብረት ማውረስ አልችል እኔ!

ጊዜ እየተሻረ ሌላ ጊዜ ሲሾም
ኃላፊውን እንጂ መጪውን አላውቅም!
እና ለምናልባት የሞትኩኝ እንደሆን
ሕያው ውርስ ቃሌ ላንቺ ፍቅር ይሁን!

ማንም ባልጎበኘው በልቤ አዳራሽ
ተሸሸጎ ያለው ንፁህ ኃያል ፍቅርሽ፤
ሠርክ እምኮራበት እኔ በእኔነቴ
ከማንም ከምንም የበለጠው ሃብቴ፤
ድንገት “ቀኔ” ደርሶ ቢመጣብኝ “መልዕክት”
ነፍሴ ብትከዳኝ እንደተሸከምኩት፤
ስለማይመቸው በድን መት አካሌ
ፍቅርሽን ውሰጂው በኑዛዜ ቃሌ!

ፍፁም ሳይታሰብ የሕይወት ትንፋሽ ቢያጥረኝ
በጣዕረ-ሞት በትር በድን ሆኜ ብገኝ፤
ለግብዑት-መሬት ብበቃ ለአፈር
ሕያው ዕንቁ ፍቅርሽ አብሮኝ አይቀበር!

ሳያልፍልኝ ካለፍኩ በምድር ተጉላልኼ
 በ“ሳይ ቤት” ቢቀናኝ ማረፊያ አግኝቼ፤
 ዘልዐለማዊ ሕይወት ለነፍሴ እንዲበራ
 እንድትቀበደኝ ፍቅርሽን አደራ !

የካቲት ፲፱፻፳ ግ/ም
 ሴኔግራድ

ቢቻለኝ

የመኖር ከፍፍል የዝርያ መደብ በምድር ላይ ባይኖሩ
 እንደፍላጎት መብቱም አልፍ ቢሆን...
 ያሻበት እንዲኖር ፍጡር እንደምርጫው፤

እውነት ከሌለበት ከዚህ ሁከት መንደር አልፎ ወጥቼ
 ተፈጥሮ አድምቆ ከሰራው ውብ ጫካ ከደኑ ገብቼ፤
 ከአራዊት ዕድር ከአእዋፍ መንደር...
 ምግብ ፍራፍሬ፣ ሰራ-ሰር፣ አገዳ፣ ለምለም ቅጠል.. ሆኖ፤
 በጣፋጭ መብቃት በተፈጥሮ ውበት መንፈሴ ታጅባ...
 ከሕይወት ደስታ ምንጭ እየተገነጨሁ...፤

አንቺን ቀድመው ያዩሽ አፍቃሪ ዐይኖቼ ሌላ እንዳያዩ
 ከልቤ ውስጥ ሠርገ የገባ ፍቅርሽን ኃያል ቁም-ነገርሽን፤
 በሌላ ሳልተካ አንቺን እያስታወስኩ...
 ፍቅርሽን በመንፈስ አድርጌው ቀለቤ

ቢቻለኝ! ከሰዎች መኖሪያ ከግርግር ሰፈር እኖር ነበር ርቂ !፤

የካቲት ፲፱፻፳፱ ግ/ም
 ሞስኮ

ማነው እሱ ?

የአፍሪቃ ተወካይ የነፃነት ዐርማ ?
 ለጥቁር ዘር ፍትህ ባለውለታ ግርማ?፤
 ወይስ የኢትዮጵያ የጭንቅ ዘመን “ወዳጅ”
 ከወራሪ ጥቃት የተከላከለ የጥንት “በኩር” ልጅ?
 ከእዩ-ቤልዩ ክብር ቤተ-መንግሥት
 ከአፍሪካ ድርጅት አዳራሽ ፊት- ለፊት፤
 ማን አለብኝ ብሎ ተንጠራርቶ የቆመው
 እኔ አላወኩትም ሻረ ያ! ሰው ማነው?!

በእንግድነት የመጣ አገር ለመጎብኘት
 ተፈጥሮን አድናቂ ይሆን እንዴ ተረስት?
 ቆሞ-ቀረ ታዲያ ወደመጣበት ምን-አልተመለስ
 በአቡን ሳይቀባ አክሊልም ሳይደፋ...
 ሕዝብ “ይሁን” ሳይለው እንዲሁ “ነገሠ” !

ሃብት፣ እርስት- ቦታ፣ የዘር ውርስ ይኖረው?
 ወይስ ምሪት፣ግዢ ድንበር ያስከለለው ?
 እንዲያ -እንዲያ ካልሆነ ካገር አደባባይ...
 ታዲያ ምን ተከለው?!

የ“ዳኘው” ዘመድ ነው ወይስ “የመይሳው”...?
 ተደብቆ የኖረ እኛ እማናውቀው፤
 የገብርዬ ነወይ፣ የአለ-ላ አባነጋ..የጦር አለቆቹ
 የአበበ ቢቂላ...የዘርዓይ ደረሰ፤..የኒያ የጀግኖቹ፤

ያለ“ቁመት” ቁመት ሰውነት ጨምሮ
 “እማያቁት” አገር ያለ ተገትሮ፤
 ምን ፈጥሮ፣ ምን ሰርቶ ለሃገረ-ኢትዮጵያ?
 በመዲናዋ እምብርት የተተከለለት ግዙፍ መታሰቢያ!
 አተኩራም ባየው አልመስል -አልመስል አለኝ
 አበሻም እማይደል ወዙ ከነኮነኝ፤

“ነጭ ነው” ይሉኛል ከወዲያ የመጣ
 ከጥቁሮቹ ሀገር ከቶ ምን ሊፈይድ...
 እጅ- እግሩን የቃጣ?
 ከእሩ---ት አሀጉር- ሀገር፣ ባሕርን ተሻግሮ
 እኛን የከጀለ፣ መኖሪያ ጠቦት ነው?...
 ሀገር ተቸግሮ?

...የሀገሬን ታሪክ አውቃለሁኝ እያልኩ...
 ፎክሮ የነበርኩት
 እንዲህ “ሀገር አውቆት”፣ ሐውልት መታሰቢያ...
 የተቀረፀለት፣
 “ገናኖ” ሰውነት ካደባባይ ቆሞ በዐይኔ ስመለከት
 ምንም እንደማላውቅ እንዲያው ከንቱነቴን...
 ዛሬ ተረፍሁት!

የጊዜው “አዋቆች”፤
 እናንተ “ጠቢብ ሰዎች”፤
 ምን- ብታሰረዱኝ ከምኖር ደንቁሬ
 ባዕድ ባይተዋር ነኝ በገዛ ሀገሬ?
 “ማን አለብኝ” ያለው በሀገረ-ኢትዮጵያ
 እኮ ይነገረኝ፣ ያ! ሰው ማነው ታዲያ?

ጥር 18፻፳ ግ/ም
 አዲስ አበባ

የጀግና ልጅ ነኝ !

አስተምረውኛል አያት ቅድመ-አያቴ
 ጠላትን መማረክ ማንበርከክ ከፊቴ
 ወኔዬ ትኩስ ነው ሃሞተ-ኮስታራ
 ለሀገሬ ጠላት ፍፁም የማልራራ፤
 የትውልድ አደራን ውብ ዓርማ አንግቤ
 ዕድገት ብልፅግናን ሠላምን ደርቤ
 ላዲስ ዓለም ገዢ ብሩህ ፋና አሳቢ
 የጀግና ልጅ ጀግና ሀገር ተረካቢ
 ነኝና ለሀገሬ ባላደራ ምትክ
 በታሪክ ላቀልመው የጀግንነቴን ልክ
 ከእናት ከአባቴ ቃል ተቀብያለሁ
 በተግባር ላውለው ዝግጁ ሆኛለሁ።

እንዲህ ብላኝ ነበር እናቴ እማማ
 የታሪክን ገድል ተሸክማ ቆማ
 የእናትነት ውርስ ቃሏን ለእኔ ስታሰማ!

“...ለዚህች ውብ ሀገርህ
 ምትክ ለማይገኝላት እናትህ
 አንተነትህን ለውጠህ
 በትግል ሰደድ ወጥተህ
 የድል ችቦ አቀጣጥል...
 ደማቅ ፋናው ለወገን እንዲያበራ
 ከንድህን አጠንክር ልጄ አደራ !”

በቆራጥ የእናትነት ባህሪ ያወረሰችኝን እማዬ
 ቃሏን ቃሌ አድርጌ ተቀብዬ
 አንደበቷ በአንደበቴ ተላውሶ
 ወኔዬ በቃሏ ተቀስቶላ
 ቃሏን ላኩበር ቃል ገብቼ
 ተነሳሁኝ ለትግል ቆርጫ...+
 በወረሰኩት ጠንካራ ከንድ የድል ፋና ላበራ
 የጀግና ልጅ ነኝና! በውጤቱ ልኮራ ::

እንዲሁም ብሎኝ ነበር አባባ
 ያኔ.. ሲመለስ ከድል አምባ...!

“...የጀግኖች ሀገር ኢትዮጵያ- የዘመናት ታሪክ እመቤት
 የሥልጣኔ ብርሃን ሮራ - ኮርታ የኖረች በውበት
 በለምለም ዕዕዋት ተወባ - በተፈጥሮ ሃብቷ ደምቃ
 በጀግኖች ልጆቿ ከንድ - ከጠላቶቿ ተጠብቃ+
 ለአባት እናቴ ተራው ደርሶ - በድል ተቀብለው
 በነፃነት እንደተረከቧት - በነፃነት አቆይተው+

በታሪክ ሃቅ ጎዳና
 ጀግና አልፎ ሲተካ ጀግና
 ልማድ ሆነና ባሕል ወግ
 እኔም በቃሁኝ ለማዕረግ!

እናም...
 የአባት የናቴን ፈለግ ተከትዬ
 በትግል ጎራ ተሰልፌ በድል ተመለስኩኝ...
 የድል ችቦ አቀጣጥዬ+
 ከግል ጥቅሜ አስበልጫ ለሁለመናዋ ተጨንቄ
 የተዋደቅሁላትን ሀገሬን ላስረክብህ በኩብር ጠብቄ

አንተም እንደዚሁ ታሪክ ልትገነባ...

የወር ተራህ ነውና ተረከበኝ
 የታሪኬን ሥም አዳሽ እንጂ - አስወቃሽ ላትሆንብኝ
 ማልልኝ! ጋሻ ጦሬን እንገበህ - ከፊቴ ቃል-ኪዳን ግባልኝ!
 የወኔዬ ከፋይ ነህና ቁራጭ የአካሌ
 በአንተም ልብ ውስጥ ይደር ልጄ! - የጀግንነት ሱስ አመሌ!
 በዕድገት በውበት አሸብርቃ - በአዲስ ሥርዓት ታድማ
 የልጆቿ መኩሪያ እንድትሆን - የወላም የእኩልነት ዓርማ
 ወደፊት አራምዳት በሥራ - በአዲስ ባህል ግንባታ
 ሀገሬ ሀገረህ ናትና - ዋልላት ታላቅ ውለታ!
 እንካ ተቀበለኝ ጋሻ ጦሬን - ልጄ! ከንዴ በርታ!”

... ብሎ ያለው ህያው ቃሉ የአባቴ
 ተቀርጿል በአንደበቴ!

እና...
 እኔም ለአባት ለእናቴ ከቡር ቃል ላድር
 ድርብ የድል ሰንደቅ ላውለበልብ በናት ሀገር+
 ለታሪክ ባላደራነት በመብቃቴ
 ገና ከጠዋቱ በወጣትነቴ
 ተይዜ በደስታ ሲቃ
 የሀገር መከታተልን - የወገን አጋርነቴን...
 አወጅኩኝ በሀገር ቋንቋ ::

የጎራዴ ዝና የጋሻ ጦር ገድል
 በእኔም ልብ ውስጥ ሰርጎ በደሜ ይዋኛል+
 ለእማማ ሀልውና ለድንበሯ ቋሚ
 ዕድገት ሰላም ጤና ብሩህ ተስፋ ዓላሚ
 የጀግና ዘር ምትክ የወቅት ዕድለኛ
 የዲስ ሕይወት ገንቢ ተተኪ ተረኛ!

የድል ጉዞ ምዕራፍ የምሥራች ነጋሪ
 የብዙኃን ሕይወት ብልፅግና አብሳሪ፥
 ሳልዘልቅ ጥሼ የተልዕኮዬን ዳር ድንበር
 በትግል ሜዳ ለጠላቴ እማልበገር
 ምትክ ያባቴ የአባ በለው !
 የጀግና ልጅ ነኝ ! የገሞራው !
 ፊቴን ላላዞር የጠላቴን አንገት ሳልቀላ
 ቃሌ ቃል ነውና መሃላ
 በወንዝ...በሸለቆ...በሜዳ...በተራራ
 ያስተጋባ ካጽናፍ አጽናፍ ተበትኖ ይዘራ!

ሃሞተ-ፈሳሳ ወኔ-ቢስ ከሆንኩኝ
 ለአደራ እማልበቃ ቃል አባይ ከሆንኩኝ
 እንዲያው ሆኖ እንደሆን መኖሪ ለጉራ
 ታሪክ ካጎደፍኩኝ ለታሪክ ሳልሰራ፥
 ፃለሜን ደስታዬን በሀገር እያየሁ
 ንፁህ ፃዩር ስቤ በልቼ እየጠጣሁ
 ካልተዘጋጀሁኝ ለጥሪዋ ምላሽ
 ካልሆንኩኝ ቀዳሚ ለችግሯ ደራሽ፥
 የወገኔ ጩሽት ቃሉ ካልተሰማኝ
 ከጎጂው ገብቼ ኑርውን ካልኖርኩኝ፥
 የናት አባቴ አፅም የሰላ ጦር ሆኖ
 ሀሊናዬን ይውጋው ! በልጁ ጩክኖ!

ቃል ልግባ ለፃዩሩ
 ቃል ልግባ ለምድሩ
 ቃል ልግባ ለሕዝቡ ደግሜ ደግሜ
 የናት አባቴን ቃል በክብር ተሸከሜ፥
 ያያት ቅድመ-አያቴ... የደም ውርስ ነውና
 እሳት ነኝ ነበልባል የጀግና ልጅ ጀግና !!

ጊያዚያ 1878/88 ዓ/ም
 አዲስ አበባ

ለኢትዮጵያ አንበሶች

(ለኢትዮጵያ አንድነት ክብርና ሀላፊነት ሕይወታቸውን
 አላልፈው ለሰጡ ወድ የኢትዮጵያ ልጆች ሁሉ መታሰቢያ ትሆን)

...ክብር ያጎናፀፏት ጠንካራ ተክሉጭ
 ለምለም ተተኪዎች እንቡጥ ቁጥጭጭ፥
 ፀጋ ያለበሷት በድንቅ ውበታቸው
 ተቀጥፈው ደረቁ ባበባነታቸው፥
 ከእንግዲህስ ወዲያ
 የማናት ኢትዮጵያ ?!

በእንቶ-ፈንቶ ሥርዓት አገር ተሰላችቶ
 ማየቱን መስማቱን ሀሊናችሁ ታከቶ፥
 ቁጣችሁ ገንፍሎ ደማችሁ ፈልቶ
 በኢትዮጵያ ጥቃት ልባችሁ ተነክቶ፥
 የጥይት ጋጋታ ሸፍጥ ሳይበግራችሁ
 ሕይወታችሁን ሙሉ “ላገራ” ብላችሁ፥
 የኢትዮጵያ አንበሶች ለሃቅ የሞታችሁ
 ሲታወስ ይኖራል ዘላለም ሥማችሁ !

ለኢትዮጵያ አንድነት ለሀላፊነት
 ለታሪኳ ክብር ለሁለንተናዋ፥
 ግርማ-ሞገስ ክብር ጥብቅ ብረት አጥር
 ቆፍጣና አለኝታ ሆናችሁ የነበር፥
 ጀግንነታችሁን አሳምሮ እሚያውቀው...
 ሀያው ምሥክሩ
 ተራራው፥ ሸለቆው፥ ፈፋው ጉራንጉሩ...
 ለመልካም ሥራችሁ እማኝ ሆኖ ይቁም...
 ተፈጥሮ ይፍረዳችሁ
 “ሰውማ” ከንቱ ነው ውለታውን ክዱ...
 ለሀላፊነት ዳረጋችሁ!

ቢሆንም...:-

ለሀያው ሥራችሁ ዘመን ለማይሸረው
ሞት ሆኖ አይቀርም ለናንተ ወርቃው+
ከዕለታት አንድ ቀን፥ ጨለማው ተገፎ ፀሐይ ስትወጣ
ጮራዋ ፈንጥቆ ለአገር ሲዳረስ በጎ ቀን ሲመጣ፥
ለአኩሪ መስዋዕትነት ለማዕረግ ጀብዷችሁ
በታሪክ ይቆማል ሐውልት ለክብራችሁ !
ዘር ሳያበቅል+ፍሬ ሳያፈራ+ፈክቶ ሳይለመልም
ደማችሁ በከንቱ መሬት ፈሶ አይቀርም!

... ክብር ያጎናፀፏት ጠንካራ ተክሉ-ጽ
ለምለም ተተኪዎች እንቡጥ ቁጥጭጡ፥
ፀጋ ያለበሷት በድንቅ ውበታቸው
ተቀጥፈው ደረቁ ባበባኑታቸው፥
ከእንግዲህ ወዲያ
ግ ! ቀራት እትሮቱ ?!

...የኢትዮጵያ አንበሶች!
ዓርማችሁ ይውሉብሉብ ከፍ ይበል ሠንደቁ
ባጥፈያችሁ ላይ ይውረድ ነጎድጓድ መብረቁ፥
በአገረ--ኢትዮጵያ ብርሃን እንዲበራ
ክብር ለሥራችሁ ! ቃላችሁ ቃል ይጥራ!
ነፍሳችሁ ትባረክ በመንግሥተ-ሰማያት
ትውልድ ያስታውሳችሁ በግዑዚ መሬት፥
ኃያሉ ሥማችሁ በታሪክ ዓምድ ይስፈር
የገድላችሁ ዜና ይወሳ ይነገር!
የአገር መከታ ባለ“ማዕረግ” ጀግኖች
የወገን አለኝታ የኢትዮጵያ አንበሶች! ::

ጊያዚያ 1988/89 ዓ/ም
ላኒንግራድ

ጎሐጽዮን

(ግብረኛ)
ለጽሑፍ ለፈላጊነት ለሰነድ ለጽሑፍ

የአባይ ሸለቆ ማማ - የዋሻው ሚካኤል ጉልላት
የነፋሻማ ዓየር ምንጭ - የውበት ቆጥ ለምለም መሬት!

ጎሐጽዮን !
ለሰሜን ሰው መሸጋገሪያ
ያዲስ-አባ መቃረቢያ ፥
የተጓዥ ስንቅ ማቃለያ
የቱሪስቱ ማረፊያ...
የሸዋ መጨረሻ
የአባይ-ድልድይ መዳረሻ!

ጎጃሜ፥ ጎንደራ፥... ደጋ አፋፍሽን ሲወጡ
ከወገብሽ መቀነት ከፍ ብለው ከሰርጡ፥
የሚሳለሙት “ተክልዬ”ሽ ፊት-ለፊት በግንባራቸው
ያባይን በረሃ ዘልቀው በሠላም በመድረሳቸው!

“ገንደ-ቀሬ” ገደል አፋፍ ውብ “አላንቴ”
መ-ዚቃዊ ጣዕመ-ዜማ የሚያሰማው ፏፏቴ፥

ዘርፈፍ ያለው ሸላ “ሀርቡ”ሽ
ከጥላው ሥር የሚፈልቀው ኩሉ ምንጭሽ...፥

እጅብ-ክብብ፥ እጥር-ምጥን- ቅጥን ብላ
 ሞቅ-ደመቅ፥ ሳቅ-ፍልቅልቅ ያለች ገላ፥
 ጎሐጽኮን ከተማሽ “ካምቦ”
 ትኩስ ሕይወት የደም ገንቦ !

የቆለኛው የደገኛው...መገናኛ ሜዳ እምብርትሽ
 የቅዳሚት ትርዒት ድግስ ጎሐጽኮን! ገበያሽ!

ታሪካዊት ሥፍራ ቤተ-ሠላም
 “ገበያ-ጉባ” “አቡ-ማሪያም”፥
 የሀዲስ አለማየሁ ጥበብ ዕውቀት
 የኢትዮጵያ ኪነ-ጥበብ ሃብት፥
 የ“ፍቅር እስከ መቃብር” ማሳረጊያ...
 የበዛብህ፥ የሰብላ-ወንጌል፥የጉዳ-ካሣ “መቀበሪያ”
 ጎሐጽኮን ! ሕያው ምድር የሕያው ፍቅር “ማረፊያ” !

ጥር 18፻፳፫ ዓ/ም
 ጎሐጽኮን

ለካሰ...

... መኳንንት መሳዩ
 ካሜራ አንጠልጣዩ፥
 ጠረኑን ደብቆ
 ሽቶ ተለቅልቆ፥
 ከሩቁ እሚያውደው
 “አርተፊሻለ” ሰው፥

የሚያብለጫጫው ያ! የነጭ ቱሪስት
 ለሀገር ጉብኝት ሲመጣ ያየሁት
 “ፈረንጅ” “ፈረንጅ”...“መኒ” ብዬ የተከተልኩት
 እምቦሳ ልጅ ሳለሁ እንዲያ! ያደነቅሁት፥
 ወደ ሀገሩ ሄጄ ከንዳው ዘልቄ
 እኔም በተራዬ አየሁት ጠልቄ...።

... ባርባ ቀን ዕድሉ ከላይ የተቀባ
 እግዚአብሔር መርቆት ሁሉ በጁ የገባ፥
 ሥራ እርሙ ሆኖ ተቀምጦ እሚበላ
 ጠግቦ የተረፈውን ለሁሉ እሚያበላ፥
 መስሎኝ በአመኔታ ያፀደቅሁት ጉዳይ
 “ፋርሽ” ሆኖ ተገኘ ዛሬ ባደባባይ !

ሃሞቱን ኮስትሮ ሲጥር ባጭር ታጥቆ
 በብካች ቆሻሻ ጭቃ ተጨማልቆ፥
 ባቡን አንጠፍጥፎ
 ውስጠ-አንጀቱን አጥፎ፥
 ሲወድቅ ሲነሳ...ሲቀልስ ሲመትር
 ሲያፈርስ ሲገነባ...በብርቱ ሲቸገር፥
 ዋቶ ተንገላቶ ጎልቶ ሰቀቀኑ
 አየሁት በግላጭ ባይኔ በብሌኑ!

ወደ ላይ አንጋጦ ሲያሰማ እርሮ
 የልደቱን ዕለት ሲረግም እምርሮ፥
 ሳይመስለኝ የኖረን ከብዶ ከህሊናዬ
 ማመን እስኪያቅተኝ ሰማሁ በጆርዬ፤

“መልዕክ” የመሰለው
 ኮርቶ የተጀነነው፥
 ለካሰ እንዲህ ኖሯል...
 ነጭም ይቆፍራል
 መሪትን ይጭራል
 ይጥራል-ይግራል።

ከሰላቶም መሃል ለካሰ ሞልቷል ማይም
 የራሱን ሥም ጽፎ ያባቱን እማይደግም፥
 ሃገሩን እማያቅ ታሪኩን ጠንቅቆ
 አሣ ማጥመድ አይችል እያለው መንጠቆ፤
 የእግዚአብሔርን ፀጋ የተፈጥሮን ምስጢር
 ባላዋቂ “ራሱ” ሲኮንን ሲፃረር...
 ጀብድ እየመሰለው አያገባው ገብቶ
 “ቀለም” እሚማትር አጉል ተንጠራርቶ፤
 ሰካራም፥ሰብኝ፥ሥራ-አጥ በዘኔ
 ልክስክስ ወራዳ አልቦ-ሥልጣኔ፥

ይፈይድ ይመስል “ቆዳ” አንዳች ነገር
 ባጉል ትቢት ቁርሾ በባዶ እሚወጠር፥
 ያላዋቂ -አዋቂ ብዙ ተናጋሪ
 አይመርጤ አባ-ከርሱ እንዳሣማ ኗሪ፥
 ቀሪ ለቃቃሚ “አፋ” ፍርፋሪ
 እንደባሉን ቀላል፥ ፈረስ-የለሽ ጋሪ
 ቀትረ-ቀላል ሠይጣን፥ አሳላች መሰሪ
 የታሪክ አሸክላ ሀገር አሳፋሪ፥
 ውስጠ-ባዶ ቀፎ ፥ጎፍጓፋ ጀርጃራ
 ለካሰ ኖሮ ኑሯል ከነጮቹም ጎራ፤

ለካሰ ከፈረንጅም የተጣፈ ለባሽ
 በረንዳ-አዳሪ መጠለያ-የለሽ፥
 “አይታችሁ አትለፉኝ”.. ምፅዋት ጠያቂ
 “የእግር-እሳት” ችኩ፥ መኸገር ተጣባቂ፥
 በያገሩ ኖሯል ለኔ ግልፅ ሳይሆን
 አሁንም አወቅሁት ተረዳሁት ጉዱን ፤

ትቢት ቁርስ-ራቱ በደሙ እሚዋኘው
 ከ“ቆዳ” በስተቀር ምናምንቴ የሌለው፥
 እንደ ዐለት ደንጊያ ጭንቅላቱ ከብዶ
 ከሚዛን ሲወጣ ቀላል ውስጠ-ባዶ፤
 እኩይ ድርጊት ሁላ ለጥቁር ዘር ብቻ
 የታደለ ይመስል ማጌጫ ጉትቻ ፥
 ኖሮ የነበረ ከንቱ ሲመፃደቅ
 ገበያውን አየሁ ማወቂያም ይወቅ፤
 መስሎኝ የነበረ የጥቁር ብቻ ዘር
 ለካሰ ! በቅሎ ኖሯል ከነጮቹም ሀገር ፤

መስሪያ ሪፖርት ግም
 ለደረጃት - ሆላጅ

ማን እንደሷ

የደስታዬ ደስታ ሕይወት	ፍቅር ቀለብ ሰንት ሳኪ
የህመሜ ፈውስ መድኃኒት፥	ውድ አለኝታ ተደናቂ፥
ለጭንቀቴ ፈጥኖ ደራሽ	ለቃል-ኪዳን ውሎ አዳሪ
ለመንፈሴ ፍቅን አዳሽ፥	በቁም-ነገር መልካም ሰሪ፥
የሃዘኔ ማረሳሻ	ንፁህ ታማኝ ባለአደራ
የትዝታዬ ማስታወሻ፥	የሩቅ ሀገር.. “መሽራ”፥
ናፍቆት ፍቅር ሰቀቀኔ	ናፍቆት ፍቅር ሰቀቀኔ
ማን እንደሷ አሁን ለኔ፤	ማን እንደሷ አሁን ለኔ።

ሐምሌ ፲፱፻፱ ዓ/ም ሴፔጥራፍ

የሌሊት ኑዛዜ

(ለፍቅር)

በእኩለ-ሌሊት በድፍን ጨለማ ሀገር ሲያንቀላፋ
የኔዎቹ ዐይኖች አልከደን ብለው
መላ አካላቴ በጭንቀት ተሞልቶ፥
የመደብ አልጋዬን ለቅፄ ወጥቼ
ከትንሿ ጎጆ ከመጠለያዬ
በእንግድነት ቆሜ ከዛሬች መካከል ልዩ ፍጡር ሆኜ፥

ጨለማው ውስጥ ያሉት የባህር-ዛፍ ግንዶች
ግርማ-ሞገስ ሆነው ከላይ የከበዱት ጎራዴ ቅጠሎች
በምሽት ውብ ነፋስ ጎንበስ ቀና እያሉ
እሽ-----እሽ-----እሽ-----ሲሉ፥
ያናገሩኝ ይመስል እኔን በሽ-ክሽ-ክታ
መልዕክት አምጥተው ከላይኛው አምባ፥
ጆሮዬን ደቅኜ ወደላይ ሳንጋጥጥ
ይገባኝ ይመስል የዛሬች ቋንቋ።

የሰውነት ክብሪ ታላቅ ሥጦታዬ የማሰቤ ኃይል
ፍፁም ተለውጦ ወደ ማሰላሰል፥
የሰሜኔ ሀዋላት ቋሚ ግብራቸውን ላንድ ዓላማ አውለው፥
መገንዘብ ማስተዋል መዐዛ ከጠፋ...
ንግግር ካስጠላኝ ፥ አልበላኝ ካለ ካጠቃኝ ዝምታ
ብዙ ! ጊዜ አለፈ....- ከሰዎች እሚያርቅ...
ጭር ያለ እሚያስመኝ
የጨለማ መንፈስ ከተፀናወተኝ።

ከሰዎች “ማህበር” ከ“ዕድር” መገለል
እንዲያመቸኝ ብዬ አንቺን ለብቻዬ፥
በፍቅር ሰመመን በድብቅ ጨዋታ
ለመወያየት ነው ካንቺው ከአንዷ ለኔ።

አሳዛኝ መዚቃ፥ ጣዕም ዕይታዬ፥ ሽታ መዐዛዬ፥
የፍላጎቴ ምንጭ የሕይወቴ እርካታ፥
አንቺው ነሽ ለእኔ፥ ደስታዬ ሃዘኔ፥ ፍፍቆት ሰቀቀኔ።

እውነተኛው ፍቅርሽ፥ በልቤ ውስጥ ሰርጎ፥
አላስተኛም ቢለኝ እረፍት እየነሳ
ብስቃይ ብበደል፥ ብጨነቅ ብከፋም፥
በብቸኝነት መርዝ ብሰል ብከሳ፥
ልቤ ያፈቅርሻል! ሠርክ ልማዱ ነው ማፍቀሩን አይተውም
ማፍቀር ከቡር ፀጋ፥ ተግባሩ ነውና ካንቺ አይለይም !

መጋቢት ፲፱፻፳፱ ዓ/ም
አዲስ አበባ

ማዘን ለዚህ እንጂ !

(በ1970ዎቹ ማዘን ላይ በጠራራ ቴሌቪዥን ስር ውስጥ
ሲታይ ለዘጠኝ "የማዘን ጠባቂ" (ኔር ኦርፐን) ፊልም)።

እምንልሰው ሳይኖረን
ተለቅተን ተበድረን
“በጠራራ ቴሌቪዥን” ገብተን
በሳግ ታንቀን ፥ ተነፋርቀን..
ትርጓሜ-የለሽ ሰበብ - አልባ
እንረጫለን የአዞ እምባ !

ብራችንን ከፍለን
ሲቃ እምባ ገብረን
ለማናውቀው ጋሜ “ሳቡጀዲ ጀግና”
እዬዬ እምናቀልጥ እንማነን እኛ?!
ቴሌቪዥን ቤቱ ደጅ ከውስጥ ሳንገባ
እንችል አልነበረም ውጪ ልናነባ...?
“እማዬ እራበኝ...” የሚሉ ሕፃናት እጆች ተዘርግተው
ባስተዛዛኝ ድምፀት ብዙ አፎች ተከፍተው፥
ዓይናችንን በእጃችን እንዳናይ ከልለን
ፈታችንን አዙረን ገፍተናቸው አልፈን
ቴሌቪዥን ቤት ገብተን
ጨለማን ተገነን
ጠገብ ለተረፈው ለሶሳቶ አስመሳይ እምባ እንረጫለን?!
ግብዞች!...

ማዘን “ለዚህ” እንጂ ማዘን ለራሳችን
በጠኔ በችጋር ስናልቅ ሁላችን፥
“ያማ!” ጠገብ ተርፎት ስንዴ ባሕር ከቶ
እሚያረገው ጠፍቶት በቁንጣን ታብቶ፥

ነጭ አቡጀዲ ሳይ ግርግር ሠርቶ
ዳግም ከኛው ማዕድ ሊበላ ተሻምቶ
ገንዘባችንን ዘርፎ፥ እምባችንን ቀምቶ!!

በገሃዱ ዓለም ከፊታችን ላለው
የሙት እናቱን ጡት ነክሶ ለደረቀው
ልብን አኮራምቶ አንጀትን ማላወስ
ማዘን ለሱ እንጂ የሲቃ እምባ ማፍሰስ፤
ያማ ጠገብ ተርፎት በማስመሰል ምስል
በፊልም ተቀርፆ ዓለምን ይዞራል።

ለዚህ እንጂ ማዘን ለተኮራመተው
በጠኔ ተይዞ በጣር በጭንቅ ላለው፥
ያማ! ጠገብ ተርፎት በቁንጣን ተይዞ
እኛኑ ይግጣል አፍዞ - አደንዝዞ !

ነሐሴ 1982 ዓ/ም
አዲስ አበባ

“ዴቩሽካ”

(እቱ)

ዐይኖቻችን ሲለግመውን
በዐይን ፍቅር ተገድበን፤
የልባችንን እንዳንለዋወጥ ታግደን
የቅርብ ሩቅ እንደሆንን አልቀረን፤

...የቀለም ትምክህት ሳያግደን
ልብ ለልብ ተገናኝተን
በዳንስ ምሽት “ዴስኩ-ቴካ”
ነጭ-ጥቁር አካላችን ሲነካካ
ልብሽ ከልቤ ትርታ ሲለካካ፤
ሕብረ-ቀለም ውበት ፈጥሮ
ለምሽቱ ድምቀት ችሮ፤
በተፈጥሮ ድንቅ ሥራ
ውህደታችን ሲያበራ...
ትዝ ይልሻል ? እንዴት ነበር?...
“ነጭ ጥቁር” ውሁድ ፍቅር።

እቱ !
ሌኒንግራድ ያለሽቱ ፥
ዴቩሽካ !
ልበ-ንፁህ የፍቅር ዋርካ ።

.. ለሽርሽር ተያይዘን ስንወጣ
በጎዳናው የነበረ ጣጣ፤
ቀለም መራጭ ባጉል ትቢት ተወጥሮ
ሲተርበን፤ ሲዘልፈን፤ ሲፈልገን ሳምባጓሮ፤
ፈራ-ተባ ፥ ሽምቀቅ እያልኩ በሰው ሀገር...
ከሰው-ሰው ጋር
በነፃነት እኩል-ለእኩል ለመራመድ ስቸገር...

“ምናምኑ” ሻረ ስንቱ
ትዝ ይልሻል ? እቱ !

የትዝታ ድባብ ጥላ አጥልተሽብኝ በላይ
“ባዕድ” ልዩ ጠረንሽን አዋህደሽ ከገላዬ፤
ሳታዋጪኝ ሳታዛልቂኝ ነካክተሽኝ በለዛ
የሩቅ ፍቅር የሰመመን መግባሽኝ እንደዋዛ፤
ከልቤ ውስጥ ጥቂት ሥፍራ የወሰድሽው
ከሕይወቴ ታሪክ መዝገብ የሰፈርሽው፤
እቱ !

የሩስያይቱ !
ልበ-ንፁህ የፍቅር ዱካ
“ክራሲቫያ ዴቩሽካ” ።

ሐምሌ ፲፱፻፲፫ ዓ/ም
አምስተርዳም

ደብዳቤ

የሠላም ልዑክ፡-የሩቅ ወዳጅ ዘመድ አቀራረቢ
የሠላምታ መድበል፡ የፍቅር የትዝታ ሳቢ
ለመልካም ተልዕኮ ተንከራታጽ ባይተዋር
የሠላም ስደተኛ፡ በባዕድ እጅ-በባዕድ አገር፤
የብቸኝነት አጋር፡ በፍፍቆት ለተራብ ልብ ፈጥኖ ደራሽ
የሳሽቀን አእምሮ፡ የተከዘን መንፈሱ... አዳሽ፤
ባሕር፡ ምድር፡ ግድር አቋራጭ እንግልቷ
ደብዳቤ! በወረቀት ገቢታ፡ የብዕር ጠብታ!

የፍቅረኛን ሕይወት አጫዋች...
የገደኛን የመውደድ ሥሜት አዛይ
የመለያየትን ጠንካራ ገመድ በጣሽ...
የግንኙነት ሠንሠለት የፍቅር እንጉዳይ፤
የእናት አገርን ትዝታ ቀስቃሽ
ያለፈን አኗኗር ባሕል ወግ አስታዋሽ፡
የውድ ቤተሰብን፡ የወዳጅን ጤና አብላሪ
ከሚወዱት ለሚወዱት በፍጥነት በራሪ፤
የመውደድን ሥሜት መግለጫ
የፍቅር የፍፍቆት መወጫ...
ደብዳቤ!

ከወዳጅ ብዕር እጅ ደስታን አጉራሽ መጋቢ
ጣፋጭ አይጠገቤ የብሩህ ህሊና ቀላቢ፤
ታማኝ መልዕክተኛ በፍጥነት ከናፊ
ከወዳጅ ለወዳጅ ምስጢር አሳሳፊ፡
አንባቢን በደስታ በእርካታ አስፈንግሻ
በውብ ሥሜት መሳጭ፡ በትዝታ አስተካኻ...
የጭንቅ የመከራ ወዳጅ፡ የብቸኝነት ፍቁን ፈዋሽ
በትካዜ በሃሳብ ዳሣሽ፡ የፍቅር እምባ ሲቃ አስለቃሽ!

በጉጉት ተጠባቂ የሠላም መልካም ዜና
የዓለም ሕዝቦች ወዳጅ ደብዳቤ ገናና!
በአውሮፓ፡ በእሲያ፡ በመሳ አሜሪካ
በአውስትራሊያ፡ በምድረ-አፍሪካ፡
ባለብዙ ሥም ከዳር እዳር አገር...
በእስፓኝ ቋንቋ “ካርታ” በእንግሊዝ “ሌተር”፡
“ሊትራ” በፈረንሳይ፡ “ሌትራ” በኢጣሊያ
በአረብ “ሪዛዋ”፡ “ፒስም” በሩሲያ፡
በጀርመን “ብሪፍ”፡ በኢትዮጵያ ደብዳቤ...
በዓለም ታዋቂ ያንድ ዓላማ ዓቃቤ!
ሕይወት-አልባ ሕይወት! የምስጢር መግኛ
ደብዳቤ! ደብዳቤ! ክቡር መልዕክተኛ፡፡

መስከረም ፲፱፻፸፱ ዓ/ም
ዋሽ

በክራር ጨዋታ

ቅኝት እየለወጥኩ ባረ-ከትዝታ
አስታወስኩሽ ፍቅሬ በክራር ጨዋታ፡
ድምፁ-ሳህይ ለዛ አንቺሆዬ - አምባሰል
ባራቴም ቅኝቶች አንቺን ሳብሰለሰል፡
ዜማው ሲንቆረቆር በልቤ ውስጥ ሰርዖ
በመንፈስ እርካታ ሕይወቴን አንዖ...፡
እያንጎራጎርኩኝ አውጥቼ በድምፄ
ትዝታዬን ገለጽኩ በክራር ቅላፄ፡፡

ገንቦት ፲፱፻፸፯ ዓ/ም
አዲስ አበባ

የአንድ እናት ብዙ ልጆች!

የትውልድን ታሪክ አጣመው ቢያውጁ
እናትን በመካድ ሌላ እናት “ቢያበጁ”+
እንጀራ እናት እንጂ ላትሆን እውን እናት
አሁን ምን ይባላል በእምዬ ማሟረት?!

ለእናት ሰብዕና ተተምኖ ዋጋ
እንዳመትባል በሬ የመዋጮ ሥጋ፥
በዋዛ-ፈዛዛ የኋሊት ተመክሮ
የእናት ሰውነት ቅርጫ ተመትሮ፥
“ደረት” “ወገብ” ለኔ “ራስ” ሽንጥ” ለሱ
“ታናሽ”ና “ጣፊያ” “እጅ-እግር” ለነሱ...
ተብሎ ሲነገር ከአንድ እናት ልጆች
ምንኛ ይዘገንን? ለወሬም አይመች!

“የእናት ሞትና የውስጥ እግር እሣት”
የሀሊና ቁስል የዘወትር ፀፀት፥
ሆኖ በአካል ሰርዖ የሚያንገበግበው
እየዋል-እያደር ጊዜ ሲረዝም ነው፤
ከትውልድ-ትውልድ የሚያልፍ ጠባላ
የፅልመት አሻራ ሰቆቃ ነቀርሳ፥
የዘር-ማንዘር ስንኮፍ ፈውስ-አልባ በሽታ
የአገር ተስቦ ሆኖ እንዳይበረታ፥
ፀበሉን እንፈልግ እንንፃ ከህመሙ
ለበሽታችን ፈውስ እኛው ነን ሃኪሙ !

የናት ሆድ ሽንገርጉር ቡራቡሬም ቢባል
እምነት ሃሳባችን ዝብርቅርቅም ቢመስል፥
የአንድ አብራክ ምንጮች የአንድ እናት ልጆች
የሥጋ-ደም ውሁድ ወንድሞች እህቶች፥
የተቆላለፍን ሰንሰለት ማነቆ
የአንድነት ኃይላት መሆናችን ታውቆ፥
እንዳይሆን ጉዟችን የመቀመጫ መግቢያ
ተከብራ እንድትኖር እናት ኢትዮጵያ፥
ተነሱ ባንድነት የአንድ እናት ልጆች
ተነጣጥሉ ኑሮ ለማንም አይመች!

የአንድ እናት ልጆች እንንቃ በጋራ
እንድትለመልም እናት እንድትከራ!

ጊያዚያ 1987/88 ዓ/ም
ለርሳዎ-ሆላንድ

“ኢትዮጵያ ሕዝብ መዝሙር”

ኢትዮጵያ ሀገራችን ውዲቷ ኢትዮጵያ
የመላ ዜጎችሽ ያንድነት መመኪያ፥
የታሪክ እመቤት ሕዝባዊት እማማ
የውበት ማኅደር የነፃነት ዓርማ፥

እድገት ብልፅግና ሰላምን ተላብስሽ
ላዲስ ሕይወት ፍሬ በሥራ ታንፀሽ
በጀግኖች ልጆችሽ ክብርሽ ተጠብቆ
ለዘላለም ኑሪ ህልውናሽ ደምቆ

መጋቢት 1988/89 ዓ/ም
አዲስ አበባ

አይ ኢትዮጵያ !

(ማታበሪያ)
ለወንጌል ገርግ

ኀህ ሳይቀድ የነጋብሽ
ጀምበር ሳትጠልቅ የመሸብሽ
የናት ያባትሽ ከራማ የራቀሽ
አሪማዋ የበቀለብሽ
ያልታደልሽ ! ያልታደልሽ !

ማጣት መንጣት ዕጣሽ ሆኖ
ክፉ ወሬሽ ባለም ገኖ+
መዛበቻ መሳለቂያ ሲሆን ሥምሽ
ያ !...የጥንቱ ተኖ በኖ ጋያል ዝናሽ+
ያሳፍራል ያሳዝናል ኢትዮጵያ
ሥምሽ ሲሆን የወሬኞች መወያያ
የረሃብ የችግር የችነፈር ምሳሌ
ሁሉ በጁ ሥራ አጥ ባተሌ !

የረሃብ ምሳሌ ተብለሽ በመዝገበ-ቃላት ስትሰፍሪ
ፀዕዳ ክብርሽ ሥምሽ ሲጠፋ በመሰሪ+
የዘመናት ታሪክ ገድልሽ
የአድዋ ማይጨው ዝና ድልሽ+
ስለ እምዱ ምንሊክ+...
ስለነቴዎድሮስ የሐንስ መሪዎችሽ
ስለሌሎቹስ ጀግኖችሽ...
ምነው አያወደስ ምነዋ ዓለም ስለዚያ አያወራ ?
ምነው ገብቆልናሽን ብቻ አጉልቶ እሚያገራ+
ደግሞስ መራብ ባንቺ አልተጀመረ...
ዓለም በችጋር ተለብልቦ
በጠኔ ተውሳክ ተስቦ+

ጫማ ቀትሎ ሲበላ
በረሃብ ሲጠበስ ሲቆላ+
እኮ!...ሁለተኛው የዓለም ጦርነት ይመስክር
ብዙም ሳይርቅ ትናንት የነበር !

...ለዚህ ውርደት ያጋለጡሽ መኻገሮች
ደም መጣጮች አጥንት ጋጮች +
ጊዜ ታሪክ ይፍረዳቸው
ፅልመት አረም ይውረሳቸው !

ሥሜታችን ሻክሮ
አንጀታችን አሮ+
ይሆነንን ሳናውቅ
ተቃጥለን እምናልቅ+
ልናስጥልሽ ያልቻልን ከጅብ ከቀበኛ
ማነን እኛ ?
የልብ ውስጥ አርበኛ ?

የጭፍን ተጓዦች
ሀሊና የለሾች
ገዳይ ወርቀሎች
ሠይማን ዲያቢሎች
ጋሬጣ አሜክሎች
የታሪክ አተሎች !
በሃኪት የታነፁ
በትቢት ያመፁ+
ባገር የቀለዱ
በሕዝብ የፈረዱ+
ሥምሽን ሲያጎድፉት
እድገትሽን ሲቀጩት+
ዝም ብለን የምናይ
ታዛቢ ነን ? ሰላይ ?!

ሃብት ጥሪትሽን
 ያቺኑ ያለችሽን፤
 ለምስኪን ልጆችሽ ረሃብ ማስታገሻ...
 ትሆናለች ብለሽ የቆጣጠርሻትን፤
 መቀነትሽን ፈተው ውስኪ ቀድተው ተራጨበት
 ቢተርፋቸው ተርፎ እንዳይቀር ሸንገጡት፤
 እንደ ሰንጋ ሲደልቡ ጥቂቶቹ
 እንደ ሰበዝ መንምነው ብዙዎቹ፤
 ግና ሁሉም መጠሪያቸው “ኢትዮጵያዊ”
 የዘር ግንድ መታወቂያ ጥንታዊ !

ባገር ልማድ ባገር ብልሃት
 ተስኗቸው አገር መምራት፤
 ወሬ ደርቶ ያገነነው
 ውስጡን ሲያዩት ባዶ የሆነው
 ሶሺያሊዝም ኮሙኒዝም...
 መመሪያችን ይሁን ብለው፤
 የሥልጣን ጥም ያሳረኩ
 በጥይት ኃይል የተመኩ፤
 ከዚያም ከዚህም በጫጫቸው
 በደም ባሕር አጠለቁሽ፤
 አሁን ደግሞ ይባስ ብለው
 መራራ ሬት ማር ቀብተው
 “ዲሞክራሲ”ን ሥሙን ጠርተው
 “ብሔረሰብ ብሔር” ብለው፤
 አቅል አሳጡሽ
 በታተኑሽ !

ሥምሽን ጠርቶ የማለውን
 ለክብርሽ ዘብ የቆመውን
 ባንዲራሽን ያነሳውን፤
 ተሳለቁ አሾፋበት
 ባደባባይ አርደው ጣሉት !

ክንጉርጉር ቅይጥ ምስቅልቅል ልጆች አፍርተሽ
 አንዱ ሊያድንሽ ሊገነባሽ ጎንበስ-ቀና ሲል...
 ሌላው ሲያደባ ሊያንቅሽ፤
 በመግነጢስ በወረንጦ እየለቀመ...
 ሲያደርግሽ መሃን ጠቢብ-አልባ
 ምነው አትንሰቀሰቂ ምነው አታለቅሺ የደም እምባ !?
 እኮ!... ሲያንሰሽ ነው ሕመም ሃዘኑ
 መኮራመት መጨማደድ ሰቀቀኑ...

ኢትዮጵያ !

ከርስሽ በሃብት ብዛት ሞልቶ
 ይሰራብሽ ባገር ጠፍቶ
 በመፈክር- በሰብሰባ- በመዋጮ ተሰላችቶ፤
 በተፈጥሮ ልምላሜ አቻ የሌለሽ
 እየተባልሽ በሥም ብቻ ስትወደሽ
 ሽመገልሽ አረጀሽ ...
 ምርኩዝ አስፈለገሽ !

ትንፍሽ ላይሉ ተለገመው ልጆችሽ...
 ባገራቸው በቤታቸው ባዕድ ሆነው
 በዘመናት ነፃይቱ ኢትዮጵያ...
 ያንድ ጀምበር ነፃነት ተነፍገው፤
 እርስ በእርስ ሲናከሉ ሲገጫቁ ዜጎችሽ
 በውጤት አልባ ጦርነት ሲተላለቁ ድሆችሽ፤
 በኮምኒስቶች ጥሩምባ በፕሮፓጋንዳቸው አታሞ
 ሕዝብሽ ተሰላችቶ ጀርው ልቡ... ታሞ፤
 እያወቀ እንደማያቅ ሁሉን ችሎ
 የሄደውን ሽጎቶ የመጣውን ተቀብሎ፤
 ዕለት ከዕለት እያማጠ ቀን ይቆጥራል
 ኢትዮጵያ ! የእሥር ኑሮ ባንቺ ይኖራል !

...ወለም ብሎት ጥበብ ዝሉ
እጅና እግሩ ተገጠልጥሎት
አንጀት ርቆት ወላልቆ
በሳንሱር መርዝ ከስቶ ደቆት
ብዕር ነጥፎ ቀለም ጠፎ
አንደበት ተቆልፎት
የጨለማ ጭፍን ጉዞ
እጅ ለእጅ ተያይዞ ...

በረሃብ በችጋር ተጠብሳ የእናት ጡቷ ነጥፎ
በጠኔ ደክሞ ጨቅላ ሕፃኗ ከደረቷ ተለጥፎት
ፍጡር ሰውነቱ እስኪያስት በረሃብ ጠውልሳ ተለውጦ
ከሰውነት ጎዳና ርቆ አጥንቱ ገጦ ዐይኑ ፈጠት
ነፍሱ ከሥጋው ስትገዛት የጣዕረ-ሞት...

ሥቃይ አይሉበት
እራሱን በራሱ ለማጥፋት ቢሻ እንኳን...
ዘዴ ብልሃቱ ጠፍቶበት
ተፈጥሮ ጨክኖበት የአቅም እንጥፍጣፊ ሽሽቶት
ሞቱ ሳይቀር አግጥሞ ሳያምር...
የሞት አማልክት እንኳን ሲያሸፋበት
ይህን ሁሉ አይተሽ እንዳላየ “ሸላ በድፍን” ብለሽ
ይህም ከመኖር ተቆጥሮ ተከናንበሽ ትኖሪያለሽ !

ኢትዮጵያ !

ክርስቲያን በሃብት ተሞልቶ
ወሃሽ በገላሽ ፈለ ተርፎ ሳለ ምልቶት
ባንቺ ሳይ ሁሉ አላምር ብሎ የተገላበጠሽ ሆነና
እጅሽ ግራ-ቀኙን ሲዘረጋ ሳስነዋሪ ልመናት
እንዴትስ ዓለም አያፈዝብሽ እንዴትስ አይስቅ
ምንስ አሳፋሪ ድርጊት ይኖር ከዚህ ይልቅ?!

እንቆቅልሽ ሆኖበት አፈጣጠሩ ወደ ሰማይ አንጋጦ ፍጡር
ሀቅ ብሎት ብሶቱ ፈጣሪውን ሲያማርርት
“ምን ባልፈጠርከኝ አምላኬ...”

ምንው ቀድሞውኑ ፍሬ ባልሰጠሽኝ
ደስታዬ በቀቢፀ-ተስፋ ሊተካ የሰጠሽኝን ፀጋ ልትነጥቀኝ”
እያለች ወላድ ያለቀሰችብሽ አንጀቷን በመቀነት አስራ
ለም ማሕፀኗ ደርቆ ተደራርቦባት መከራት
ሊሠረጉ የደረሱ ሙሽሮች ባበባነታቸው ተቀጭተው
ወግ-ማዕረግ ሳያዩ ለዘር ሳይበቃ ፍሬያቸውት
ለዓለም የተዘጋጀ ዳስ-ድንኳን ዋይ! ዋይ! ሲባልበት ሲሰማ
ጥቁር ቀለም ሲነክር ለደስታ ቀን የተሰፋ ነጭ ሽማ!

...ሰሜን እራስሽ ታሞ በትኩሳት ናላሽ ዘሮ
ምዕራብ ወገብሽ ተቀጭቶ በቋፍ እያለ ታስሮት
ምሥራቅ እጅሽ በወለምታ ታሽቶ- ታሽቶ.. ዝሉ
ደቡብ እግርሽ ብቻ ቀርቶ የነበር ቆሞ በጤና አንቺን ብሎ
የሰሜን ራስ-ምታትሽ ተላልፎበት...

እርሱም ነጂል በቁርጥማት ቃጠሎ-
መሃል ሆድሽም ጨክኖ ሁሉን ችሎ ሁሉን ረሰቶ
ሲጨፍር ሲደንስ ያገኘውን በልቶ..ከቶ
ለሀመምሽ ፈውስ ሳይገኝ ሌት-ተቀን እንደተወራጨሽ
የሮሮ የሲቃ የሰቀቀን ...ኑሮ ትኖሪያለሽ!

አፈር ገፊው ገበሬሽ መሬቱን ጭሮ እንዳይበላ
ምትሃተኞች ደንቃሮች ሆነውበት ዐይነ-ጥላት
ሞፈር ቀንበሩን ሰቅሎ
አጥር ጎጆውን ነቅሎ
ቤተሰብ ቀዬውን ጥሎ...
በምትኩ እንዲያነግብ ተገዶ “እርሳስ”ና ጠብ-መንጃ
ለማይገባው ዓላማ ላልተረዳው ዘመቻ !

ኢትዮጵያ !

ወንድ ልጅ ላይበቅልብሽ አድኅ ላያረጅብሽ
ንግርት ! ድግምት ! እርግግን ! አለብሽ !

... አልሚ አጥፊሽን ሳትለዩ

በቁምሽ ለሚቀብርሽ ስታደዱ፥

ወዝሽን እንዳገዳ የመጠጠ

ሕይወት ኑሮሽን ያናወጠ፥

ለዕድገት ለህልውናሽ የጣረ

ውድ ሕይወቱን ላንቺ የቸረ፥

ይሸጥሽ ይለውጥሽ ያስማማሽም

ድንበርሽን ሲጠብቅ ወድቆ የቀረም፥

ሞት አይቀርምና ኖረው ሲያልፉ እኩል “ሞቱ” ይባላል
ከርስሽ አፅማቸውን እኩል አቅፎ ያኖራል !

ኢትዮጵያ ! ?

የተተበተብሽበትን አረግሬላ እሽካሙን አጥር ሰብር

ለክብር ለሕልውናሽ በሃቅ የሚቆም ደፍሮ፥

ከልጆቻሽ መሃል ካልሆነ ታዲያ ከየት ይምጣ ?

ገና ሁሉም አንገቱን ደፋ ቀና የሚል ታጣ፥

እንደ ዳዊት ነፃ እሚያወጣሽ፥ እንደ ሙሴ...

ለሕዝቦቻሽ መንገድ እሚመራ

ባንዲራሽን ከፍ አድርጎ ለክብርሽ እሚቆም አውራ፥

ወይ እንደ አልአዛር ከሞት ተነስቶ...

ከሞት እሚያተርፍሽ ወንድ ልጅ፥

መቀነቷን አጥብቃ እምዬ እምትልሽ ሴት ልጅ...

ወደ እግዚአብሔር እምታለቅስልሽ እንደ ራሔል...

እምባዋን ወደ ላይ እምትረጭ

እኮ!... የታለች ? እኮ!... የታል ? መጽሐፉም ቄሱም ጭጭ !

ብቻ ... እጅ ለእጅ ተያይዞ

ከእሣት ወደ ረመጡ ጉዞ

አንገት ጠምዝዞ...!

መጥኔ ላንቺስ ኢትዮጵያ

የትራጂዲ ቋት የትንግርት ፊልም ግያ !

አንበሶቼን ልጆቼሽን አርደሽ በልተሽ

እባቦቼ ብቻ ቀርተውሽ

በልባቸው እየተሳቡ በላይሽ

እየተሸሉኩኩ በውስጥሽ

ያፍዝ ያደንግዝ መርዛቸውን እረጩብሽ !

ወይኔ ! እየተባለብሽ አይ...ዬ ! እየተባለልሽ

በሃዘን ሙዚቃ ግርሽ በእንጉርጉሮ ታጅባሽ

አይኖሩ አኗኗር ትኖሪያለሽ

“ኑሮ ካለት መቃብርም...” ብለሽ !

ታዲያ !

ይህ ሁሉ ሆኖ እንዳልሆነ በምስጢር አፍነሽ ይዘሽ
ጣዕረ-ሞትሽ ሕይወት ይመስል የተደሰትሽ እየመሰልሽ፥
ይበልጡን አካልሽ በድን ሆኖ ሲሰው ብቻ እየቀረሽ
መቼስ ተስፋ አይሞት ዘራፍ ! አለሁ ! ትያለሽ ::

ጎህ ሳይቀድ የነጋብሽ

ጀምበር ሳትጠልቅ የመሸብሽ፥

የናት አባትሽ ከራማ የራቀሽ

አረም የበቀለብሽ...

ኢትዮጵያ ! ያልታደልሽ ! ያልታደልሽ !

፲፱፻፹፫ - ፲፱፻፹፭ ዓ/ም

ሴኒገል - እምስተርዳም

እግዜር! ምነው?

(ግንባር)
ለመረት አዋል እና ለግሙጽ ከጠው

ከሥልጣን-መንበርህ ከዙፋንህ ጥላ ሥር
በኃያል ጥበብህ ጥበቃ ተጠልዬ እምኖር፤
አንተው እፍ....በለህ የሠራሽኝ አፈር ኢምንት ፍጡርህ
ልጅ አባቱን ይጠይቃልና እስኪ ያልገባኝን ልጠይቅህ?!

“ያንተን ሥራ
ማን ይመራመራ!”

ረቂቅ ጥበብ ግብርህን - መመራመር ባያሻኝም
ያላቅሜ ተንጠራርቼ - ሙግት ልገጥምህ ባልደፍርም፤
በሆዴ የጳጠርኩትን - በልቤ ውስጥ ያመቅሁትን
በሃሳቤ የጠነሰሰኩትን - በአእምሮዬ ያገላላሁትን፤
ሠርገህ ገብተህ በአካሌ - ሁሉን ገልጠህ ማየትህ አይቀርምና
ምሥጢር ገመናዬን ልደብቅህ - እንዳችም ኃይል የለኝምና፤
ቀድመህ ማወቅህ ካልቀረ - የተሸሸገን የልብ ሃሳብ ሁላ
ካንተ ተሰውሮ ለማሰላሰል - ከቶ ካልተገኘ መላ፤
እኔስ ልገላገለው - የፍርሃቴን መረብ ፈትቼ
የታመቀውን ከሆዴ - ወዳደባባይ አውጥቼ!

“ያንተን ሥራ
ማን ይመራመራ!”

...አሕዛብን የሚያሰቃዩ - ምድርን ለማናወጥ የሚጥሩ
ሕይወታቸውን በሙሉ - በደል፣ክፋት፣ግፍን... የሚሰሩ፤
ፀጉራቸውን ለውጠው - በምርኩዝ እንዲያዘግሙ ስትፈቅድ
ምነዋ መልካም ተክሎችህን - እንዳያብቡ እምታገድ!

... ደረት አስደቅተህ - ፀጉር እምታሰነጭ
በእልህ ሲቃ አግተህ - ጥርስ እምታሰፋጭ፤
ልብን በሃዘን አኮራምተህ - በትካዜ እምታስቆጭ
አንጀት አስጨምቀህ - የደም እምባ እምታሰረጭ፤
አንገት አስደፍተህ - መሬት እምታስጭር
የሚወዱትን ነጥቀህ - ብቻ እምታስቀር፤
በጉጉት፣በስስት ዐይን እሚያዩትን እምትነጥቅ
ለምን ይሆን? የራስህን ፍጥረታት እምታስጨንቅ።

..አሕዛብ በየቤቴ የሚያልገመገመውን
በሆዱ እምቆ ያበተውን
ይፋ ማውጣቴ እንጂ እኔ ባደባባይ
ቅሬታውስ አለ በሁሉ ላይ!

የልጅ፣ የልጅ-ልጆቻቸውን ፍቅር ሳይጠግቡ
“እኔን ያስቀድመኝ...” እያሉ አዛውንት እንዲያነቡ፤
ተርፎ ለሚቀር ዕድሜ ምክንያት ሳይኖር የሚያሳሳ
ስለምን ልጅን ከናቱ ነጥለህ ከል ታስለብላለህ? ሳይጣን፤
ዲያቢሉስ የተፀናወታቸውን...

ስንት እርኩሳን አስቀምጠህ
እባክህን ለምን ለጋ ሕፃናትን ትወስዳለህ?

በልጅህ በእየሱስ ሥም ወርደህ

ያኔ! ከዓለም ሆነህ +

ለሰዎች ትራራ አልነበረምን?...
እምባቸውን ሲረጩ

በወገኖቻቸው ሞት ወዳንተ እየመጡ ሲቆጩ!

የያኔውን ተዓምራትህን...

ከቅዱስ-መጽሐፍ ያነበብኩትን+

የማርታና የማሪያምን ወንድም አልአዛርን...

የመቶአለቃውን+የምኩራቡን አለቃ ብላቴናዎች...

ከሞት ያስነሳኸቸውን...+

ምነው ዛሬን አትደግመው

ምነዋ የሰውን ልጅ ዘነጋኸው?

“እባክህ አምላኬ ሞቴን አቅርባት”... የሚሉህን ንቀህ

እኮ - ለምን እምቦቀቅላ ሕፃናትን ትቀጥፋለህ?

በገዛ ሥልጣንህ እፍ--ብለህ እስትንፋስ ከዘራህባቸው በኋላ

ምነው ተከሉችህን ታደርቃለህ ሰብዕናቸው ሳይሞላ!

... የጥያቄዬን መልስ መች አጣሁትና...

“ለዘላለም ሕይወት ወደኔ ይመጣሉ!” እንድትለኝ

ብቻ እንዲያው “ሰው” ሆኜ እንጂ ዓለማዊነቴ ቢሰበኝ

“ያንተን ሥራ

ማን ይመራመራ!”

መጋቢት 18፻፳፯ ዓ/ም

አምስተርዳም

ትዝ ይለኛል

ድንቡሽቡሽ ሳለሁ ገና ጋሜ

ነፍስ ሳውቅ እኔም ባቅሜ+

ድክ-ድክ ስል ስፍጨረጨር

የዓለምን ጉዞ ልጀምር...

ከመሰሉኛ የዋህ እንቦላች ጋር

አፈር ሳቦካ ድንጋይ ስከምር+

ትዝ ይለኛል! እሩቅ ሆኖ

በሰመመን ተሸፍኖ!

አንዱ ሲያንፅ ሌላው ሲያፈርስ

“ውሃ ቅዳ - ውሃ መልስ” +

የጨዋታው ለዛ ፍቅር

ወደ ንጭንጭ ጠብ ሲቀየር+

“እስኪ ንካ?” “እንካለሁ!”...ክርክር

“አፈርሳለሁ” “አታፈርስም” ፋክክር+

የረጋውን የጨዋታ መንደር!

ያ! ሁሉ ደስታ ፈንጠዚያ

ሲለወጥ ወደ ጠብ አዝማሚያ+

ጠና ያለው ሲነሽም ሲያስፈራራ

አነስተኛው ሲሸሽ ሲፈራ...+

ትዝ ይለኛል! ውጥንቅጡ

ወዲያ ወዲህ መሯሯጡ+

ቡድን ለይቶ የድንጋይ እሩምታ

የስድብ ናዳው እንካ ሰላንቲያ+

ከአፍታ በፊት የነበር ደስታ ጨዋታ

ደብዛው ሲጠፋ በሁካታ...+

“የ! ጥጋብ እናንተ ልጆች”...

ተግላፅ ሲሰነዘር ከእናቶች+

ሁሉም በየቤቱ ሲከተት

ፀጥታ ሲነገስ ጩኸት ጫጫታ ከነበረበት...+

በጊዜ ተጉዞ ያ! ወትት ሄዷል... አለፏል

በሃሳቤ እየመጣ ሁሉ ትዝ ይለኛል።

ነሐሴ 1988 ዓ/ም

አዲስ አበባ

